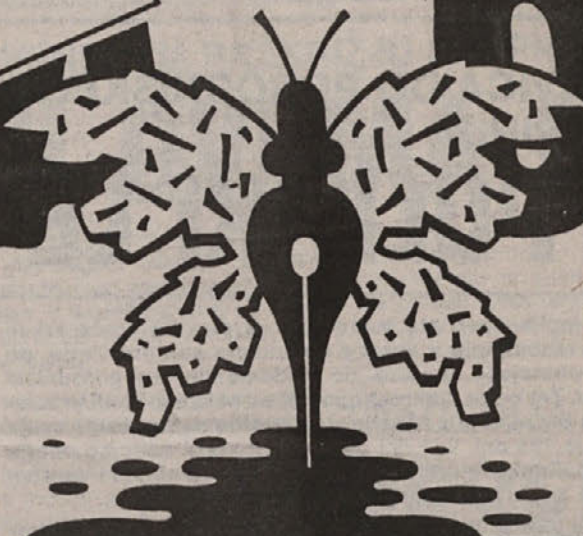

OSREDNJA
KNJIZNICA
CELJE

NOVA DOBA

POLETNA

Cena za izvod izven Slovenije: Hrvaška in BiH 200 DIN, Avstrija 35 ATS, Nemčija 4 DEM, Švica 4 SFR, ZDA in Kanada 4 USD, Švedska 16 SEK, Avstralija 5 AUD, Italija 1.000 LIT

Izhaja vsako drugo sredo. Glavni in odgovorni urednik Janez Sever. Izdaja PRESE d.o.o. naslov redakcije PRESE NOVA DOBA, Aškerčeva 15, 63000 Celje. Nenaročenih rokopisov ne vračamo, na nepodpisana pisma se ne oziramo.

CENA 80 SIT

SLOVENIJA, SREDA, 5. AVGUST 1992

ŠT. 30-31, LETO XXVI

POLEMIKE:

**CIRIL ZLOBEC:
JANŠA
JE JEGULJA**

KULTURA:

**GLAVE PADAJO
NA MARIBORSKI
ODER**

KRIMINAL:

**POSILJUJEJO
TUDI HRVATI**

GOSPODARSTVO:

**MAKS BASTL
KOT
PISKROVEZ**

ŠKANDALI:

**ŠPETIR
OB ZDRAVILU
ZA RAKA**

**PRILOGA ZA
BEGUNCE
IZ BIH**
str. 30-31

NAGRADNA IGRA: NAGRAJENI ZA ZVESTOBO

Str. 25

KAJ SE DOGAJA V SLOVENSKEM PARLAMENTU?

SVINJAK SE ZRAČI DO SEPTEMBRA

Če je mraz, nam ni prav, če je vroče pa še manj. Vroči dnevi nas polenjajo in vlečejo k počitku (celo pri Novi dobi smo postali manj aktivni, in če lahko rečem: pridni.) Je čas dela in je čas počitka (če parafraziram kranjskega predsednika). Izgleda, da je ozonska luknja nad Slovenijo izredno velika, saj je vplivala tudi na luknje v poslanskih glavah. Zakaj?

Zadnje zasedanje slovenskega parlamenta se bo vpisalo v zgodovinske anale, ki jih najbrž nikoli nihče ne bo želel brati, kot eno v nizu neuspešnih. Poslanci so si vzeli dopust predčasno, najverjetneje iz vladne preračunljivosti in ne zaradi preznojenih srajc. V vsakem primeru so prešpricali svojo obveznost biti v svinjaku s parlamentarno namembnostjo, kjer bi lahko po potrebi tudi kaj sprejeli v korist slovenskega naroda. Seveda davkoplačevalcev niso ogoljufali vsi, temveč tisti, ki jim ustreza odlog volitev. Ve se, da so to predvsem trobentači iz opozicijskih vrst. To pa jim ne bo veliko pomagalo, saj se lahko volitve v državni zbor in državni svet izvedejo tudi po starem zakonu. Takrat se bo njih število znatno skrčilo. Po bodočih volitvah se bo ob devetdesetih poslancih in štiridesetih svetnikih namesto sedanjih dvestoštiridesetih parlamentarcev, ki so se le redko zbrali ali sploh nikoli v skupščinskih dvorani, lažje dihala. Najvažnejše je, da bo manj smrdelo.

Da imajo poslanci dopust, je za njih zelo koristna stvar, za novinarje pa prav čudovita. Vsaj tisti redki (poslanci), ki še imajo sto plk, se bodo spočili od večnega poslušanja neumnega blebetanja. To je dobro tudi iz zdravstvenih razlogov, saj je menda neumnost nalezljiva, prenaša pa se predvsem po avdio-vizualni poti. Edini protistrup je biti gluhi in slepi. Državljanji, ljubiteljsko vezani na skupščino in novinarji profesionalno, pa se bomo lahko vsaj do septembra posvetili pomembnejšim opravilom.

Septembra, ko se bodo poslanci zopet zbrali v dvorani, se vsi ogoreli ovohali in prešteli ter umrle počastili z minuto molka, bodo pristopili k popravnemu izpitu. Najverjetneje ga bodo opravili, kar pomeni, da bodo ključna zakona o volitvah v državni zbor in državni svet sprejeli.

Tako ali drugače bodo pričakane tudi volitve, ki bodo porezale krila mnogim visokoletečim. Je pa absurd v tem, ker tudi po njih najbrž ne bo nič boljše. Zatorej je najboljšje na njih kar pozabiti in skočiti v vodo, na glabelo.

Franc Furland

DRAGI VELJAKI!

Pišem vam in pišem, odgovora nobenega. Nimam namena ponavljati vseh vprašanj, vendar, ker so se začele parlamentarne počitnice, naj jih nekaj ponovim. Dr. Drnovšek je na začetku svoje vladavine povečal plače uradnikom, zdaj jih naj bi zamrznil. Proračun je povečal, ni niti besede, da bi dejansko zmanjšal državno upravo. (Tu greš, dragi premier, po poti Markovič!) Minister za pravosodje molči o tem, da bi kaj kmalu dobili zakon o varuhih državljanjskih pravic. Bavčar se ni izjasnil o podrobnostih v zvezi s smrtjo Iveka Krambergerja. Predsednik Svetovnega slovenskega kongresa za Slovenijo molči in ne odgovarja, če je Spomenka Hribar edina Slovenka, pravzaprav slovenska državljanka, ki ne sme misliti s svojo glavo. Minister za pravosodje, ki je bil že drugič vprašan, ne pove, če bo poskrbel za takšne zapore za mladoletnike, v katerih bo vsaj en kvadratni meter trave...

Za ministra za okolje Jazbinška tokrat le kratko vprašanje: njegov svetovalec Radovan Gačeša predlaga, da bi za izdelavo razvojnega programa IKROS (Integralni koncept ravnanja z odpadki v Sloveniji) porabili okoli 38.000 DEM, pri čemer bi lektorji dobili po 1000 DEM, sestavljalci gradiv prav tako, Gačeša bi za vodenje projekta pobral 11.500 DEM, risarja kart naj bi dobila 2500 DEM. Za nepredvidene stroške računa 10 odstotkov, pri čemer izračuna, da je 10 odstotkov od 24.000 kar 3450 DEM. Gospod Gačeša je sicer tisti, ki bi vedel kaj povedati, kako se je neuresničen projekt – pred leti – za tovarno stekla pri Novem mestu, znašel v Srbiji.

Poslanci slovenske skupščine so že odšli na počitnice in niso pred tem opravili najpomembnejšega dela – niso sprejeli volilne zakonodaje. Tudi vlada bo imela nekaj dopusta. Morda pa bo to čas, ko se bo kdo spomnil, da bi bilo dobro odgovoriti na vprašanja – javna, seveda.

Vaš državljan

PRAVICA DO PORODNIŠKEGA NADOMESTILA: ŽENSKA NA PREPIHU!

V POLITIKI LE OKRAS

V minulih dneh sta v javnosti vzvalovala vroča kri in veliko razburjenje v zvezi z domnevno namero vlade, da okrni obstoječo pravico do nadomestila za porodniški dopust. Zavod za makroekonomske analize je vladi predlagal, da bi prejemale ženske stodontno nadomestilo svoje plače le 105 dni, 241 dni pa naj bi matere oziroma očetje prejemale tako imenovano nadomestilo za nego in varstvo otroka, ki naj bi bilo precej nižje in za vse enako.

Vlada tega uradno ni sprejela, glede na osnutek predlagane resolucije o temeljnih oblikovanju družinske politike pa naj bi se pravice celo razširile. Predlog, da bi materam in dojenčkom zagotovili pasove v prid proračunskemu primanjkljaju, je najbrž propadel, saj je jasno, da bi država na ta način prihranila povsem zanemarljiv znesek.

Porodniška nadomestila bodo torej nespremenjena, vendar se v vladi še vedno ukvarjajo s problemom, kako

»Prav je, da ostanejo porodniška nadomestila nespremenjena«, je povedala Vika Potočnik, direktorica novo ustanovljenega urada za žensko politiko pri vladi Republike Slovenije, »storili bomo vse, da pravice ženske ostanejo na tem nivoju. Odprtih je še nekaj finančno – tehničnih vprašanj, če pa bi finančne možnosti dopuščale, bi položaj ženske želeli tudi izboljšati z otroškimi ali posebnimi starševskimi dodatki.«

Vika Potočnik

kot na Zahodu, posebno slaba pa je njihova angažiranost v občinskih skupščinah in krajevnih skupnostih.

Vika Potočnik pravi takole: »Na formalno – pravnem nivoju so ženska vprašanja pri nas dobro urejena, lahko grejo celo v korak z evropskimi rešitvami. Dejstvo pa je, da praksa na marsikaterem nivoju kaže, da gre za prepočasne procese, ki žensko do neke mere celo zapostavljajo, bodisi na področju zaposlovanja, izobraževanja ali političnega udejstvovanja, eden od kazalcev marginalizacije žensk je tudi njihova nizka zastopanost v političnem prostoru. Ženska pri nas opravlja kar nekaj strokovno zahtevnih poklicev in ena od naših nalog bo tudi vzpodbujanje mehanizmov, ki bi olajšali njeno družinsko delo, kar bi dosegli z različnimi servisi ali celodnevni varstvi.«

Mariborska županja Magda Tovornik pa ima do ženske politike naslednje stališče: »Delimo usodo povprečne evropske ženske. Menim, da ni moške in ženske politike. Takrat, ko je dobro za vse, je dobro za moškega in

žensko. Razumljivo je, da bi morali imeti vsi enake možnosti, ne glede na spol. Sem proti šovinizmu, da bi bila ženska vnaprej zaznamovana s to osrečujočo naravno danostjo, da rojeva.

V Sloveniji je politična angažiranost žensk izredno skromna, je pa rezultat demokratskih volitev, ki ga moram priznavati. Nikakor pa se ne strinjam z Drnovškovo vlado, ki je botrovala ustanovitvi ministrstva za ženske, potem bi rabili tudi ministrstvo za otroke, za mladoletnike, za starejše... Potrebujemo politiko, ki bo enako dobra za vse, nesmiselno je selekcionirati posamezne plasti življenja.

O vlogi ženske v slovenskem prostoru je razmišljala tudi sociologinja dr. Maca Jogan: »Tudi če ženske navzven niso zapostavljene, so posredno diskriminirane zaradi neeneke obremenjenosti z družinskim delom. Večina bremen je na ženskih ramenih, zato ne morejo uresničevati vseh pravic, ki jim sicer pripadajo. V politiki pa so samo za dekoracijo.«

Ksenija Lekić

Magda Tovornik

v ta namen zagotoviti prispevke. Odločiti se bodo morali, ali bodo uvedli poseben prispevek od plače ali pa bodo v proračunu našli kakšen drugi vir. Spogledujejo se celo z ukrepi, s katerimi naj bi po zgledu razvitih evropskih držav ustvarjali čim bolj ugodne pogoje za nastanek družin. Gre za univerzalni otroški dodatek, poseben starševski dodatek in pomoč pri reševanju stanovanjskih vprašanj. Mlade družine bi bile navdušene, vprašanje pa je, če je kaj takega moč pričakovati od gospodarstva, ki konstantno ustvarja vedno več socialno ogroženih in težko zagotavlja že minimum socialne varnosti. Potrebujemo razumen kompromis, kajti uspeh vsake gospodarske reforme je odvisen od socialne in politične vzdržljivosti sistema.

So ženske v Sloveniji kakorkoli zastopane, da potrebujejo poseben urad za žensko politiko?

Slovenija je deklarirala enakopravnost med spoloma, vendar kot kaže, to ni dovolj za preprečevanje marginalizacije in diskriminacije žensk, saj se pojavljajo glasna opozorila o feminizaciji določenih poklicev, zaradi česar naj bi bile ženske na nekaterih študijskih smereh manj zaželeno. Članice skupščinske Komisije za žensko politiko v svojem poročilu tudi ugotavljajo, da je ostal položaj ženske v družini praktično nespremenjen, kar se zlasti odraža v izrazito neenakopravni obremenjenosti z družinskim in gospodinjstvom delom. Politična zastopanost žensk v Sloveniji je sicer višja kot v ostalih vzhodnoevropskih državah, vendar še vedno precej nižja

NOVA DOBA

Glavni in odgovorni urednik: Janez Sever

Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: LucaS (fotografija), Anton Koritnik (svobodne aktivnosti), Janez Herle (tehnično urejanje), Zoran Vlajić (dopisništvo Koper)

Tajnica redakcije: Suzana Rober

Prodaja: Renato Vedečnik

Izdaja PRESE d.o.o., direktor: Janez Sever, pomočnica direktorja Valerija Glavač – Tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. – Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, 63000 Celje, tel. (063) 441-215, 441-606, telefax (063) 25-849. Dopisništvo Koper: Cankarjeva 5, 66000 Koper, telefon (066) 23-868, telefax (66) 51-702. Za naročnino glej naslovnico. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Na podlagi Zakona o prometnem davku in mnenja Ministrstva za informiranje z dne 30. 1. 1992 sodi časopis med proizvode informativne narave, za katere se plačuje 5-odstotni prometni davek od prometa proizvodov.

centro autoradio hi-fi

di Franco Cej – Via E. Totti 12 – Tel. 040/763-366

TRST

MONTAŽA, POPRAVA in PRODAJA AVTORADIJSKIH SPREJEMNIKOV NAJBOLJŠIH ZNAMK: CLARION – BECKER – PANASONIC – BLAUPUNKT – SONY – ZENDAR – KENWOOD – PROTON – PIONEER

KUPON ZA BREZPLAČNO MONTAŽO CENTRO-AUTORADIO HI-FI VIA E. TOTTI 12 TRST

ŠKANDALI: HRVAŠKI ŽUPNIK V SLOVENSKEM RAZKRIŽJU STOPNITUJE NACIONALNO NESTRPNOST

ŽUPNIK SLUŽI DVEMA BOGOVOMA

Stejan Slaviček, dekan dekanata zgornjega Medžimurja in čazmanski kanonik, župnik v Razkrižju, s svojim ravnanjem že nekaj mesecev stopnjuje nestrpnost med slovenskimi verniki in jih sili v dejanja, ki niso pogodu ne Bogu in ne ljudem. V nedeljo zjutraj so zato verniki in farani te obmejne vasiče demonstrativno zabarikadirali vhode v cerkev in trdoglavemu župniku onemogočili cerkveni obred v hrvaškem jeziku.

Tudi sedanja demokratična oblast na Hrvaškem ima dvojna merila v primerih, ko gre za njene nacionalne interese. V tem duhu deluje Stejan Slaviček, župnik v Razkrižju, in neti nacionalno nestrpnost do te mere, da prestraša že v mržnjo med narodoma.

Kot smo v Novi dobi že obširno poročali, gre za neznanje in napako nekdanje oblasti, ki je pred približno petdesetimi leti v duhu bratstva in enotnosti Razkrižje z njeno faro pustila crkveni oblasti v Zagrebu. Desetletja so ljudje mirno prenašali del cerkvenih obredov v hrvaškem jeziku, saj gre za kraje, ki so narodnostno mešani, dasiravno so bili Slovenci vedno v večini, vse dokler ni prišel službovat Stejan Slaviček, dekan dekanata zgornjega Medžimurja in čazmanski kanonik. Kot so tamkajšnji verniki takoj ugotovili, so novi »gospod« nemudoma uvedli svoj bogoslužni red, ki je temeljil na politiki in ne na veri.

S trdim uvajanjem hrvaščine v razkrižko bogoslužje so se najprej vznemirili starejši občani, ki hrvaščine niso obvladali v tolikšni meri, da bi lahko v svoji predanosti sledili bogoslužju in se zato morali učiti novega jezika. Te reakcije občanov dolgo časa niso naletele na razumevanje oblasti v Ljutomeru, ker so tam pač menili, da »ni dobro dražiti Hrvatov zaradi nepomembnih stvari in neke maše.«

Z osamosvojitvijo dveh samostojnih držav in neoprijemljivim dogovarjanju o razmejevanju so ob stopnjevanju politično pregretega ali kratkovidnega župnika nacionalne strasti tako narasle, da so farani najprej zahtevali zamenjavo župnika in nato razmejitve med državama. Na različne naslove so pošiljali peticije in svoje odposlance, da bi v novih pogojih faro priključili mariborski škofiji, kamor tudi sodi in bogoslužje poslovenili.

Zanimivo, če že ne značilno, je, da Cerkev ni reagirala, saj je bilo očitno, da zdaj že osovraženi župnik v Razkrižju ne more opravljati svojega poslanstva. Zganili pa so se v Ljutomeru, kjer so kratko z župnikom kot z oblastmi v Zagrebu in Ljubljani skušali nevsakdanji spor župnika s farani rešiti.

Kot zdaj kaže, je ta napor nacionalno pregretega župnika še bolj spodbudil, namesto da bi ga ohladil in umestil nazaj in samo v cerkev.

Po raznih peripetijah je prišlo tako daleč, da so farani za minulo nedeljo napovedali bojkot bogoslužja in blokado cerkve, da bi tako neprijaznemu župniku onemogočili ustaljeni nedeljski cerkveni obred. Svojo grožnjo so tudi uresničili.

V nedeljo zjutraj so možje že pred mašo pred vhod v cerkev Sv. Janeza Nepomuka v Razkrižju postavili trak-

tor, s cerkvenega zvonika razobesili slovenske zastave in organizirali shod. Omrženega župnika, ki je bil skupaj s svojim sorodnikom in cerkovnikom v župnišču pa obvestili, da v tej cerkvi hrvaškega bogoslužja več ne bo. Župniku so onemogočili vstop v cerkev (ne pa tudi neznancu, ki je med protestom dvakrat izključil električno napetost, ki je bila potrebna za ozvočenje), nakar je župnik Razkrižje zapustil.

Po župnikovem odhodu se je pred cerkvijo zbrala vsa vas in farani iz okoliških prizadetih zaselkov Šafarskega, Veščice, Koprive, Sprinc, globokega in Gibine ter s transparenti dali vedeti, da jezikovnega nasilja več ne bodo trpeli, saj gre po »prešetju« le za 79 Hrvatov. Gospod župnik Stejan Slaviček je namreč prisluhnil le delu protestnega zbora, na katerem so sodelovali zdaj tudi Bernard Šajnovič, predsednik za verska vprašanja pri krajevni skupnosti, eden izmed nosilcev boja proti jezikovni tiraniji, Stanko Ivanušič, tajnik krajevne skupnosti, Ludvik Bratuša, predsednik Izvršnega sveta občine Ljutomer, Ljubo Jakhel, poslanec republiške skupščine, in drugi, ki so prisluhnil Zdravljici cerkvenega pevskega zbora in deklamacijam tamkajšnje mladeži.

Prav neverjetno je, da se v demokratični državi, kot je Slovenija, in za kakršno se

ime Hrvaška, morajo na tak način reševati problemi, da bi narod užil svoje legitimne pravice. V Razkrižju po nedeljskih dogodkih, ki so za-

enkrat še ostali v mejah kulture in strpnosti, pričakujejo, da bosta Cerkev v Sloveniji in na Hrvaškem ta nevsakdanji in nepotreben spor med

verniki zdaj končno – rešili, ker župnik ne more in ne sme služiti – dvema bogovoma.

Janez Sever

TRAGEDIJA V LOGU PRI SEVNICI

PESEM MITRALJEZA

Ljubila sta se od mladih nog: ona, 18-letna Benedikta Mlakar in on, 21-letni Vojko Kotnik, iz Loga pri Sevnici. Ona dijakinja, on heroj iz zadnje vojne in častnik TO iz Cerkelj. Mlakarjevim, mama je bila direktorica kmetijske zadruga, oče uslužbenec Elektro Sevnica, ta ljubezen mladih ni bila pogodu. Hčeri, dijakinji tretjega letnika ekonomske šole, sta predvidela najprej študij.

Mladost gre svojo pot, tako tudi Benedikta in Vojko. Ko sta bila Jože in Jožica Mlakar na dopustu, sta se mlada dva – vzela. Preselila sta se v Brežice. Po vrnitvi sta starša nemudoma krenila za hčerjo in jo pregovorila, da se naj vrne domov. Kaj se je zgodilo v glavi mladoporočenca, ko se je vrnil iz službe in ugotovil, da je njegovo komaj spleteno gnezdo prazno? Znalo pa je, da je prišel domov in očetu povedal, da potrebuje kalašnikov, ki si ga je shranil po dogodkih v Krakovskem gozdu in na Medvedjku, za kar je bil nagrajen z medaljo.

V petek popolde se je Vojko Kotnik s kalašnikovim in dvema polnima šaržerjema nabojev ter ročno bombo s svojim osebnim avtomobilom odpravil v Log. Sodeč po tem, da je med vožnjo zdrsnil s ceste, je moč sklepati, da je bil mladenič povsem iz sebe, ko se je odločil, da bo na grozovit način presekjal klu-

bovanje ženinih staršev. Vendar ne toliko, da ne bi pustil možnosti za pametno spravo, saj je avtomatsko puško z naboji in bombo zavil v zastavo nekdanje Jugoslavije in pred vstopom na tastoovo dvorišče spravlil pod drevo.

Na dvorišču nove hiše, ki sta jo zakonca Mlakar zgradila zase, hčer in sina šele pred leti, je Vojka pričakala Benedikta. Kaj se je dogajalo v tistih usodnih trenutkih, ni znano. Vendar so posledice grozovite: Benedikta bi naj pred možem zbežala v hišo, po vsej verjetnosti zato, da bi starše opozorila pred nesrečo. Kaže, da je Vojku Kotniku ljubzenska tragedija povsem zamračila um: vrnil se je po brzostrelko in z večimi rafali kosil po ženi, njeni materi in očetu.

Ko je izpraznil prvi, je vstavljal novi šaržer in streljal naprej. Po grozovitem pokolu je odšel v preddverje, poklekninil in pod sebe postavil roč-

no bombo. Tako se je razstrelil še sam...

Tragedija v Logu kruto opozarja na dejstvo, da je bilo v Sloveniji več mrtvih pb vojni, kot med – vojno. Gre za nekdanje, sedanje ali pripadnike hrvaških teritorialnih obramb, ki, kot kaže, veselo križarijo po državi z arzenalom najrazličnejšega strelnega orožja.

Vojko Kotnik, donedavni heroj in starešina nove slovenske vojske, se je v trenutku nesrečne ljubezni prelevil iz heroja v morilca.

Tragedija v Logu pri Sevnici je osupnila Posavje. Tragični konec nesrečne ljubezni je dobil širši pomen prav zato, ker gre za pripadnika teritorialne obrambe. Torej za vojaka, ki bi naj ubijal v vojni in ne zaradi nesrečne ljubezni. Kaže, da ob vsej neprijemljivo blaginji Janševe vojske gospod minister pri izbiri kadrov pozablja na najbistvenejše, da je namreč vojak najprej in samo človek. Za vojaka pa vemo, da ni sposoben vsak. Kaj šele za starešino...

Jani Sova

KOVINOTEHNA

Prenovljen PC HUDINJA

otvoritev v soboto, 8. 8. '92 ob 10. uri

Od 15%–30% popust pri gotovinskem nakupu od pralnega praška, barv, lesnih premazov, orodij, malih gospodinjstkih aparatov do toplotne tehnike.

CENE	NEMOGOČE JE MOGOČE	CENE
TV Syntronik 51 – uvoz		39.900 SIT
Pralni prašek RADIKAL – uvoz		397,00 SIT
Modul Ormož		36,95 SIT
CET Zlatorog 1/l		99,00 SIT
Damil Zlatorog 1/l		77,00 SIT
ONA 5 PALOMA		13,00 SIT
DIDI SEVEN – uvoz		99,00 SIT
Kozarci kristalin 6/1 Rogaška Slatina		350,00 SIT
Kuhinjske krpe		44,00 SIT
Žarnice Philips		50,00 SIT
Držala za milo		50,00 SIT
Motika		150,00 SIT
Garnitura za voskanje – uvoz		122,00 SIT

PONUDBA VELJA DO RAZPRODAJE!

Za vse ostalo kupljeno blago z gotovino nad 10.000,00 Sit 10% popust!

Vse blago pa je seveda možno kupiti tudi na potrošniško posojilo ali na čeke pod izredno ugodnimi pogoji!!!

Novost!

KARTICA ZA PODJETNIKE IN OBRITNIKE

INTERVJU: CIRIL ZLOBEC – PESNIK IN POLITIK

S KNJIGO NAD KNJIGO

Član predsedstva republike Slovenije Ciril Zlobec v pogovoru razgrinja delovanje tega organa ter pojasnjuje, kaj pesnika pripelje v politiko. V pogovoru nismo mogli obiti tudi teme, ki ta hip zbuja precejšnje pozornost – Premike Janeza Janše in nelaskav prikaz Cirila Zlobca v njih.

Člani predsedstva zastopate različne politične usmeritve, od prenoviteljske pa do krščansko demokratske. Vas ta različna ideološka izhodišča, iz katerih pač vsak do neke mere izhaja, ovirajo pri vašem delu?

»Pred volitvami sem predlagal na okrogli mizi vseh kandidatov za predsedstvo naj bi se predsedstvo od samega začetka postavilo na nadstrankarsko pozicijo in da naj se vsi, ki kandidiramo, zavežemo, da tisti, ki bodo izvoljeni, naj ne bi strankarsko delovali v času članstva v predsedstvu. Tega se od samega začetka držimo praktično trije, predsednik Kučan, Kmecl in jaz. Oman in Plut tega seveda ne moreta, saj sta šefa določenih strank. Na samem pričetku našega dela je prihajalo tudi do zelo mučnih napetosti, kajti tako Oman kot Plut sta bila izrazita predstavnika dveh strank, ki sta bili v koaliciji Demos.

Ker je bilo predsedstvo edini forum, v katerem Demos ni imel večine, je bilo to v globalni politiki Demosa moteče. Zato sta poskušala vnesti vizije in določitve Demosa v predsedstvo. Vendar se je že na prvih dveh sejah pokazalo, da bi to pomenilo neke vrste razcep predsedstva. Na moje veliko zadovoljstvo pa smo se izjemno hitro ujeli tako, da nismo od začetka do danes o nobenem problemu, tudi v času vojne ne, glasovali. Vse odločitve so bile sprejete soglasno, razen en sam primer o ustavnih sodnikih ob enem vzdržanem glasu.«

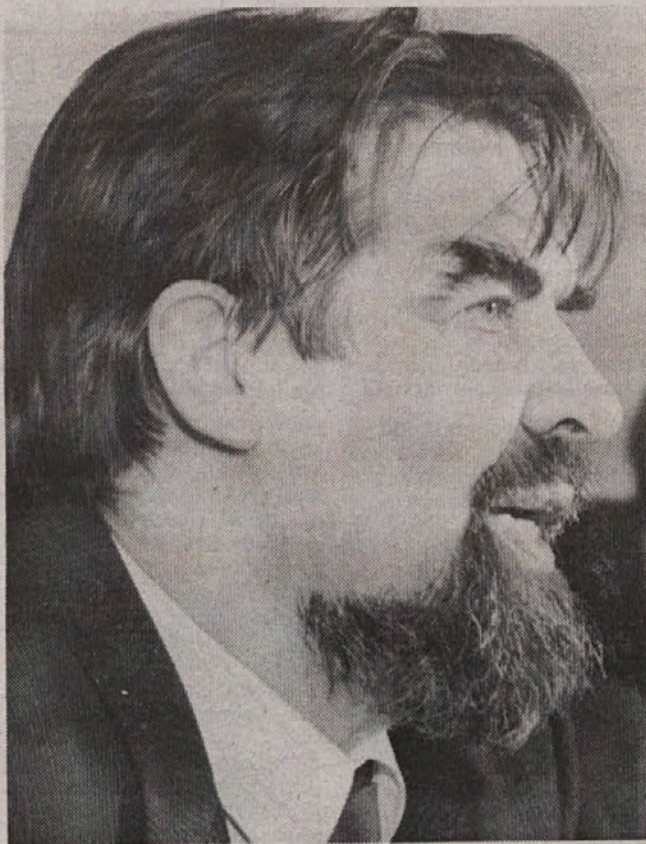
Kar je glede na različno strankarsko opredelitev članov predsedstva prav gotovo uspeh.

»To gotovo je uspeh, h kateremu je veliko prispevala izjemna diplomatska sposobnost Milana Kučana, ki je izrazilo nekonfliktna osebnost in tako dolgo pustil odprta vprašanja, da vsakdo lahko izrazi svoje pomisleke, svoje drugačno gledanje in potem se stvari ob teh razlikah in celo nasprotjih, včasih tako dolgo premlevajo, dokler ne pridemo do skupne odločitve.

Predsedstvo je bilo prav zato, ker je bilo edini forum, kjer ni delovala strankarska pripadnost, ne glede na strankarski izvoz posameznih članov, tisto edino mesto, kjer so se lahko odvijali dialog in usklajevanje razlik pri temeljnih vprašanjih.

Z mednarodnim priznanjem in z vstopom Slovenije med Združene narode so zgodovinske teme nekako izčrpane. Sedaj se zopet z vso ostrino pojavlja atmosfera, ki je značilna za volitve, saj se je volilna kampanja že začela, čeprav uradno še ni bila določena niti z zakonom niti z odlokom skupščine, in v tem kontekstu predsedstvo objektivno niti ne more, tudi če bi hotelo, imeti več takšne vloge, saj gre sedaj za izrazit boj za oblast te ali one stranke in je usklajevanje v imenu višjih interesov nesmiselno in nemoogoče.

Struktura kolektivnega organa predsedstva je nekaj popolnoma nenavadnega v svetu. Celotno predsedstvo ne more komunicirati s še-

fom neke tuje države, ampak je logično, da komunicira predsednik predsedstva v funkciji predsednika države. Tako se je državniška teža predsedstva kot kolektivnega organa znižala in v večji meri skoncentrirala v osebi predsednika.

Torej predsednik predsedstva ni več samo prvi med enakimi, pač pa je njegova vloga pomembnejša.

»Prav gotovo, da je več kot prvi med enakimi, ker zastopa državo, čeprav pod naslovom predsednika predsedstva, vendarle individualno. Drugi člani predsedstva se ukvarjamo z različnimi področji. Jaz sem predsednik

sveta za zunanjo politiko, ki pa jo vendarle vodi minister s svojo ekipo. Funkcija tega sveta bi prišla v poštev, če bi prišlo do navzkrižij in ker do teh ne prihaja, je ta svet za zunanjo politiko počasi tudi izgubil tisto težo, ki jo je imel na začetku, ko je prek svojih članov, ki so bili v glavnem bivši diplomati in ambasadorji, preko osebnih znanstev in zvez, deloval za tako imenovano promocijo Slovenije.

Sem tudi predsednik komisije za pomilostitve. Tu je precej dela s kaznjenci in zaporniki, saj prošnje za pomilostitev kar dežujejo.

Skratka, vsak član pred-

sedstva ima eno ali več komisij, za pritožbe, za obrambo, to pomeni usklajevanje med vojsko, policijo in samo politiko obrambne doktrine. Plut in Oman sta strankarsko zelo aktivna, s Kmeclom pa sva kulturniško zelo aktivna.

Prišel se je že predvolilni boj. Se ga boste udeležili imate še politične ambicije?

»Ne nameravam se ga udeležiti, saj imam že sedaj dvanajst let nad svojo pokojninsko dobo in nimam nobene želje, da bi nadaljeval s političnim življenjem. Pri zadnjih volivah se mi je zdelo pomembno, če smem biti nekoliko samovšečen, pri medstrankarskih zaostitvah sem bil prepričan, da bi bilo pozitivno, če bi v predsedstvo prišli ljudje, ki so se pripravljani v interesu celotnega naroda obnašati nadstrankarsko.

Ker sem kot pisatelj s svojo publicistično dejavnostjo vedno zastopal nacionalne interese in nikoli parcialnih, mi ni bilo lahko to politiko tudi dejansko v skladu s svojo človeško naturo zastopati v predsedstvu in prispevati svoj delež, da je to predsedstvo lahko odigralo to vlogo, o kateri sem pravkar govoril.

V tem času sem postal tudi podpredsednik SAZU in se bom bolj angažiral na področju znanosti in umetnosti.

Kako se kulturnik, pisatelj, akademik, počuti kot politik, kot član najvišjega državnega organa?

»V politiko nisem nikoli vstopal na lastno pobudo. Zmeraj so me drugi prosili zaradi nekakšnih ocen, da bi moja navzočnost utegnila biti pozitivna, skratka, niti v prejšnjem niti v sedanjem sistemu si nisem nikoli prizadeval, da bi bil v politiki navzoč. Očitno pa je umestna tudi pripomba, da, če bi bil absolutno proti, me nihče ne bi mogel v to prisiliti. Se pravi, da je bila v meni neka določena afiniteta in sicer afiniteta, da sem pojmoval slovensko politiko kot nujen element nacionalne zavesti, nacionalnega konstituiranja posodabljanja te zavesti, ki ne more biti klasična folklorna, ki bi bila grajena na predimenzioniranih mitih preteklosti; od brižinskih spomenikov, Samove države, itd, skratka, na tej veličini preteklosti, kajti primerjalno ta preteklost z narodi, ki nas ogrožajo, seveda ni taka, da bi lahko danes na njej gradili.«

Zgodovina je do neke mere koristna, vendar pa njeno prepotenciranje narodu ne koristi.

»Koristna je zaradi kontinuitete, glede na slovenske razmere je bilo storjenega tudi v preteklosti zelo veliko. Navsezadnje je po mojem mnenju že čudež, da se je v tem prostoru slovenski narod obdržal ob tako močnih sosedi, ki so nas okrožali in so imeli vsakršne apetite, od ozemeljskih, do tega, da nam vsilijo svojo civilizacijo, kulturo, jezik in seveda vse, kar sodi zraven, in da se je ta narod ohranil v sebi tako trden, da si je nazadnje tudi priboril neodvisnost.

Čutil sem, da lahko kot pisatelj prispevam takšen delež, ki ga čisti politik ne mo-

re. Prav zaradi drugačnega načina obrazložitve nacionalne emancipacije in tudi za ta prehod iz kulturne zavesti, ki je bila v preteklosti skoraj identična z nacionalno zavestjo, saj smo se oblikovali ob Trubarju, Cankarju, Prešernu in drugih kulturnikih in ne ob politiki, skratka, da je ta identičnost nacionalne zavesti, ki je izhajala predvsem iz kulturne in jezikovne preteklosti, ki pa jo je potrebno prenesti v modernem času na normalno politično ravnen, kakršno pozna ves svet, če hočemo z njim komunicirati.«

Prvi sem povzdignil glas

»Kot veste, sem prvi povzdignil glas proti skupnim programskim jedrom v šolah, kot predsednik zveze pisateljev sem se boril proti tedanji srbski agresiji proti pisateljem s Kosova in sem takrat tudi napovedal, da bo stanje, ki se je kazalo v zvezi pisateljev, postalo stanje Jugoslavije.«

Kakšen je po vašem mnenju vpliv pisateljev iz vseh delov tedanje Jugoslavije na sedanje stanje, na vse to, kar se je zgodilo?

»Pisatelji so bili v vseh okoljih Jugoslavije odločilni pri oblikovanju nacionalne zavesti. Samo objektivni položaj je bil različen. Slovenska nacionalna zavest, h kateri so pisatelji gotovo največ prispevali, je bila emancipacijska, samoobrambna in ni bila uperjena proti nikomur.

Srbska je obratno sicer izhajala iz vsenarodne emancipacije, vendar glede na razseljenost Srbov, ki živijo mešano, so zašli v šovinizem, v tisto znano frazo, kjerkoli je kakšen Srb, je srbska zemlja. Tu je prispeval svoj delež tudi moj prijatelj Čosić. Naihuiše in celo derverzno pa je dejstvo, da so uporabljali in še uporabljajo popolnoma nasprotna principa pri reševanju nacionalnega vprašanja. Zgodovinski in etnični, na Kosovu se sklicujejo, da je to srbska zemlja, na stanje pred prihodom Turkov, 600 let nazaj. Na Hrvaškem in v Bosni pa uporabljajo etnični princip. Dva principa zelo različno na različnih ozemljih, to, kar jim pač najbolj ustreza za ekspanzijo. Srbski pisatelji so ustvarili mit tako o srbski zemlji kot o srbskem človeku, ker pa so oba mita tako zaostri, so postali tudi netilci teh spopadov, ki divjajo na jugu.

Mislil, da noben poklic, noben, tudi prirojen umetniški ali pisateljski talent, ne osvobaja človeka od možnosti, da lahko deluje pozitivno ali negativno. Biti pisatelj in hkrati politično delovati še ne pomeni, da principa, ki veljajo pri literarnem ustvarjanju, kjer je notranja logika, da moraš ustvariti maksimalno kvalitetno literarno delo, najvišje, kolikor zmore tvoj talent, medtem ko se civilno delovanje tega človeka v politiki ravna po principih vseh političnih dejavnikov.

Strankarsko, pristransko, poniglavo, ker politika terja tudi drugačna izrazila. Literatura je fiksacija nekih spoznanj in po mojem je v njej veliko skepse, saj raz-

»Na moje veliko zadovoljstvo smo se zelo hitro ujeli. Nikoli nismo sprejemali odločitev s preglasovanjem, pač pa vedno soglasno« (Ciril Zlobec)

grinja večobraznosti človeškega bitja.

Politična dejavnost je akcijska in se je običajno potrebno odločiti samo za eno možnost, saj je potrebno vanjo usmeriti tako materialna sredstva kot kolektivno človeško voljo in celo njihovo fizično sodelovanje. Ko nekdo izbere takšno pot in je sredi nje, tudi če spozna, da ni prava, se ne more vrniti, saj pomeni to v očeh javnega mnjenja poraz in potem dodaja nove in nove korekture, da bi opravičeval to izbrano pot, ki so v večini primerov samo potenciranje negativitete izbrane poti. To se dogaja s srbsko agresijo.

Srbske pisatelje poznate zelo dobro, saj ste dolgo sodelovali z njimi. Kako ste gledali na vse to, kar se je pričelo dogajati v društvu pisateljev in na njihovo politično angažiranje?

»Mnogi so bili desetletja moji prijatelji. Z nikomer nisem konfliktno razšel in vendarle je usahnilo sleherni sodelovanje, kakršenkoli medsebojni pogovor, ni nobene notranje potrebe, da bi sploh še komunicirali med seboj in to seveda predvsem zaradi zavesti, da se ne bi

knjigo, ustvarja neko slepilo, da je pri Slovencih knjiga subvencionirana. Založbe morajo dati preko davkov neprimerno več, kot dobijo nazaj prek subvencij. To pomeni, da še vedno knjiga subvencionira državo, ne pa obratno. Ko je knjiga izdana, je tako obremenjena z različnimi dajatvami in še s petodstotnim davkom na prodajo, da so poznavalci izračunali, da je subvencija samo pet odstotkov v razmerju, kolikor od tega pobere država. Knjiga bi bila lahko cenejša, če bi bil celoten proces njenega nastajanja razbremenjen visokih davščin, to pa zlepa ne bo.

Zgodil pa se je tudi nek premik v duhovnih potrebah tega naroda. Sedaj, ko smo samostojni in neodvisni, čutimo manj potrebe po knjigi kot v klasičnem zgodovinskem utemeljevalcu naše eksistence.

Takrat je bila knjiga pravzaprav svetinja.

»Sedaj je knjiga tako kot vse drugo čisto navadno tržno blago. Danes si pač ta ali oni lahko pridobi status uspešnega avtorja, umetnika, vendar je knjiga tudi psihološka iluzija, saj smo pri-

se pa ne zanima za odpiranje možnosti malim narodom.

Kar se domačih razmer tiče, pa smatram, da je knjiga vendarle temelj vsake kulture in izobrazbe in bi zato morala dejansko doživeti večjo podporo, kot jo ima.

Vam ob vašem delu v politiki še ostaja kaj časa tudi za literarno izražanje, ali vam predsedstvo vzame ves prosti čas?

»Pred štirinajstimi dnevi sem oddal novo pesniško zbirko, tudi včeraj sem oddal rokopis prevoda nekega italijanskega pesnika, tako da imam dve knjigi v tisku, ki naj bi izšli ali še letos ali v začetku prihodnjega leta. Pri svojem intimnem ustvarjanju sem imel, razen v tistih prvih letih, ko človek bruhne ven to, kar ima že v sebi ali že napisano, pa nima možnosti izdati, takšen ritem ustvarjanja, da sem izdal eno pesniško zbirko na pet let. Odkar pa sem v predsedstvu, sem v dveh letih napisal zbirko in to v najzahtevnejših oblikah, v sonetih, tercinah, oktavah, ki je nastala prav zaradi zaostrenosti življenja, ki je terjalo od mene soodločanje o zelo pomembnih stvareh – ali se upremo z oborože-

kal Miloševića z odprtimi pismi, zaradi česar so mi grozili tudi s smrtjo. Imel sem dolge debate s Čosićem o njegovih nazorih, ki so se sedaj pokazali kot zelo trdoživi in pogubni.

Rad bi prikazal to duhovno, intelektualno, nacionalno in širše gledano tudi nacionalistično pot, ki so jo prešle te dežele in je bil tudi oborožen spopad samo posledica nekih notranjih premikov v njih.

Janšini Premiki so faktoografski, moji pa naj bi bili notranji premiki v zavesti posameznika in seveda naroda. Vem, da takšna knjiga, ki bo polna skepse, razmišljanj, dvomov, ne mislim prikrivati, da me je bilo marsikdaj strah tega, kar bi se lahko zgodilo, ne more računati na neko tržno uspešnost, saj hočejo ljudje hitre in vsem razumljive senzacije. V tej knjigi ne bom z nikomer obračunaval, tudi z Janšo ne, povedal pa bom, v čem so bile najine razlike.

Gotovo so vas navedbe in insinacije, ki jih je Janša v svoji knjigi zapisal, prizadele.

»Janša ima zelo bister stil: ko se spravi na nekoga, ki se mu je zaradi česar koli zameril, formulira stvari tako, da mu nič ne moreš, ker obtožba ni nikoli čisto direktna, pač pa je vedno pogojena s kakšnim »če«, »ali«, »vtis je bil takšen«. Formulacije so vedno takšne, da niso sodno preganljive.

Vendarle pa so tako spretno formulirane, da je obtožba absolutno nedvoumna. To je nedvomno politična spretnost, da ti udariš po resničnem ali namišljenem nasprotniku, ki pa mu ne omogočiš enakovrednega soočenja. Janša je zmeraj tisti, ki pavšalno vrže obtožbo, tisti, ki je obtožen, se mora braniti, ne da bi poznal vire, na osnovi katerih Janša to počne. To je gotovo ena »najlepših« slovenskih navad, mislim pa, da je tu neka logika. Ni herojstva brez sovražnika. Heroj lahko nastane samo ob uspešnem spopadu s sovražnikom. Žal ima to herojstvo po naravi to logiko, da, ko ni več sovražnika, ga morajo nadomestiti izdajalci. Mislim, da je to problem tudi nekaterih odstavkov v tej knjigi.

Varnostni organi naj bi tudi prisluškovali vašemu telefonu!

»To je gotovo zelo mučna zadeva. Odvisno, čemu da kdo prednost. Nekateri lahko rečejo, Zlobec je bil sumljiv, prav, da smo prisluškovali, drugi lahko trdijo: Sumljiv je postal šele, ker so mu prisluškovali in so drugače razumeli njegove pogovore, kot bi jih oni izrekli o isti temi. Tudi med vojno smo se takoj na začetku dogovorili z vsemi strankami in strukturami, da Slovenija ne uvede nobenih izrednih razmer ne glede na vojno. Glede na veliko soglasje naroda, da se je potrebno upreti armadi, se nam je zdelo, da bi bilo žaljivo do tega ljudstva, če bi uvedli kakršnekoli izredne razmere.

Vse življenje smatram, da je svoboda individualnosti glavna vrlina in ne v prejšnjem ne v sedanjem sistemu nikoli nisem pristal na to, da bi moral omejevati svojo svobodo. Ne prenesem, da bi me

kdo učil, kako se moram obnašati, kaj smem reči, in česa ne. No, na tej ravni je prišlo do nesporazuma na osnovi prisluškovanja.

Vse te nesporazume med Janšo in mano bom pojasnil tudi v svoji knjigi.

Janez Vodnar

**SVOBODNA
TV-15
MISEL**

Ciril Zlobec kot predsednik komisije za mednarodne odnose z Ruplom nima težav.

bilo mogoče pogovarjati, ne da bi takoi zašli v konflikt. S Čosićem sva bila v obdobju pričetka kninske krize na mednarodnem srečanju v Italiji na temo »Kam gre Jugoslavija«. Takrat sem posvetil ves svoj nastop polemiki z njim. Dokazoval sem, da je njegovo razmišljanje, ki je izhajalo iz pravkar razloženih principov o historičnem in etničnem principu pravice, pogubno. In vendar sva takrat še lahko prijateljsko komunicirala, se še počutila kot prijatelja. Nato se je začela vojna in teh stikov ni več mogoče vzdrževati. Nekaj srbskih pisateljev se mi je še nekaj časa oglašalo po telefonu, takšnih, ki nasprotujejo srbski politiki, odkar pa se je pričela vojna v Bosni, ni glasu od nikogar več.

Kako ocenjujete stanje v slovenski kulturi, ki je gotovo vaše najbližje področje. Knjige so vedno dražje, njihovo tiskanje obvladuje nekaj monopolnih založb.

»Zakon, ki obdavlja tudi

čakovali, da bomo z osamosvojitvijo lahko tudi kulturno zaokrožili po Evropi. Sedaj, ko smo se vsi skupaj znašli v enem samem prostoru, se je pokazalo, da je tudi kultura na zahodu enako ekspanzionistična kot ekonomija, vojaška doktrina in drugo. Te države gledajo na bivši socialistični del Evrope kot na še nepotešeno tržišče, ki si želi zahodnih avtorjev, ne pa, da bi se oni sami odprli za kulturo tega prostora.

V preteklosti so se odpirali samo za disidentsko kulturo, s tem ne mislim, da niso ravnali modro, saj so bili disidenti dostikrat res najboljši avtorji. Tisti trenutek, ko pa se je socializem zrušil in ko disidentska kultura ni bila več podoba nekega sveta, ki je bil antagonističen do zahoda, je izgubila popolnoma vso privlačnost in je sploh nehala eksistirati. Avtentičnega, resnično kulturnega zanimanja zahoda za kulturo vzhoda pa sploh ni in ga nikoli ni bilo. Kajti bistvo zahodnega sistema je profit, ki

nim odporom ali ne. Takrat ko smo sprejeli to odločitev, nihče ni vedel, kako se bo končalo. Odločitve so bile strašno težke.

Prav ta izraziti čas, ki je od mene terjal veliko več političnega angažmana, kot se bi po moji naturi zdelo normalno, je povzročil notranjo potrebo, da ustvarjam neko lastno duhovno ravnotežje in sem pisal več kot kdajkoli, razen v najzgodnejših letih. Sedaj pišem tudi knjigo o svojem doživljanju tega časa.

Bo ta knjiga tudi nek odgovor na Premike Janeza Janše?

»Tudi je odgovor Janši, vendar samo deloma, ker smatram, da je potrebno razjasniti neke stvari, razlike, tudi spore med nama. Skušal bom prikazati duhovno križev pot, ki jo je prehodil slovenski narod od mitingaških groženj Sloveniji naprej.

Bil sem zelo blizu tistih, ki so takrat razmišljali, kaj storiti, kako ravnati, bil sem prvi Slovenec, ki je javno razkrin-

Intera

**SALON
POHIŠTVA**

Ulica XIV. divizije 14,
63000 CELJE,
tel. (063) 24-413
fax (063) 26-820

**AKCIJSKA PRODAJA
KUHINJ SVEA**

35% POPUSTA PRI
TAKOJŠNJEM PLAČILU!

**AKCIJSKA PRODAJA
ZA SPALNICO AVON**

94.000 SLT

ZA NAGRADO KUPCEM
PODARIMO VZMETNICO IN JO
DOSTAVIMO BREZPLAČNO!

NA ZALOGI IMAMO TUDI USNJENE
SEDEŽNE GARNITURE ČRNE BARVE
V SESTAVI: TROSED + DVA FOTELJA za
147.820 SLT.

**OBIŠČITE NAŠ.
NE BO VAM ŽAL!**

Tel. 063/24-413
Tel. 063/26-820

ALI PODJETJE V LJUBLJANI ZAPOSTAVLJA SVOJO PODRUŽNICO NA LJUBNEM?

ISKRA FERITI V RITI

Delavci ljubenske proizvodne enote so prepričani, da jih matično podjetje Iskra Feriti d.o.o., podjetje za proizvodnjo feritov in navitih komponent iz Ljubljane, ogroža in izkorišča. Pritožujejo se, da so z Ljubljano slabo povezani, kar ima za posledico neobveščeno in capljanje v ozadju. Je v stari zgodbi nasprotij med urbanim in ruralnim okoljem, ali po kranjsko: med mestno suktnjo in vaško srajco, res kaj oprijemljivega? Če nič drugega, je pristen strah pred izgubo delovnega mesta, ki bi baje sledila kot sankcija zoper pritoževanje.

Iskra Feriti nosi oznako družbe z omejeno odgovornostjo kakšno leto in pol po tistem, ko se je z republiškim kreditom, dobljenim v letu 1990, reorganiziralo iz družbenega podjetja. V podjetju si trenutno služi kruh (in vino) skupaj 440 delavcev, od teh 140 ljubenski podružnici. Ljubljancani delajo v programu feritov, na Ljubnem ob Savinji pa v programu navitih komponent. Po domače povedano, v Ljubljani izdelujejo feritna jedra, na katera vrli Zgornjesavinjanci (predvsem)

kat zlizal z direktorjem. Ni jim tudi všeč, da so lani sprejeli pravilnik o tajnosti plač, ki navadnim delavcem onemogoča izvedeti višino plač vodilnih. Ljubence tudi zanima, kakšne plače imajo delavci v Ljubljani, mislijo, da so boljše plačani.

Vedo pa, da bodo imeli osemdesetodstotne plače do septembra. Zakaj, jim ni jasno, saj je dela veliko in bi moral biti tudi denar za plače. Vse delavce na čakanju so poklicali in zopet delajo. Lani se je baje direktor hvallil,

da je sklenil posel stotletja s Tajvanom. Vse gre v izvoz, zunaj pa je denar!

Denarja za plače pa ni, saj dvajset odstotkov izplačujejo v bonih. Te lahko zakupijo v Merkatorjevi trgovini. Plače pa so sploh nizke, saj dobivajo delavci, ki presegajo normo in delajo nadure, samo 15 do 17 tisočakov, brez stroškov prevoza. Dobili so komaj polovico regresa (sedem in pol tisočaka).

Ker ni denarja, Ljubenci ne razumejo, zakaj kupuje direktor drage, računalniško vodene stroje, s katerimi na Ljubnem tako ali tako ne zna nihče delati. Po njihovem bi bilo boljše, da bi začeli mašinerijo prodajati, saj tako ničemur ne služi. Na Ljubnem stojita dva stroja za zalivanje in pocinjevanje, ki jih nihče ne uporablja.

Nekatere moti tudi, da si je v tem težkem trenutku direktor privoščil nov službeni avto.

Na Ljubnem sploh krivijo vodstvo v Ljubljani. V lastne sindikaliste ne zaupajo, ker so tako direktorjevi služabniki, še vodja proizvodne enote je baje nehal zahajati v Ljubljano.

Štirje obiski na leto

Direktor Iskre Feriti d.o.o. Marko Živec gleda na zaplete z druge strani (Kamniško savinjskih Alp): »Zavedam se, da na Ljubno hodim premalokrat, kar mi onemogoča kritična situacija v Ljubljani. Delavcem na Ljubnem sem obljubil, da jih bom obiskoval vsaj štirikrat na leto. Ni pa res, da se vodja ljubenske proizvodne enote Rudi Kokal ne udeležuje sestankov v Ljubljani. Kot član profitnega centra navite komponente hodi v Ljubljano vsaj enkrat na teden. Imava tudi stalne telefonske stike.

To, da po lanskem aprilu delavcem nisem povedal, da imajo 80-odstotne plače, je laž. Plače so bile nekaj višje od teh procentov. Podjetje je pač v težkem položaju, saj je prodaja na tujem trgu padla za petindvajset odstotkov. Da bi bili rentabilni, bi morali

V poslovni enoti Iskra Feriti na Ljubnem, se počutijo zapostavljeni

ustvariti produkcijo za vsaj dvajset milijonov mark.

Ni tudi res, da plače med ljubenskimi in ljubljanskimi delavci ne bi bile izenačene. Zadnje plače so dobili oboji 24. junija, povprečna pa je bila 26 tisočakov. Ni tudi nobena skrivnost moja plača, ki je štirikrat povprečne, minus deset odstotkov, ki se odbijajo vodstvenim delavcem.

Denarja pa ni in ni...

»Posel stotletja s Tajvanom so si izmislili novinarji. Tajvanu smo namreč prodali znanje za izgradnjo tovarne feritov, doslej pa smo dobili samo avans. Ves denar pričakujemo šele v začetku naslednjega leta, ko bomo predali dokumentacijo.

Pravidno se ustvarja slika boljšega stanja, ker smo poklicali delavce na čakanju. Nekoč smo imeli poleg naših delavcev zaposlenih še veliko kooperantov (številčne jakosti, PE na Ljubnem), katerih delo v manjšem obsegu opravljamo sami. Delo pa moramo žal v manjšem obsegu plačati v bonih, ker ni denarja.

Stroj za pocinjevanje na Ljubnem stoji zaradi tega, ker je bil prej namenjen za dokončevanje polizdelkov, ki smo jih dobili od zunanjih kooperantov. Stroj za zalivanje, ki ga je pri domačem obrtniku naročil moj predhodnik Dušan Dolničar, pa enostavno ni sposoben delati v kvaliteti, ki bi bila potrebna. Ta stroj in še nekateri drugi spadajo v odvečno opremo, ki bi jo radi prodali. Če bi lahko to nekam prodali, bi dobili kakšnih 600 tisoč mark, pa noče nihče kupiti.

Res smo kupili nov službeni avto (golf), na lizing. Direktor in ostali vodilni pač rabimo avtomobile. Mojega so lani med vojno uničili na Brniku. Trenutno imamo v podjetju štiri osebne avtomobile, od katerih je eden na Ljubnem in en tovornjak. Takšno podjetje bi jih rabilo še več.

Strah je votel, okrog pa nič ni

Ni res, da na Ljubnem ne bi vedeli o poslovanju v podjetju. Obstaja interno glasilo, v katerem je pisalo tudi to, da imamo letos že doslej 9,7 milijonov SIT izgube. V Ljubljani smo priredili odprti dan Feritov, organizirali prevoz

z Ljubnega, pa jih je prišlo le kakšnih trideset.

Vodja splošne kadrovske službe Boža Pečko o svojem področju delovanja: »V podjetju smo ustavili zaposlovanje v celoti. V lanskem letu smo osmim delavcem dokupili zavarovalno dobo za upokojitev, letos enemu. Upokojili smo tudi vse delavce s polno in predčasno delovno dobo. Trenutno imamo na čakanju še osemnajst delavcev, od tega v Ljubljani deset.

Redukcije so potrebne, vendar so večje v Ljubljani, zato je strah na Ljubnem odveč.

Malce strpnosti na obeh straneh bo najbrž vse uredilo. Kljub vsemu so lahko delavci na Ljubnem, predvsem ženske, zadovoljni, saj opravljajo znatno bolj gospodsko delo kot kolegi v Ljubljani. Bo pač še potreben kakšen odprti dan...

tekst in slike
Anci Solan

Marko Živec, direktor Iskre Feriti d. o. o., hodi na Ljubno štirikrat na leto

nežnega in lepšega spola) navijajo bakreno žico. Tako, laikom v poduk, nastajajo različne bolj ali manj magnetne tuljave, ki se vgrajujejo v boljše ali slabše motorje in podobne stvarce. Ker Ljubenci brez ljubljancanov ne morejo in obratno, bi bilo pričakovati, da se ljubijo, ali vsaj prijateljujejo. Iz govorjenja osebe zaposlene v flosarskem kraju, ki se boji razkritja svoje identitete, pa tega ni mogoče sklepati.

Vsega je krivo vodstvo v Ljubljani

Na Ljubnem gre baje vse navzdol že od lanskega aprila, ko so začeli dobivati 80-odstotno plačo. O tem, kakor piše v kolektivni pogodbi, bi jih moral direktor obvestiti takoj, pa jih je, glej ga zlomka, šele letošnjega rožnika. Delavce zanima, kam je šlo tistih dvajset procentov. Majsko plačo so dobili junija, vendar petnajst dni prepozno, čeprav piše v kolektivni pogodbi, da je izplačilni dan med 15. in 18. v mesecu. Plače so bile krive temu, da so junija in julija delavci napovedali stavko, iz česar pa ni bilo nič, saj se je baje sindi-

Boža Pečko, vodja splošne kadrovske službe! »Strah je odveč!«

KOVINOTEHNA
prodajni center
HUDINJA

**OTVORITEV PRENOVLJENEGA
PRODAJNEGA CENTRA
HUDINJA BO V SOBOTO,
8. 8. 1992.**

**POSEBNI POPUSTI, ENKRATNE
CENE!**

VLJUDNO VABLJENI!

Intera

**KUHINJE SVEA NAJCENEJE,
DO 50% POPUSTA!**

VGRADNI ŠTEDILNIKI GORENJE (dva plin
+ dva elektrika) 49.900 SIT
VGRADNI HLADILNIKI GORENJE 33.500 SIT

SE PRIPOROČAMO ZA NAKUP!

MAKS BASTL: JAZ SEM ŽRTEV ZLONAMERNEŽEV

NIKOLI NISEM BIL HLAPEC REŽIMU

Po odstopu dosedanjega direktorja Holdinga EMO Jožeta Gubenska so se v EMU odločili sprejeti novega direktorja, nekdanjega ministra za trg v Peterletovi vladi, Celjana Maksa Bastla. Delavci EMA upajo, da bo nekdanjemu direktorju Cinkarne in Kovinotehne uspelo rešiti podjetje.

Kako se namerava lotiti te zahtevne naloge, Maks Bastl razlaga v pričujočem intervjuju.

V EMU se je menjalo že precej direktorjev, še nikomur pa ni uspelo podjetja pripeljati na zeleno vejo. Kaj je vzrok za tako pogoste menjave direktorjev – nesposobnost, nemoč premagati objektivne težave...?

»Po mojem osebnem gledanju so razlogi za to stanje tudi v tem, da je EMO podjetje z dolgo tradicijo. 1994. bo minilo kar sto let od njegove ustanovitve. Zato je težko spreminjati zadeve v pozitivno ali tudi negativno smer. V zadnjem času je bilo tudi veliko sprememb v okolju, kjer EMO deluje, kar je slabšalo razmere in otežkočilo reševanje situacije. Velik problem je bila usmeritev podjetja na jugoslovanski trg. V zelo kratkem času je bilo potrebno spremeniti tržno strategijo in izvoziti sedemdeset odstotkov proizvodnje na zahod. Dosega tega cilja pa pomeni ogromne strukturne spremembe, ki jih ne bo lahko doseči. Potrebno je izboljšati prodajo ter doseči bistveno kvaliteto spremembo. Kdo je to sposoben uresničiti, je v precejšnji meri tudi stvar značaja posameznikov. Vsekakor pa je ta naloga za enega človeka prevelika in pretežka. Obvezno je potrebno zagotoviti tim strokovnjakov, ki bodo delovali znotraj in zunaj podjetja.«

Ste moštvo že sestavili? Mar se strokovnjaki ne izogibajo podjetja, v katerem ni videti konca agonije?

»Za določene ljudi je EMO še vedno izziv, kjer se lahko dokažejo. Zato se tudi ekipa že oblikuje, saj EMO potrebuje kadrovske osvežitve od zunaj. Pogovarjam se z večimi strokovnjaki, ki mi jih bo verjetno uspelo pritegniti. To seveda nikakor ne pomeni, da bi bili dosedanjemu emovi strokovnjaki zapostavljeni. Potrebna je osvežitev v načinu razmišljanja, saj se tisti, ki so že dolgo tukaj, na probleme nekako že navadijo. Potrebno bo doseči sožitje kadrov, ki so že dolgo v podjetju in imajo veliko akumulirane znanja s kadri, ki bodo prišli od zunaj.«

Kaj nameravate storiti za rešitev podjetja? Ste že pripravili načrt za sanacijo?

»Imam svoje videnje programa in potrebnih ukrepov, konkretnega programa za realizacijo vseh namer še nimam.«

Z mnogimi sem se posvetoval, pogovarjal, kje so razlogi za te razmere in kaj potrebni ukrepi. Razmere so od družbe do družbe zelo različne. Največji problem je prepoznavnost. Po zahodnih standardih dosežajo proizvodnjo, ki jo EMO ima, s precej manjšim številom delavcev. Če hočemo svoje izdelke prodajati na zahodno tržišče, se moramo tudi vključiti v njihove standarde.

To je problem, ki ga deloma lahko reši EMO, v veliki meri pa ga bo potrebno reševati skupaj z vlado, ki bi morala reševati viške delovne sile in iskati nove proizvodne programe.

Pomembno je tudi vprašanje trga za kapacitete, ki sedaj niso v polni meri izkoriščene. Za zapolnitev te praznine je potrebna intenzivnejša obdelava trga, ravno tako pa se moramo kapitalsko povezati z zunanjim partnerjem, ki bo pripeljal trg s sabo. Načrtujem tudi osvežitev nekaterih proizvodnih programov, ki bodo EMO postavila v položaj, ki ga je že imel.

Poudaril bi, da je potrebno na EMO gledati kot na evropsko firmo, ki se mora prilagoditi vsem standardom sedanje Evrope.«

O preusmeritvi na zahodna tržišča so dosedaj govorili že vsi direktorji, kaj pa je doseženega?

»Na tem področju je bilo narejenega že ogromno. Vendar se ni dovolj le preusmeriti na druga območja, potrebno se je predvsem natanje usposobiti za prodajo na tuja tržišča in doseči višji cenovni razred. Tega v EMO doslej ni bilo.«

Omenili ste tudi preveliko število zaposlenih. Koliko ljudi je po vaših ocenah v podjetju preveč?

»Kot so me seznanili moji sodelavci, je v EMO za sedanji obseg proizvodnje preveč 20 do 30 odstotkov ljudi. Situacija je tudi na tem področju po posameznih družbah znotraj podjetja zelo različna, saj so nekatere družbe to čiščenje že opravile, druge pa se bodo ravno tako morale lotiti tega problema. Seveda pa ne smemo iskati rešitev zgolj v odpuščanju delavcev, pač pa tudi v novih programih, kamor bi lahko ljudi prepozabili.«

Potrebno je biti dosleden; od vodstvenega kadra veliko pričakujem, zato mora biti stroka tista, ki bo zagotavlja-

la iskanje najboljših rešitev. Seveda pa je za vse odločitve odgovorna menedžerska struktura, saj delavci zgolj delajo to, kar odloči vodstvo.«

Dosedanji direktor Jože Gubenski je izjavljal, da ga pri reševanju podjetja ovirajo prevelike zahteve sindikatov, ki nikakor ne gredo v prid podjetja. Kakšni so vaši odnosi s sindikati?

»Glede sodelovanja s sindikati so moji vtisi zaenkrat pozitivni. Problemi v odnosih med sindikatom in vodstvom podjetja so bili predvsem v medsebojnem nezaupanju. Prepričan sem, da je sindikat v svojih zahtevah realen, in da se je pripravljen dogovarjati v mejah možnega. Od vodstva pa je odvisno, če sindikaliste prepriča in jim dokaže, do kod segajo te meje.«

»Obtožbe je povzročil moj konflikt s politiko, s katero se nisem razumel, saj nikoli nisem hotel biti poslušen hlapec režima. Delal sem tako, kot se mi je zdelo pravilno, in tako, kot se dela danes, to pa takratni politiki ni odgovarjalo, saj sem bil za njih moteč element.«

Ste tudi podpredsednik za gospodarstvo celjske skupščine. Nekateri poslanci so zahtevali več odstop.

»Dokler sem bil minister, sem se sej občinske skupščine res redko udeleževal, čeprav mislim, da delo podpredsednika za gospodarstvo ni v prvi vrsti udeleževanje sej občinske skupščine, saj to delo zajema predvsem reševanje podjetij. Na tem področju pa se moje delo pozna.«

Imel sem številne stike z direktorji v Celju in marsikaj storil za rešitev tekočih problemov. Po tej poti sem se tudi spoznal z gospodom Gubenskom. Nasploh si mesto podpredsednika zelo različno predstavljamo. V preteklosti je bil res velik vpliv občin v podjetjih, ki pa se je sedaj skoraj izničil. Z občinskimi organi dobro sodelujem in v odnosih z njimi nimam nikakršnih težav. Zavedam pa se, da nam občina ne more veliko pomagati, saj je trajna rešitev vezana na EMO sam. Do zahteve o mojem odstopu, ki so jo kasneje umaknili, ni prišlo le zaradi vprašanja prisotnosti v skupščini, pač zaradi medstrankarskih razhajanj.«

Vaše ime je postalo znano zaradi raznih afer, ki so jih povezovali z vami. Izvoz starin iz Celja... Ministrstvo ste morali zapustiti zaradi afere Slovin.

»Tudi vaš časopis je bil zelo produktiven pri konstruiranju teh afer. Konkretno, izvoz starin je čista novinarska konstrukcija, s tem se nisem nikoli ukvarjal. To je posledica zlonamernežev, ki na ta način gradijo naklado. Firma Maxim, katere solastnika sva z ženo, je samo enkrat (nekaj let nazaj) posredovala izvozniki posel starega pohištva. Iz česar se je iz glav fantastov lansirala v javnost novica, kaj vse jaz na tem področju delam.«

Tudi zadeva s Slovinom se je prepotenciala. Takšnih zadev je bilo v obdobju razdruževanja na stotine. Posel, ki naj bi ga realizirale blagovne rezerve in ki ga je Srbija prepredela, ter denar vložen v ta posel, ni izgubljen. Te zadeve bo možno razrešiti v delitveni bilanci. Nakazilo je bilo poslano tik pred monetarno reformo, kar pomeni, da Slovenija zaradi tega ni izgubila premoženja, saj se denar nakazan v Srbijo ni vrnil nazaj povpraševati po blagu.

V zvezi z mano so bili članki v številnih časopisih in to z namenom moje diskreditacije. Za tem stojijo ljudje, ki jih je izguba oblasti po polstoletnem enoumju preveč prizadela, da bi se lahko s tem sprijaznili.«

Janez Vodnar
Foto Lucas

ŽALEC GOSTI HMELJARJE VSEGA SVETA SVETOVNI HMELJARSKI KONGRES

V ponedeljek se je v Žalcu pričel 40. mednarodni hmeljarski kongres, ki se ga udeležuje 113 delegatov iz desetih držav, kar je sicer nekaj manj kot na srečanjih prejšnja leta, saj se kar pet držav, članic svetovnega združenja hmeljarjev, letošnjega kongresa ni udeležilo. Tako letos manjkajo Bolgarija, Madžarska, Nova Zelandija, Španija in ostanek Jugoslavije, poleg tega pa so svojo udeležbo odpovedale tudi pridružene članice Japonska, Južnoafriška republika in Kitajska.

Cilj tovrstnih kongresov je predvsem izmenjava informacij o hmeljskem trgu, cenah, količini in kakovosti pridelka.

V okviru kongresa, ki ga vsako leto gosti druga država, članica združenja hmeljarjev, zasedata ekonomska in tehnična komisija, nato pa še predsedstvo in generalna skupščina. V okviru tehnične komisije bodo obravnavali problem mednarodne primerjave tehnologije in stroškov proizvodnje hmelja v posameznih državah, posebno pozornost pa bodo udeleženci kongresa posvetili problemu pesticidov, ki se porabljajo v hmeljarstvu. Hmeljarje, ki želijo izvažati v ZDA, tepejo izredno ostre zahteve ravno glede pesticidov. Za večino držav je posušen hmelj

stroškov in izboljšanje kvalitete pridelka.

Naši strokovnjaki se zavedajo, da količinsko ne morejo tekmovali s povečano pridelavo na svetovnem trgu, zato so se odločili za gojenje kvalitetnejših sort hmelja, tako prevladujeta v slovenskih hmeljiščih predvsem dve vrsti hmelja. Eno so vrste z aromatičnimi kultivarji, kamor brez dvoma spada tudi savinjski golding, s katerim je v Sloveniji posejana ena tretjina zemljišč, in z alfa smolami, kamor spadajo visokorodne sorte, ki pa so še vedno aromatične, kot npr. Aurora.

Ker volijo novo vodstvo svetovnega združenja hmeljarjev vsaki dve leti, letos teh volitev ne bo, svetovno družino hmeljarjev pa trenutno vodita

V ponedeljek so za udeležence kongresa pripravili dobrodošlico s kulturnim programom v Žalcu, nato pa jih je zvečer v hotelu Golding Rubin sprejel žalski župan Milan Dobnik.

Včeraj je bila v domu II. slovenskega tabora v Žalcu uradna otvoritev kongresa, kjer je udeležence kongresa pozdravil minister za kmetijstvo mag. Jože Protner, nato pa sta z delom pričeli ekonomska in tehnična komisija, popoldne je bila tudi zaprta seja predsedstva Mednarodne hmeljarske zveze.

V sredo je na programu generalna skupščina 40. kongresa, kjer bodo podelili tudi hmeljarska odlikovanja.

Kongres se bo zaključil v četrtek z ogledom hmeljišč in kulturnih znamenitosti Savinjske doline, zvečer pa z zaključno večerjo s plesom v Zdravilišču Dobrna.

uvrščajo med živila, ki ne smejo imeti ostanka pesticidov, čeprav je teh v pivu zelo malo, saj je za sto litrov piva potrebno le od 80 do 150 gramov hmelja. Zato imajo naši hmeljarji poseben program škropljenja za hmelj, ki ga izvažajo v ZDA.

V vsem svetu raste hmelj na 92.000 ha, od tega ga imajo države članice mednarodnega združenja IHB posajenega na 72.000 ha, v Sloveniji pa gojimo hmelj na 2.400 ha, na katerih proizvedemo 3,5 odstotka svetovne proizvodnje hmelja. Ker pa večino hmelja izvozimo, pokrivamo velik del svetovnega čistega izvoza – kar med 8 in 12 odstotki.

Ker zlasti Američani v zadnjih letih povečujejo pridelok in s tem zbijajo cene ostalim pridelovalcem, govorijo hmeljarji o latentni krizi in stagnaciji trga, zato bo pomembna postavka dela letošnjega kongresa tudi znižanje proizvodnih

predsednik dipl. int. Jože Breznik in generalni sekretar prof. dr. Lojze Četina.

Z bogatim spremljevalnim programom so poskrbeli tudi za spremljevalce udeležencev kongresa, ki si bodo lahko ogledali lepote Savinjske doline, Maribora, Pomurja in Ptuj, kjer si bodo ogledali muzej in vinske kleti.

Stroške kongresa bodo deloma pokrili s kotizacijo, svoj delež so prispevali sponzorji, delno pa je priskočila na pomoč tudi republika, ki je za promocijo mlade države v okviru kongresa namenila 2,6 milijona tolarjev.

V času kongresa sta v Žalcu odprti tudi dve razstavi. Tako bo v knjižnici v Kulturnem domu razstava Žalec in savinjska hmeljarska tradicija, v Savinovem razstavnem salonu pa bo razstava likovnih del savinjskih likovnih umetnikov.

Janez Vodnar

MODRE ČELADE V BIVŠI
JUGOSLAVIJI – (17)

Humanitarna pomoč z bajoneti?

Vojna v BiH še kar divja. Številke povedo, da je mrtvih na vseh straneh že nad 15.000, beguncev je blizu dva milijona.

Svetovna skupnost zdaj sprejema pobudo, da bi za begunce poskrbeli z modrimi čeladami. Razen zračnega mostu v Sarajevo, naj bi zavarovali še dva koridorja iz Splita, enega skozi Mostar, drugega skozi Kupres. Koridorje bi varovali z orožjem, tudi z bajonetami, saj Srbi, ki so zagospodarili najmanj nad dvema tretjinama ozemlja BiH, ne bodo mirno gledali, kako vozijo mimo beli tovornjaki.

V BiH sicer še vedno ni enotne obrambne vojske. Muslimani in Hrvati se junajo vsak po svoje. Dogovarjanja v Londonu so neplodna. Tudi Srb Milan Panić je čedalje manj prepričljiv, zdaj je celo obljubil, da bo prišel v Sarajevo in bo tam ostal, dokler ne bo vojne konec. Neresno, gospod Panić! Kar zadeva dogovore, bo kmalu videti, kaj sta se res zmenila Izetbegović in Tuđman, ki je v predvolilni bitki krepko »sral« po Sloveniji.

Na Hrvaškem so se sicer povečala upanja, da bo Unprofor vendarle kaj več ukrenil. Srbi in Črnogorci sicer še vedno niso zapustili niti rožnatih območij, tistih, kjer ne bo posebne zakonodaje za Srbe v suvereni Hrvaški. Je pa Butros Gali končno povedal, da je Unprofor zdaj na Hrvaškem, kajti prej je govoril o Jugoslaviji ali bivši Jugoslaviji. Unprofor čuva med Hrvaško in BiH 46 mejnih prehodov, kakih 20 so zaprti. Prehodi bodo odprti po 10 ur dnevno. Gali je izračunal, da bo potreben dodaten denar, prav tako še okoli 800 ljudi. Kanadčani so odšli iz Sarajeva, z njim general MacKenzie, prišli so Argentinci, Ukrajinci, Egipčani.

Kar zadeva begunce v BiH so ti tudi nekako izbirčni. Na Poljskem ugotavljajo, da ne želijo priti k njim, čeprav na tisoče Poljakov nudi streho in hrano. Je na zapadu pač lepše.

Iz OZN pa je prišlo tudi pojasnilo, kako je bilo mogoče, da so modre čelade dovolile izgon okoli 7.000 Muslimanov z območja občine Bosanski Novi. Jean-Claude Concolato, šef urada za begunce OZN v Zagrebu, je pojasnil, da so jih Srbi prisilili. Rekl so: »Odpeljite jih, sicer boste odgovorni, če se jim bo kaj zgodilo!« Pa so jih odpeljali do Karlovca, potem pa po Evropi...

Na Hrvaškem so sicer imeli volitve. Ni povsem jasno, če jih bo demokratični svet priznal brez zadržkov. No, bomo videli. Zmagal je skoraj zanesljivo Tuđman, najbrž pa njegova stranka le nima tolikšne večine kot doslej. To bi bilo dobro, saj bodo Hrvati vendarle pogruntali, da ni prav, če ima en človek tolikšno veljavo, pa čeprav je to Tuđman.

Zbigniew Kochanowski

BIVŠI GENERAL MODRIH ČELAD
MACKENZIE V SARAJEVU NIMA
UGLEDA

STRELJAJO PO SVOJIH

General Mackenzie se je na nemški televiziji dva večera zapored pritoževal zaradi odnosa Sarajevčanov do njegovih vojakov. Izjavil je, da je razočaran, ker ga kritizirajo tisti, ki jim želi ravno največ pomagati. Prepričan je, da plave čelade niso priljubljene niti pri predsedniku BiH Aliji Izetbegoviću. Najbrž zaradi tega, ker je general proti boljšemu oboroževanju branilcev Sarajeva in BiH, je pa proti nadaljevanju te vojne norosti.

General Mackenzie sicer razume čustva Sarajevčanov, ki zahtevajo orožje, vendar se s tem ne strinja, po njegovem se baje še nobena vojna ni končala s tem, da so se sprte strani še bolj bojevale (!). Rešitev spora vidi v tem, da bi pripeljal nasprotnike za pogajalsko mizo. To menda z uspehom izvaja lord Carrington, Mitterand in Hurd. Pametnjakovič z generalskimi apoletami je povedal tudi, da so sprte strani pripravljene na vse, celo na to, da bi zaradi pridobivanja svetovne javnosti streljale na svoje ljudi.

Njegove izjave so v bonških krogih sprejeli kot očitno nerazumevanje situacije v BiH. Sprašujejo se, če bi bil Hitler kdajkoli poražen, če bi o tem, ali se morajo Britanija, Francija in Sovjetska zveza bolj ali manj oboroževati, odločal kakšen Mackenzie.

SKRIB ZA BEGUNCE IZ BIH

Z ZIMO PRIDEJO PROBLEMI

Namesto, da bi se vračali domov v porušene hiše, prihajajo vedno novi begunci. Vojna se razplamteva. Republika Slovenija je po vsem sodeč izčrpala vse možnosti sprejema novih beguncev. Nekaj dni policija na meji zavrača vse tiste, ki nimajo veljavnega dokazila, da potujejo naprej na zahod, ali da imajo v Sloveniji zagotovljeno prebivališče in oskrbo.

Razlogi za takšen postopek slovenske vlade so razumljivi. Več kot 68.000 beguncev je preskrbljenih, za nove pa je zmanjkalo prostora. 18.000 beguncev je v zbirnih centrih (slednjih je 66 v 47 slovenskih občinah), organiziranih v bivših vojašnicah, v samskih in dijaških domovih, zapuščenih šolah in kampih. Približno 50.000 beguncev je našlo rešitev pri sorodnikih in prijateljih širino po Sloveniji.

V tem trenutku predstavljajo begunci iz BiH tri in pol odstotka celotnega prebivalstva Slovenije, kar je po evropskih standardih nekaj neverjetnega. Prizadevajo si, da bi bilo kompletno oskrbovanje beguncev v skladu z mednarodnimi standardi, humanim pravom, da bi spoštovali smernice Visokega komisariata UN za begunce ter domače zakone. To je dosedaj v glavnem tudi uspevalo. Kaj bo vnaprej, je težko predvidevati.

Obljube prihajajo, toda...

»Mi smo še do nedavnega pričakovali, da se bodo begunci vrnili v Bosno do jeseni. Toda, namesto da bi se vojna v Bosni umirjevala, se razgoreva. Rezultat tega so novi valovi beguncev, ki zalivajo Slovenijo« izjavlja Mirko Jelenič, sekretar predstava Rdečega križa Slovenije.

Prihod hladnejših dni bo mladi državi na področju oskrbe že sprejetih beguncev prinesel velike probleme. Vseh 18.000 beguncev, ki se nahajajo v zbirnih centrih, ne bo imelo pozimi niti približno ustreznih pogojev za življenje. Da bi zagotovili ustrezno prezimljanje, bi bilo potrebno v kasarnah veliko postoriti na objektih infrastrukture, posebno gretju. Vsi begunci prihajajo z juga, Slovenci pa imajo dolgo in hladno zimo.

Ker se zima približuje, je umestno vprašanje, če je bil na tem planu že storjen kakšen korak?

»Na žalost Slovenija nima finančnih možnosti, da bi vse storila sama. Pri mednarodni skupnosti smo zaprosili za pomoč. Italija je obljubila prevzetje večjega zbirnega

centra, Švedska pa bo adaptirala vojašnice v Ilirski Bistrici in v Postojni. V Ljubljani v predstavnstvu Organizacije islamskih dežel najavlja prevzem oskrbe kakšnih deset tisoč beguncev« vé povedati Jelenič.

Dijaške domove in kampe bo potrebno izprazniti

Po Jeleniču je še nekaj ponudb o konkretni pomoči okoli priprav na hladnejše dneve. Dosti reči pa še visi v zraku. Poseben problem so dijaški domovi, v katerih so trenutno nameščeni begunci. Do začetka novega šolskega leta, ko bo potrebno le-te izprazniti, je ostalo malo časa, novih prostorov pa ni na razpolago. Malo pozneje, le mesec dni, bo potrebno najti rešitev za begunce, trenutno nameščene v kamp prikolicah, ki jih prav tako ni malo. Zadnje premike v mednarodni skupnosti in izraze namenov sprejema določene števila beguncev iz biv-

treb novih dogovorov, čas pa teče. Zato mislim, da je malo možnosti, da bi na ta način preskrbeli večje število beguncev.

Do sedaj je dobila Slovenija v denarju le majhen del obljubljenih pomoči. Pomoč v hrani in v sredstvih za higijeno prihaja v nekoliko večjem obsegu. Veliko pomoči so poslale sosednje države Italija in Avstrija, tudi Nemčija. Razveseljuje tudi to, da v zadnjem času prihaja tudi pomoč iz islamskih dežel.

Lepo je, da takšna pomoč prihaja in se razdeljuje tam, kjer je potrebna. Velik problem je v denarju. Finančno ne moremo pomagati družinam, ki so sprejele begunce. Rabijo sredstva za stanarino, električni tok, vodo in ostalo. Če bi poleg paketov s hrano in higienskimi potrebščinami prejeli še nekaj denarja, bi jim bilo dosti lažje. Ko so sprejemali sorodnike in prijatelje, niso pričakovali, da bo to trajalo tako dolgo. Po vsem sodeč pa bo trajalo še zelo dolgo.

Slovenija je v zadnjih desetih mesecih sprejela iz Hrvaške in BiH približno 130.000 beguncev, kar je dokaz velike humanosti slovenskega naroda. Poleg tega, da so v lastne domove sprejeli ne-

česar rekel, čeprav vsi vemo, da je težko. Vsi najbrž tudi vedo, da je beguncem še težje,« komentira Jelenič.

Šola za begunce je vprašljiva

Zadnji čas je veliko vprašanj povezanih s prihajajočim šolskim letom. Trenutno je v Sloveniji več kot 10.000 malih beguncev, ki so srednje in osnovno šolo končali že v aprilu. Vsi bi radi šolanje nadaljevali, za kar pa je malo upanja.

»Da bi organizirali šolanje tolikšnega števila otrok, bi potrebovali ogromna sredstva, ki jih Slovenija nima. Bili bi srečni, če bi lahko otrokom omogočili ustrezno izobraževanje. Če bi mednarodna skupnost pokazala interes za to in če nam bi dala finančna sredstva, bi Slovenija naredila vse,« trdi Jelenič.

Največ beguncev je prišlo v Slovenijo brez kakršnihkoli zalog denarja. Ob hrani, stanovanju in zdravstveni zaščiti pa bi nesrečniki rabili tudi kakšen tolar. Da bi kupili otroku čokolado, da bi napisali pismo. Takšne želje pa ostajajo neizpolnjene, saj tukajšnji begunci ne prejemajo nikakršne denarne pomoči. Mnogi med njimi bi radi kaj delali, da bi zaslužili. Tega ne

Foto Lucas

še Jugoslavije pozorno spremljajo tudi begunci sami. Mnogi med njimi bi radi šli naprej, proti zahodu. Med njimi prevladujejo tisti, ki so jim porušili in požgali domove v Bosni. Na vprašanje o tej možnosti odgovarja Mirko Jelenič sledeče: »Dokler to deklarativno obljublja pred svetom, zveni mamljivo. Ko pa je potrebno kaj takega tudi realizirati, gre težko, počasi ali sploh nikakor od rok. Običajno prihaja do različnih zakonskih preprek, do po-

srečnike, so Slovenci prikrajšani še za mnoge že obljubljene dobrine. Slovensko gospodarstvo je po lanski vojni in prekinitvi odnosov z jugom pretrpelo največ. Veliko firm je propadlo, veliko ljudi je ostalo brez dela. Slovenska vlada je skupaj z Rdečim križem pripravila program pomoči za 30.000 družin.

»Ta program smo, največ zaradi oskrbe tolikšnega števila beguncev, morali odložiti, prestaviti na boljše čase. Nihče nam zaradi tega ni ni-

smejo, ker takšna možnost po slovenskih zakonih ni predvidena. Ni, ker je v tej deželi trenutno brez dela 100.000 ljudi.

Nesrečnikom ne preostaja nič drugega, kakor da še naprej upajo na tople dni, poslušajo novice iz BiH in z vsem srcem upajo, da se bo vojna čimprej končala. To bi pomenilo tudi vrnitev, kakršnemukoli že, vendar lastnemu domu. To jim Slovenija tudi iskreno želi.

Šefik Kozić

VOJAŠKA AKCIJA SKOZI MAKEDONIJO

Tudi v Makedoniji začenjajo prisluškovati zvenketanju orožja. Domača in svetovna javnost se vse pogosteje sprašujeta, če se bo vojni vihar razširil tudi na najjužnejšo republiko bivše SFRJ.

V tem trenutku Makedoniji ne preti nevarnost iz Srbije, vprašanje pa je, kako bi se zanjo reflektirala možna vojaška intervencija proti Srbiji in Črni gori ter morebitna vojna na Kosovu. Najbrž se v obeh primerih vojni ne bi mogla izogniti.

Nova makedonska armada, ki še vedno čaka uniforme, se srbskemu napadu ne bi mogla upreti. Makedonci tako za svoj mirni spanec dolgujejo zahvalo ZDA in Evropski skupnosti, svoji

obrambni sposobnosti tako bolj malo zaupajo. Čeprav je predsednik Kiro Gligorov izjavil, da je Makedonija sposobna v vsakem trenutku oborožiti sto tisoč ljudi, to ne pove veliko, saj orožje, s katerim razpolaga njegova država, ne ustreza modernemu načinu vojskovanja. Makedonija ima samo orožje bivše teritorialne obrambe, medtem ko so vse oborožitev bivše jugoarmade odnesli iz države. V makedonski armadi je ostala praznina, če je ostalo kakšno oklepno vozilo, je

zastarelo. Skratka, makedonska armada, ki rapolaga z osem tisoč vojaki in častniki, se ni sposobna z orožjem upreti nobeni od sosednjih držav.

To je tudi razlog za premišljene (boječe) poteze makedonske vlade. Prostora za manevriranje je malo, makedonsko vodstvo pa bo moralo že v kratkem pokazati več odločnosti. Upokojeni general JLA Atanasovski opozarja na vso resnost političnih odločitev, ki jih bo morala ob morebitni vojaški intervenciji proti Srbiji sprejeti makedonska vlada.

Ocenjuje, da je logistična priprava vojaške akcije proti

ZRJ že dosegla stopnjo, ki je bila potrebna pred začetkom »Puščavskega viharja«. V Grčijo je po sporazumu Bush-Jelcin prispela velika količina orožja, del katerega bo nadaljeval pot v Turčijo. Ker Grčija tega orožja ne potrebuje, upokojeni general trdi, da je namenjeno vojaški akciji proti ZRJ. Njen najkrajši prodor proti Beogradu pa bo šel preko Makedonije, ker je pot preko Albanije dosti težavnejša.

Vprašanje za makedonsko politično vodstvo je, če bo pustilo prodor tujega vojaštva preko svojega ozemlja. V nobenem primeru ga ne bo moglo preprečiti.

»PROTI NAM SE JE ZAROTIL VES SVET«

TRIDNEVNA DRAMA BREZDOMCEV

Tristodvaintrideset bosansko-hercegovskih beguncev je tri dni životarilo na mejnem prehodu Obrežje. Ponižani in razžaljeni, nestrpi in jezni, žalostni in utrujeni, zelo podobni ljudem, ki bežijo iz pekla in s seboj vzamejo le golo življenje, nazaj se še ne morejo ozreti. Izmučeni starci, ženske in stopetdeset otrok. Zelo primerni akterji za igro slepih miši. Primerni za sončenje in požiranje prahu na slovenskem mejnem prehodu. Človek, ki ga prestrežejo na begu pred smrtjo, začuti neizmerno osamljenost, razočaranje in bolečino. Bodo Evropa in mednarodne organizacije končno zadihale z begunci?

Vsekakor neprijeten zaplet. Begunci so tri dni strmeli v številne policiste, ki so se sprehajali na slovenski strani meje, bili so prepričani, da jim je pot na Nizozemsko zagotovljena in da gre samo za birokratske ovire, saj jih je povabila nizozemska organizacija Merhamet. Kot se je kasneje izkazalo, naj bi to muslimansko združenje ravnalo na lastno pest, brez dogovora z nizozemskimi oblastmi, ki so sprejem beguncev zavrnile. Zato je nemški konzulat v Zagrebu razveljavil že izdane vize. Sledila je žaloigra na Obrežju.

Šest avtobusov z v nebo vpijočimi tablicami »humanitarna pomoč« je urejeno stalo drug ob drugem, zraven je bila parkirana cisterna z vodo. Ponoči so bile te zatohle škatle humanitarne pomoči zasilne spalnice, uporaben je bil tudi asfalt. Dnevi so bili vroči in vročični v pričakovanju ljudi, ki so se odpravljali na pot kar vsako uro. Koruzno polje je bilo javno stranišče, kajti mejni prehod, ki ga dnevno prestopi okoli dvajset tisoč potnikov, javnega stranišča nima. Mnogi so poiskali senco pod streho mejnega prehoda. Starčki so ležali na oddeajah, za blazine so uporabljali kartonaste škatle. Čas je vsem mineval počasi, še bolj počasi pa so reševali

vprašanje njihovega odhoda. Otroci so bili naivno začudeni, zakaj se ne smejo peljati skozi prijateljsko državo Slovenijo. Vzdušje na mejnem prehodu je bilo mučno, ljudje so zamorjeni in razdraženi postopali. Predsednik Merhameta za Hrvaško dr. Izet Aganović, organizator tega potovanja, je skušal izsiliti odhod z gladovno stavko: »Evropa je slepa in kriva za ta zločin. Na tem mejnem prehodu je Evropa. Če ne odidemo v eni uri, bomo gladovno stavkali, dokler nas ne spustijo naprej.« Skupina otrok, ki ga je obkrožala, mu je vneto pritrjevala: »Tako je!« Brezdomci so pretreseni pripovedovali, da so smrti komaj ušli, pravijo, da so ušli »izpod noža«. Ob zapletu na slovenski meji pa so dobili občutek, da se je proti njim zarotil ves svet.

Zdravstveno stanje beguncev je bilo vse slabše in potrebovali so skoraj sto zdravniških intervencij. Po svojih močeh sta jim pomagala tudi brežiški Rdeči križ in občinski štab za civilno zaščito, ki sta jim zagotovila najnujnejšo hrano in zdravstveno pomoč. Dramo so na slovenski meji zaključili, ko je nizozemska vlada beguncem končno dovolila prihod. Spremenili so prizorišče in begunce prepeljali začasno v Ljubljano, Ajdovščino in

Škofjo Loko.

S tragedijo ljudi se ne kaže igrati, ne kaže je tudi povzročati. Begunci so mednarodni problem, pomagale naj bi jim torej mednarodne organizacije. Šesto tisoč beguncev še vedno čaka na možnost odhoda iz Bosne in Hercegovine, zato lahko pravi begunski val pričakujemo v prihodnjih mesecih. Slovenija je sprejela več kot osemindvajset tisoč začasnih beguncev in kaže, da se je v ta namen finančno izčrpala, ker že nekaj časa ne sprejema večjih skupin, pač pa le posameznike, predvsem matere z majhnimi otroki. Večje skupine pribežnikov lahko vstopajo le, če gre za organiziran tranzit preko Slovenije v katero od drugih evropskih držav.

»Živeli smo skromno, a lepo življenje. Ničesar si ne želimo bolj kot miru in vrnitve nazaj domov v Bosno. Tam je naše življenje,« razmišljajo begunci. Zavedajo se, da je njihova sreča ravno to, da so preživeli. Za može in očete še vedno trepetajo. Govorimo o beguncih, pribežnikih ali brezdomcih, kot da so to obrazi brez imen. Druži jih beg od doma, želja za življenjem in to, da jih nihče ne mara. A ljudje, ki so jim bili vzeli dom, varnost in minimum dostojanstva, ki ga ne guje navaden človek, so še vedno pokonci. Preživeli so grozodejstva, ki jih mi ne moremo dojeti, ker nas ni strah za življenje. Bodo preživeli tudi brezbriznost evropskih držav in mednarodnih organizacij, ki so iz njih naredile klateže?

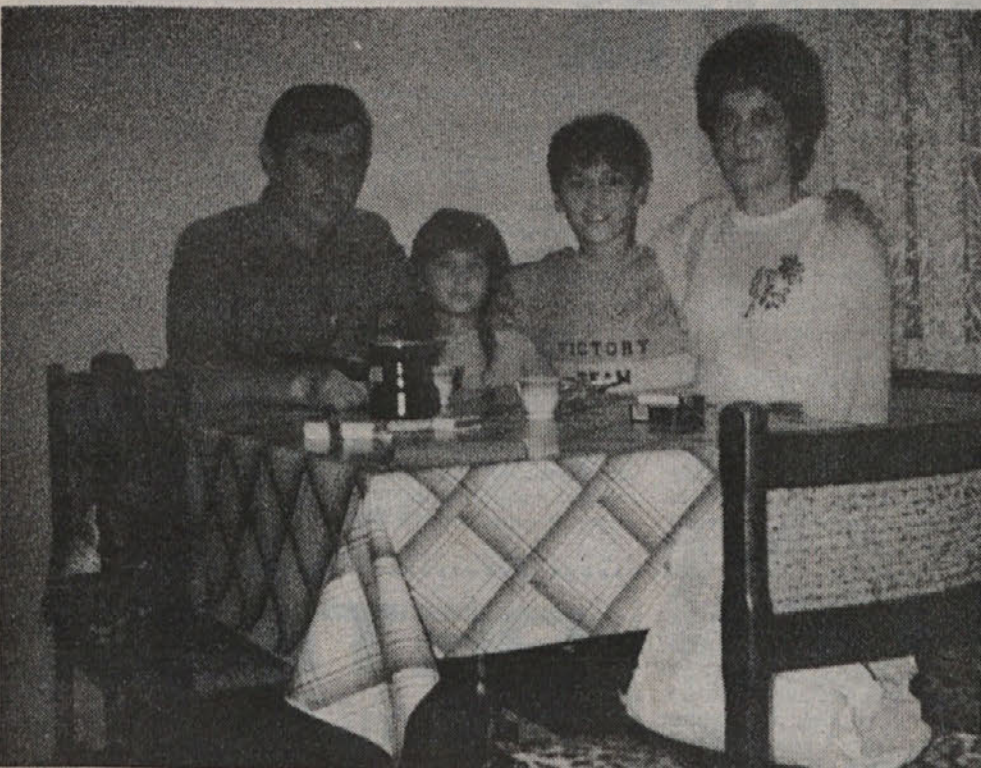
Ksenija Lekić
Foto Lucas

TRINAJST LJUDI V DVOSOBNEM STANOVANJU

REVŠČINA NA POHODU

Skrhano gospodarstvo poraja vedno več socialno ogroženih. Skrb za stanovanje, neplačani računi in izdatki za hrano so vsakdanjik finančno poraženih, ljudi na družbenem robu. Kako preživeti mesec, kako vstopiti v novega. V moziški občini občasno priskoči Rdeči križ na pomoč s prehranbenimi paketi kar stopetdesetim družinam. Med tistimi, ki se otepajo z največjimi težavami, je družina Ramić iz Nazarij.

Družina Ramić

V dvosobnem stanovanju mora živeti trinajst ljudi. Štiričlanska družina Ramić, oče Rašid, mati Resula ter otroka Hazim in Merlina, je sprejela devet sorodnikov iz Bosne in jim ponudila vsaj streho nad glavo, trem materam in še-

stim otrokom. Denarja begunci nimajo, zato mesečno vsi skupaj razpolagajo z osemindvajset tisoč tolarji, kolikor Resula in Rašid zaslužita v Glinu. Trenutno čakajo na junijsko plačo. Samo računi poberejo deset tisoč tolarjev, ostalo skopni za hrano v nekaj dneh. »Pomagajo mi na Rdečem križu in socialni službi,« pravi Resula, »dobili smo enkratno denarno pomoč, vsak tretji teden pa dobivamo prehranbene pakete, olje, sladkor, kakšno konzervo in tudi pralni prašek. Še vedno pa so otroci bolj lačni kot siti.«

Na Rdečem križu nam je Marja Janžovnik povedala, da skušajo narediti vse, kar je v njihovi moči, pomagajo jim lahko le po materialni plati: »Rdeči križ denarja za begunce nima, v moziški občini pa je 122 beguncev na Golteh, 136 v begunskem centru, 155 so jih sprejele družine. Le-tem bo morala pomagati država, saj je razumljivo, da je to velika obremenitev za vsako družino. O konkretni denarni pomoči se zaenkrat samo še dogovarjajo, pisnega sklepa še ni.«

Ramići so s prihodom sorodnikov zašli v hudo stisko, saj so že prej morali živeti zelo skromno. »Naše družin-

sko življenje se je zelo spremenilo,« pripoveduje Resula, »tudi otroka zelo trpita, večkrat se zjočeta in potem jima je lažje, kaj več pa ne moreta. Vesta in razumeta, da drugače ne gre.«

»Ko se zjutraj trinajsterica zbudi, se najprej zbere pred kopalnico kolona otrok. Vrata se odpirajo in otroci vstopajo drug za drugim. Sprva je bilo menda zelo hudo. Mali begunci so pretreseni večnoma samo jokali. Otroci so se sčasoma navadili drug na drugega, zamotijo se z igro in Resula med smehom pove, da znajo že prve slovenske besede. Razumljivo je, da tako odraslim kot otrokom včasih prekipe.«

V stanovanju so utesnjeni in ko slišijo, kaj se dogaja v Bosni, so še bolj vznemirjeni. Vsi pa živijo v prepričanju, da je treba potrpeti. Vdanost v usodo in mirno prenašanje sivega vsakdanjika sta značilnosti trinajsterice.

Resula nerada razmišlja o vojni: »Dogajanje v Bosni je žalostno in nesmiselno. Te vojne ne bi smelo biti. Ljudje so živeli skromno, a lepo in dostojno. Otroci trpijo. Pomagam, kolikor morem, zavrnila nisem še nobenega sorodnika. Njihovo stisko predbro razumem, žal mi je le,

da jim ne morem pomagati tako kot bi si res želela.«

Otroka Resule in Rašida sta prikrajšana na brezskrbno otroštvo, nimata stvari, ki so drugim otrokom same po sebi umevne, Hazim je star štirinajst let in si želi nove tenis copate. »Hodi bos, sram me je, a ne morem pomagati,« pravi mati, »ne vem niti, kako jima bom preksrbelo najnujnejše za v šolo. Še nikoli prej nisimo bili v tako hudi denarni stiski. Težko sprejemam lepo oblečene, brezskrbne in nasmejane družine, ki jim nič ne manjka. Hudo mi je zaradi otrok. Tudi pred prihodom naših sorodnikov smo bili z denarjem bolj na tesnem, obremenjevali smo se s krediti in s tem, kako bomo kaj kupili. Srečno in sproščeno nisimo živeli pravzaprav nikoli.«

Vztrajajo v mlino življenja, ki se jim še ni predstavilo s svetle strani. Niso grenki in obupani, še vedno upajo na najboljše. Resula Ramić razmišlja takole: »Najbolj si želim, da bi rešila otroke iz teh tegob. Rada bi pomagala z denarjem in z lepo besedo. Vem, da bo boljše. Vsakomur želim lepo življenje, košček tega pa tudi sebi in družini.«

Ksenija Lekić

BOJAN DAKIČ, KOMERCIALNI DIREKTOR »HERBAPHARMA« IZ KOPRA O SPORIH ZARADI ANTINEOPLAZMINA

TRKOVNIKA STA ME PREVARALA

Po članku Upanje za rakaste bolnike se je v slovenskem časopisju raznel obračun med nekdanjim sodelavci, akademikom prof. dr. Mladenom Trkovnikom, njegovim sinom Miroslavom, ki prebivata v Ljubljani, in magistrom farmacije Zlatkom Ovcino, ki živi v Kopru. Vsi trije so delali skupaj v banjaluški Herbi, v kateri so dali na trg antineoplazmin, zdravilo proti raku na želodcu. Vojna v BiH je ločila nekdanje sodelavce, ki želijo sedaj vsak po svoje nadaljevati pripravo tega zdravila. Trkovnika Ovcini očitata, da jima je ukradel antineoplazmin.

O tem, ali lahko strokovnjak, ki je zdravilo pripravil, recepturo ukrade, naj presodijo bralci sami. Gospod Ovcina je na očitke odgovoril in pojasnil ozadje spora ter dodal, da ima kot soavtor pravico skupno delo nadaljevati tudi ločeno.

Poslovne namere Mladena in Miroslava Trkovnikov v Sloveniji in Kopru nam je

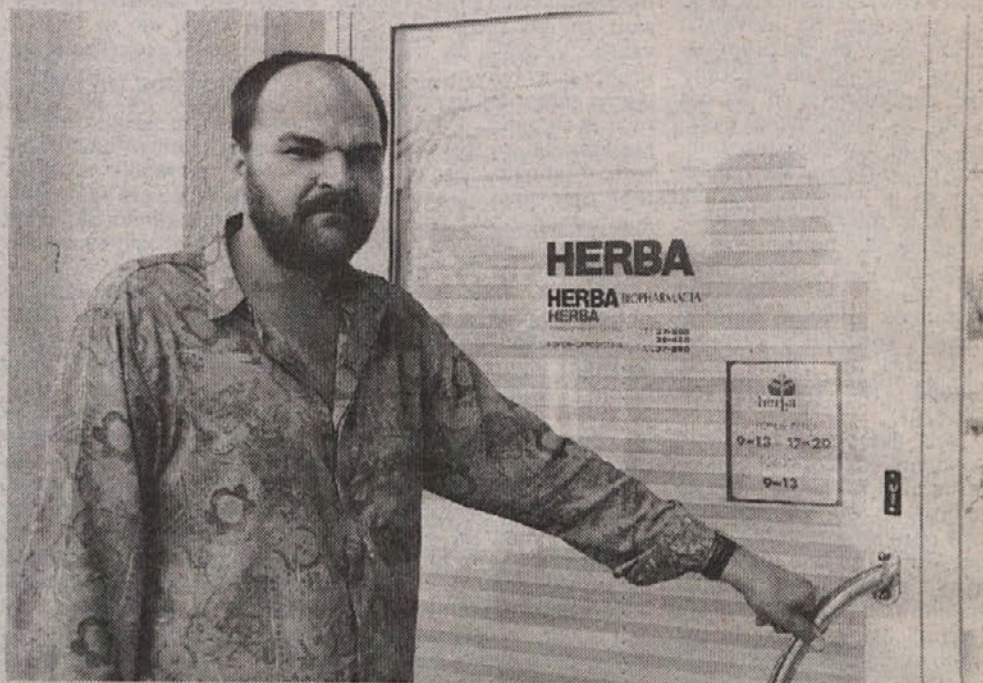
strokovnjak ukvarja izključno s svojim delom. Mislim, da je prišel čas, ko je treba slovenski javnosti razložiti ravnanje Trkovnikov, ki sta prevarala mene in mojega sodelavca, solastnika podjetja Draženka Radanoviča.

Pojdimo po vrsti. Trkovnika sem spoznal lani, ko sem za svojo težko bolno mater odšel v Banja Luko po čudodelno zdravilo. Ker je bila moja mati zdravstvena delavka, se mi je porodila zamisel, da bi v Kopru skupaj z Mladenom in Miroslavom Trkovnikoma odprl Herbo in slovenskemu tržišču ponudil banjaluška zdravilna zelišča.

Z zdravnikom Miroslavom sva se sestala septembra lani na Reki in se začela dogovarjati o skupnem projektu v Kopru, kjer je nameraval odpreti ordinacijo, lekarno in galenski laboratorij. Nekaj časa je potlej brezplačno bival v mojem stanovanju. Na začetku letošnjega leta smo s poslovnimi partnerji začeli urejati prostore in nameravali registrirati podjetje v Kopru.

Vendar sta akademik in njegov sin odšla v Ljubljano!

»Ne glede na to, da je Miroslav nekaj časa živel v Kopru in je tja zaradi vojne iz Banja Luke preselil tudi Herbo in ne glede na dogovor in ogromne investicije, sta si Trkovnika pripravljala teren v Ljubljani. Našel sem škatlo zdravil, na kateri je pisalo Herba d. o. o. Ljubljana in odkril njuno prevaro. Jasno mi je bilo, da dvojica odpira lekarno v glavnem mestu. Z družabnikom sva se bala, da so najine naložbe propadle. Trkovnik mlajši mi je ponudil, naj le prodajamo njegove izdelke. Tega nisem sprejel, imeli smo drugačne cilje.«

Bojan Dakič, komercialni direktor podjetja Herbapharm

Tedaj ste spoznali magistra Zlatko Ovcino?

»Trkovnika sta spet zaradi vojne in pretiranih stransportov iz Banja Luke v Koper pripeljala tudi magistra Ovcino. Z družabnikom sva

ga seznanila s prevaro in ker je bilo vse nared, sva mu ponudila sodelovanje. Ni bil zato, da bi v Kopru ilegalno pripravil antineoplazmin. Pred štirimi meseci je v Koper pripeljal tudi ženo in otroke. Sedaj je direktor našega podjetja. Imeli smo srečo v nesreči, saj smo srečali pravega strokovnjaka. Tako naše investicije zaradi neodgovornosti gospoda Trkovnika niso propadle.«

Kako ocenjujete napade iz Ljubljane?

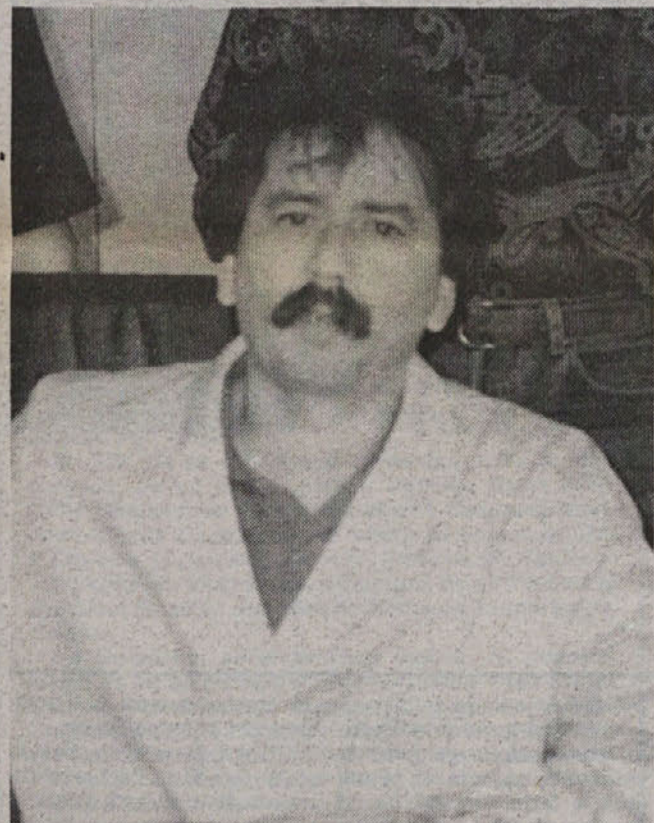
»Menim, da so navedbe Trkovnikov povsem neodgovorne. Napad na donedavne sodelavca namreč pokaže, da sta pripravljena na vse. Vprašanje pa je, kako bosta pripravljala antineoplazmin brez pomoči magistra Ovcine. Vso zadevo sicer razumem kot komercial-

no vojno, kajti bojita se konkurence.«

Kdaj boste začeli proizvajati zeliščno zdravilo proti raku na želodcu?

»Mislim, da vam je magister že povedal, da bomo s proizvodnjo začeli takoj, ko bomo z Zavoda za farmacijo in preizkušanje zdravil dobili zeleno luč. Našemu zdravilu bomo spremenili ime, ker ne sme nobeno pomožno zdravilno sredstvo v svojem imenu vsebovati prefiksa ANTI. Ponudili bom tudi druga zdravila iz zdravilnih zelišč, ki jih bo pripravil magister Zlatko Ovcina. Njegovo izredno znanje je treba izkoristiti zaradi bolnih in obupanih ljudi, ki tako na Slovenskem kot drugod potrebujejo tovrstno pomoč.«

Katy Mavrič

Magister farmacije Zlatko Ovcina

ZAKULISJE MARIBORSKEGA TEATRA

Orkester mariborskega SNG predlaga predvsem zaradi povsem neuspešne sezone 1991/92 gledališkemu svetu SNG nezaupnico za ravnatelja opere za baletom Staneta Jurgca, za v.d. upravnika SNG Maribor Tea Pajnika. Zahtevajo tudi natančno preiskavo o gospodarjenju z denarjem v mariborski operi.

Slišati je bilo mnenja, da napetosti med orkestrom opere in vodstvom povzročajo vedno isti ljudje in da so s stavko izsiljevali dnevnice za gostovanje opere v Kijevu.

Stane Jurgec velja za enega zelo uspešnih kulturnikov, ki je uspel navezati stike z mladinskim opernim državnim gledališčem v Kijevu. Med obiski tako ene kot druge strani so potekali intenzivni razgovori o izmenjavi gostovanj celotnih opernih hiš. Sredstva za gostovanje so bila zagotovljena s strani Ministrstva za kulturo in Skupščine Maribor; niti tolar ni bil porabljen iz sredstev, namenjenih plačam in regresu, navaja vodstvo.

Zahteve ansambla opere so bile zelo nevsakdanje. Med drugim tudi zahteva po pisni garanciji ravnatelja opere, da bo zagotovil nekontaminirano okolje za živetje in prav takšno tudi hrano in pijačo, da bi zagotavljal njihovo osebno varnost in pri tem izključil vse nepredvidene dogodke, ki bi se lahko pripetili. Zahtevali so dokumente o višini sredstev, ki so bila namenjena za gostovanje v Kijevu in stroškovnik gostovanja. V kolikor na vse te zahteve ne bi dobili pismenega odgovora, so bili pripravljeni sklicati tiskovno konferenco. Navajajo: »Nedvomno bo to priložnost, da objavljamo tudi druge zade-

ve, ki nas kot članice SNG zaskrblyujejo in vznemirjajo.« Ravnatelj Opere Maribor pravi, da je povsem nesprijemljiva trditev, da je bila sezona 1991/92 neuspešna, saj misli, da je ansambel Opere in baleta SNG Maribor prav v tej sezoni naletel na največjo odmevnost svojega dela.

To je predvsem zasluga – naj ne zveni neskomno – ravnatelja opere Staneta Jurgca in njegovih najožjih umetniških sodelavcev ter seveda umetniškega ansambla opere in baleta. Stane Jurgec med drugim tudi navaja, da je delo v operi in SNG organizirano in izvajano na najvišji profesionalni ravni in da se kolektiv zelo dobro zaveda ciljev pa tudi umetniških dosežkov.

»Rešitev negotovosti v delovanju gledališč je sprejetje zakona o gledališčih, ki bo opredelil status ustanov, fe-

stivalov, akcij in določil pristojnosti«, pravi v.d. upravnika SNG Maribor, g. Teo Pajnik.

Tudi zunaj te mogočne hiše streljajo »vodilne« z groznimi obtožbami, češ da krajevo denar, lažejo in goljufajo. Po domače povedano, da skrbijo samo za svojo rit. Prav tako je mogoče slišati, da je edini izobraženi in svoji funkciji dorasel samo g. Stane Jurgec, ki je bil že pred to funkcijo v kulturi zelo uspešen in priznan. Ve se tudi, da so člani orkestra zahtevali okoli šesto litrov kisle vode za pitje, češ da navadna voda za njih ni dovolj dobra, čeprav tisti, ki jih poznajo, vedo, da pijejo vse kaj drugega, kot to. Pravijo, da imajo vsi dosedanj odstavljeni ali odstreljeni voditelji isti imenovalec. Zakaj? Zaradi stalnih članov SNG Maribor, ki z nikomer niso zadovoljni. To so

člani kolektiva, ki ne razumejo, da je treba iti s kulturo naprej, jo vzdigniti na višji nivo, v glavnem, da je treba delati drugače, ne pa iskati dlake v jajcu. Vsi dobri vrhovi gledališča so zapustili odrsko sceno, zaradi tega, ker se s takšnimi posamezniki v kolektivu ni dalo delati, ampak samo izgubljati živce. Tudi Bruno Hartman je bil mariborski kulturnik visokega formata, pa je zaradi stalnih nergačev v orkestru in nekaterih slabih igralcev raje odšel. Pravijo, da ima Stane

Jurgec samo to napako, da se premalo brani. Vse to je bilo slišati zunaj te velike, mogočne, kulturniške hiše.

Slovenski slovimo po tem, da naj bi znali ceniti dosežke in prizadevanja na področju kulture, tudi v gledališču, zato si želimo, da bi nastali spori in problemi čimprej zadržali v mirnejše vode in s tem omogočili najvišjo možno stopnjo ustvarjalnosti vsakega posameznika kot tudi celotnega kolektiva.

Božena Balas

PETROL
z vami na poti

TRAGEDIJE: ZLOČIN IN POZABA

OTROCI — NARODNI SOVRAŽNIKI

Čeprav je preteklost zgodovina, zgodovina ni preteklost. Zato umori stari petdeset let ne zastarajo in ne zbledijo v kletki časa. Spremembe družbe in političnih opredelitev so odprle tudi temne plati narodnoosvobodilnega boja in dogajanja tik po vojni, ko so bili prizadeti in materialno oškodovani številni ljudje, nekateri pa so bili ob življenju. Zgodovinski arhiv v Celju razpolaga z dokumenti, ki dokazujejo, da so na širšem celjskem območju partizanski likvidatorji med leti 1941 in 1945 umorili več kot sto ljudi, nerazjasnjenih pa ostaja še okoli petdeset likvidacij.

»Ni naš namen, da bi blatili narodnoosvobodilno vojsko,« je povedal mag. Milko Mikola, ki proučuje dokumente o medvojnih likvidacijah na Celjskem, »gre za to, da razkrijemo storjene zločine, saj je prav, da raziščemo in obelodanimo tudi to plat zgodovine. Cenim narodnoosvobodilni boj in menim, da je bilo to eno izmed največjih dejanj slovenske preteklosti. A dogajale so se hude stvari, ne samo s strani okupatorjev, domobrancev in bele garde in tega ne smemo zamolčati. Za zločine seveda niso krivi poštene borci, ampak partija, ki je izvajala svojo politiko.«

Ena izmed družin, ki jo je prizadela tragedija vojne in nasilja, je družina Urbanček iz Dramelj. Jože Urbanček je bil ubit novembra 1944, njegova žena Helena in trinajstletna hči Karolina pa mesec dni kasneje. Preživeli so štirje otroci, najstarejša Elza, Oto in Anton ter petletna Josepina.

Elza Urbanček z grenkobo pripoveduje, da so partizani očeta dolžili, da jih je naznanil sovražniku: »Odpeljali so

ga v gozd in tam na skrivaj ustrelili. To je storil Jernej Zdošek, ki je po vojni dejanje sicer obžaloval, vendar očeta to ni obudilo. Na pol zakopanega v hosti so požrle lisice.« Mati in sestra Karolina sta prav tako končali v gozdu: »Mater so celo obdolžili, da je izdala Pohorski bataljon, trinajstletno sestro pa, da je odnesla sovražniku nekakšno pošto. Obe so odpeljali v gozd in tam ustrelili.«

Po besedah Elze in Antona Urbančka je bil eksekutor Franc Laubič-Palček, povelje za poboj družine pa naj bi dala Milica Gabrovec-Lenka, takratna partijska funkcionarka.

Kdo je bil Palček? »Navadna baraba,« ogorčeno meni Anton Urbanček, »bil je partizanski likvidator in na svoji vesti ima precej ljudi. Preden je ubil mojo sestro in mater, ju je slekel in oropal. Materin prstan je po vojni nosila njegova žena.«

Anton in Elza zatrjujeta, da je bila njuna mati povsem preprosta kmečka ženska, ki se je brigala za kmetijo in

Elza Urbanček

otroke, ne pa za vojsko in politiko. Oče je bil kriv tega, da v komunizmu ni videl perspektive. O sovražnosti in vojaški ter politični aktivnosti Karoline pa najbrž ni potrebno izgubljati besed.

Franc Laubič-Palček v Zgodovinskem arhivu ni neznanec, pripada mu zajetna mapa o njegovem delovanju med in po vojni. Med vojno je bil pripadnik Vojaške državne varnosti z nalogo, da na terenu opazuje ljudi, ugotovi kdo izdaja in izdajalce tudi kaznuje. VDV-jevci so delili pravico brez sodnih postopkov. Vedeti pa moramo, da je bilo že od leta 1942 z vrsto podpisov urejeno partizansko sodstvo in vsem osumljenim je pripadala vsaj pravica do sodne obravnave. Kot kaže so bili nekateri obravnavani le z ustrelitvijo v hosti.

Palček je bil po vojni komandir Ljudske milice v Šentjurju. Kot je povedal Milko Mikola, domneva, da mu je dala UDBA posebno nalogo, kajti Palček je čez noč postal križar – borec proti komunizmu. S svojo skupino je deloval na območju Dramelj, Dolge gore, Ponikve in Hotunj. Vse ljudi, ki so jim dali hrano ali pijačo, so domnevni križarji prijavili in sledile so stroge obsodbe ter zaplembe imetja. Zanimiv je podatek, ki ga navaja Mikola, da so ljudje z območja, kjer je deloval Palček, 11. novembra 1945 v večini glasovali za kralja in ne za Ljudsko fronto.

Vrnimo se k otrokom družine Urbanček po vojni. Država jim je zaplenila premoženje, dom, zemljo in vse imetje, ker so bili starši in sestra vojni zločinci in narodni sovražniki. O tem priča sklep Okrajnega sodišča v Celju, ki brez kakršnihkoli zadržkov razglašča trinajstletno deklico za vojno zločinko in narodno sovražnico.

Elza Urbanček je želela dobiti dom nazaj in je na sodišče naslovila »Milostno prošnjo za dodelitev ohišja«, ki pa je bila seveda zaradi zločinske preteklosti njene družine zavržena kot neosnovana. Po pravni poti ni šlo, zato je leta 1959 svoj dom kupila. Nudili so ji plačilo na obroke. Danes ima Elza na domačem posestvu lepo hišo, ki si jo je prigarala z delom v tuji

Urbanček Elizabeta roj. 29. septembra 1925, Otmar roj. 3. novembra 1926, Zvonko roj. 26. marca 1930 in Jožica roj. 24. avgusta 1939, ki jo sestopa kot skrbnica, sestra Elizabeta Urbanček, se obrabam na naslov »prošnjo, da nas hoteli od v celoti zaplenjenega premoženja nepriznanih in Sv. Ilju st. 33. našim staršem z oltarbo naslovljenega sodišča št. ZP 764/45-3 z dne 25. januarja 1946 - ohišja.

Svojo prošnjo utemeljuje:

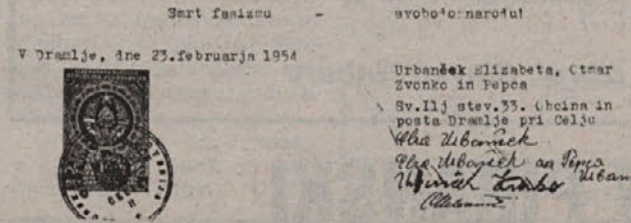
Starši so kot vojni zločinci a sestro Karolino bili se med okupacijo in sicer leta 1944 po HČP likvidirani a ustrelitvijo, a predstirano oltarbo pa je bila izrečena zaplemba celotnega premoženja nepriznanih pod vizno številko 185 in 310 k.o. Sv. Ilj. Na našem kmečkem gospodarstvu, ki je prejel zaplembo, pa smo ostali še neprekrbljeni otroci Elizabeta, Otmar in Zvonko in Pepca a to razlika, da si v le Otmar v letu 1952 ustanovil lastno gospodarstvo in sedaj stanuje v Svetelki šte 5, Obc. 10 Dramelj. Elizabeta Urbanček kot skrbnica neoletne sestre Pepce pošilja razen tega, da se še sama teško preživljava to sestro v holo in sicer v našjo gimnazijo Šentjurij, kjer je diplomirala 3. razred a obris diplomom.

Vsi otroci razen Otmarja, še vedno živijo na gospodarstvu, ki je zaplenjeno.

Ker pa za vrnitev zaplenjenega premoženja nismo nobenega pravnega sredstva, se obrabam na naslov »Milostno prošnjo v tem smislu, da nas hoteli oskrbena omerite ohišje, ki nas bo služilo za skromno preživljanje.

Vsi krajevni politični in gospodarski faktori so vsek čas lahko izjavili, da smo aktivno sodelovali a narodnoosvobodilni politični organizaciji, razen tega pa našili pomoč oblastnim forumom v kraju pri izvrševanju in utrjevanju ljetne oblasti v kraju, vse od leta 1946 pa vse do današ. Ravna pa ne moremo nositi, niti kajni odgovornosti za protiljudsko delovanje naših staršev in sestre, ne okupacijo.

V priporočanju, da bo naslov vsa spornaj navedena dejstva upošteval, se Vas za ugodno rešitev te prošnje še v naprej lepo zahvalimo.

Urbanček Elizabeta, Otmar Zvonko in Pepca Sv. Ilj st. 33. Obcina in posta Dramelj pri Celju
Elza Urbanček
Krajna skrbnica na P. P. Urbanček
Krajna skrbnica na P. P. Urbanček

ni osamljen. Tragično je, da ni bilo prizaneseno niti otrokom. Ideologija in uniforma nikoli nista jamčili humano-

sti. Bili so dobri in slabi. Smo dobri in slabi.

Ksenija Lekić

Zp 764/45
S k l e p .

Okrajno sodišče v Celju je v zaplenjeni stvari proti Urbanček Jožetu, Heleni in Karolini iz St. Ilje št. 33, o prošnji Elze Urbanček in tovarišev, da se jim naj iz zaplenbene mase milostno dodeli ohišje, o d i o š i l o :

Prošnja Urbanček Elizabete, kmetovalke iz St. Ilje št. 33, p. Dramelj, in njenih tovarišev, da se jim naj milostno dodeli ohišje iz zaplenbene mase, ki je bila zaplenjena Urbanček Jožetu, Heleni in Karolini, se odbije.

U t e m e l j i t e v .

Z zaplenbeno odločbo tega sodišča z dne 25.1.1946 Zp 764/45-3 je bila izrečena zaplemba celotnega premoženja proti Urbanček Jožetu, Heleni in Karolini iz St. Ilje št. 33, ki so bili v teku vojne kot vojni zločinci in narodni sovražniki ustreljeni, in njihova premoženja prenešeno v državno last ter predano Okrajni upravi Narodne imovine v Celju. Odrejena je bila tudi vključba lastninske pravice za državo FIRJ Urbanček Heleni lastnih nepremičninah pod vl. št. 185 in 310 k.o. St. Ilj.

Dne 13.3.1954 je dospela na sodišče milostna prošnja za dodelitev ohišja s strani Urbanček Elizabete, Otmarja, Zvonka in Pepce, da se jim naj dodeli od v celoti zaplenjenega premoženja premoženja v St. Ilju št. 33 ohišje. Prošnjo so utemeljili s tem, da še vedno živijo na gospodarstvu, ki je bilo zaplenjeno in da se brez dodelitve ohišja težko preživljajo.

Član 103 Zakona o izvršitvi kazni zaplembe premoženja določa, da se uporabljajo določbe izvršilnega postopka, če ni s tem zakonom predpisano kaj drugega, pri izvrševanju kazni zaplembe premoženja.

Zakon o izvršitvi kazni nima nobenih zakonitih določil na podlagi katerih bi bilo mogoče prizadetim svojem milostno dodeljevati iz zaplenbene mase ohišje. Zakon o izvršilnem postopku tudi ne pozna pravnega instituta, na podlagi katerega bi bilo mogoče po milostni poti izvzeti kakšno premoženje iz zaplenbenega sklada in ga kot ohišje dodeljevati svojem.

Po zakonu o zaplembi premoženja in o izvrševanju zaplembe z dne 27.7.1946 in sicer po čl. 26 tega zakona je sodišče lahko izdalo na zahtevo obsojenca, članov njegove ožje rodbine ali osebe, ki jo je bil obsojenec dolžan preživljati, odločbo o zadevnih popravkih, če se pri zaplembi, izvedeni prej, preden je dobil veljavo ta zakon, ravnalo v nasprotju s 4 členom tega zakona, to je, je lahko iz zaplembe izvzelo ohišje. Po 3 odst. čl. 26 cit. zakona so se pa smeli zahtevki iz 1. odst. istega člena uveljavljati v roku 6 mesecev po tem, ko je dobil ta zakon veljavo. Ker je stopil Zakon o zaplembi premoženja in o izvrševanju zaplembe v veljavo 8 dan po objavi v Uradnem listu FIRJ, torej dne 5.8.1946, se po 5. februarju 1947 taki zahtevki ne morejo več uspešno uveljavljati.

Glede na obrazloženo prošnja Urbanček Elizabete in tov. v obsojnih zakonitih predpisih nima zakonite osnove, zaradi česar jo je bilo treba kot neosnovano odbiti.

Okrajno sodišče v Celju, dne 17. marca 1954.
Sodnik čonč Dazjan:
D. Urbanček Elza
Krajna skrbnica na P. P. Urbanček
Došlo
Prepisal
Primerjal
Opravil

Do strehe nad glavo.

SLOVENIJALES, Gradbeni material in stavbno pohištvo

UGODNI NAKUP V MESECU AVGUSTU:

10% POPUST

(pri plačilu z gotovino in po predračunu nad 10.000 SIT)
ZA VES GRADBENI MATERIAL IN STAVBNO POHIŠTVO

POSEBNO UGODNO:

- ORIGINAL TEGOLA uvoz iz Kanade po ceni 795,90 SIT za m² in PLOŠČE ZA POD TEGOLO po ceni 929,20 SIT za m²
- ITALIJANSKE KERAMIČNE PLOŠČICE že od 1.000,00 SIT dalje (pri plačilu z gotovino tudi 10% popust)
- program HOBY, razrez vseh vrst mizarskih plošč po vaših zamislih in merah, za pohištvo, ki si ga boste lahko sestavili sami

»DO STREHE NAD GLAVO« – SLOVENIJALES MEDLOG 18,

Tel.: (063) 25-944, 25-933, fax: (063) 24-820
ODPRTO VSAK DAN OD 7. DO 18. URE
SOBOTA OD 7. DO 12. URE

BESEDE MISLECA

DOLF LINDNER

(...) Ni obdobja, ko se ljudje ne bi okoriščali s šibkostjo drugih. Značilno pa je, da so imena sleparjev bolj znana kakor imena magov in filozofov, ki so si resno prizadevali za nova spoznanja. (...)

(...) Nekoč v preteklosti je bilo vse, kar danes označujemo za praznoverje, vera. Mnogo tega se je ohranilo do danes, vendar se prvotnih pomenov komaj še zavedamo. (...)

(...) Gledališče: mistični začetki se kažejo v zelo zgodnjih jamskih risbah. Obredi plodnosti, rojstva in smrti so bili mistične gledališke igre po trdno določenih pravilih; igrali so magična dogajanja, zato da bi jih napravili resnična. (...)

(...) Smrt: smrti ljudi nikdar niso mogli razumeti. Vedno so stali pred vprašanjem, ali se smrt izteka v nič, ali pa je prehod v višje bivanje. Mnogo še vedno živih običajev izvira iz prastrahu, da bi se umrli vrnili, oziroma, da bi na njihova mesta mogli stopiti demoni. (...)

(...) Ljudje, ki so po drugi svetovni vojni ostali popolnoma brez orientacije, so iskali nova pota. Ta so vodila pogosto v nasprotno smeri. Po eni strani so se začele širiti azijske religiozne predstave, ki so pridobile veliko ljudi. Oblikovale so se številne sekte in svobodne cerkve. Po drugi strani se je mladina prepustila vplivu nihilistične eksistenčne filozofije. (...)

izbral: Slavko Gaberc

V PIRANSKI KNJIŽNICI

● Piranska Matična knjižnica je v letošnjih poletnih dnevih razveselila svoje obiskovalce z dvema novostima. Domači in tuji bralci bodo verjetno najbolj veselili podaljšane obratovalnega časa knjižnice v popoldanskih oziroma večernih urah. Knjižnica je namreč odprta vsak dan od 8.-13. ure, v sredo, četrtek in petek pa tudi popoldan od 16.-21. ure.

Poleg tega poteka v okviru EVROPSKEGA TEDNA KNJIGE v pionirskem oddelku nagradni mednarodni kviz »Kolumb in doba odkritij«. Kviz lahko otroci rešujejo s pomočjo strokovnih in leposlovnih knjig, ki so na razpolago v knjižnici ali doma, samostojno ali s pomočjo staršev. Vprašalniki so na voljo pri knjižničarkah, ki posredujejo še vse potrebne dodatne informacije. Rešitve lahko pošljete po pošti ali osebno oddate v knjižnici do 25. avgusta 1992.

● Nagradno žrebanje bo v prostorih piranske knjižnice 1. 9. 1992. Vabimo torej, da preživite svoj prosti čas tudi v knjižnici, kjer lahko prebirate revije in časopise, berete strokovno in poljudnoznanstveno literaturo, romane, pesniške zbirke, uspešnice bivših in sedanjih politikov; lahko pa tudi rišete, rešujete križanke, poslušate glasbo...

Ksenija Petaros-Kmetec

REVOLVER

Julij 1992, št. 5

● REVOLVER kot vedno tudi tokrat ni zatajil. Če ste pozabili ali če tega sploh niste vedeli, gre za revijo, ki obravnava kulturna in politična vprašanja s homoerotičnim nabojem. Kot taka naj bi torej bila v prvi vrsti namenjena homoseksualni populaciji in prav z njenim večinskim delom v svojem uvodniku »obračunava« urednik Brane Mozetič, ki odgovarja na pismo nikdar zadovoljnih (in zadovoljenih) predstavnikov domače homoseksualne scene. V novi številki je le-tej namenjeno izjemno veliko prostora, tako v besedi kot sliki, kar zgovorno izpričuje njeno pestrost in radoživost.

● Ob uprizoritvi drame »Publika« je osrednji kulturni del namenjen njenemu avtorju F. G. Lorci. Sledi predstavitev novega Van Santovega filma »My Own Private Idaho«, ki prav te dni pričinja svojo pot po slovenskih kinematografih, in pa portret velike švedske filmske igralkice Grete Garbo, katere hipnotični pogled nas omamlja že z naslovnice. Tako smo pri lezbičnih temah, njihov osrednji prispevek nosi nekoliko provokativen naslov »Kaj, za vraga, pisati o lezbijkah?« Precej prostora je namenjenega popularni glasbi, tako njenim koreninam kot aktualnim dogajanjem v njej. »Branje« tokrat prinaša tri literarne tekste, ki so jih prispevali bralci revije, obširneje pa sta predstavljena pred kratkim nesrečno preminula vsestranska umetnika Herve Guibert in Satan Panonski. Pisma, potopise, obvestila, vedeževanje, kontakt in novice z doma in s sveta tokrat spremljajo nekoliko bolj »življenjske« fotografije, so pač dnevi poletni in čas počitniški, med katerimi velja še posebej izpostaviti tiste, ki jih je zabeležilo umetniško oko Jasne Klančičar in Gorzda Majarona.

KASSEL, DOCUMENTA IX

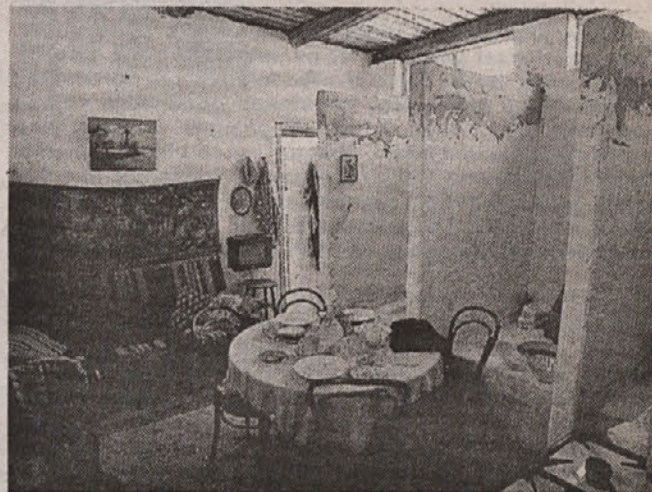
V SRŽI GLEDANJA

Pred otvoritvijo letošnje Documente v Kasslu, enega najmenitnejših svetovnih likovnih dogodkov, smo pisali o aktualnem selektorju, kontraverznem umetniškem direktorju Janu Hoetu in pri tem v kasselskem poletju napovedovali edinstven likovni spektakel. Jan Hoet je več kot izpolnil pričakovanja sladokuscev in pri tem pokazal izredno subtilnost raznolikega, a vendar v enotni funkciji delujočega izbora.

Sto dni Documente, ki traja od junija do septembra, je v zadnjih dvajsetih letih preraslo v prireditve svetovnih razsežnosti z vsakič originalnim, specifičnim izhodiščem in subjektivno selektorsko noto. To je odprta, dinamična razstava na številnih prizoriščih, po galerijskih pro-

Neue Galerie, v urejenih Karlovih vrtovih in še v številnih drugih kottičkih starega nemškega mesta. Izkoristili so tudi stalno galerijo in jo spremenili v neposredno soočanje tradicionalne, klasične in novodobne estetike.

Documenta IX ni razstava, pač pa je likovni – in ne sa-

Ilya Kabakov, Stranišče

mo likovni, v stotih dneh se vrstijo gledališče, glasbene in druge prireditve – dogodek, ki ga gledalec ne opazuje s strani, pač pa vstopa vanj, se giblje v njem in ga doživlja tudi od znotraj, s seboj kot sooblikovalcem dogajanja. Tu so številne instalacije, dodelani glasbeno vizuelni učinki, predmeti v ne navadnih postavitvah, izpeljanke modernega izhodišča, da vsak predmet lahko učinkuje kot umetniški eksponat, s posebnim magnetizmom in napetostjo so napolnjeni imaginarni prostori, ki vsak po svoje, z drugačnimi sredstvi skušajo intenzivirati človeške emocije.

In razstavi kot celoti to izredno dobro uspeva, pol njenega mika je v zasnovi in strukturnem sosledju, zaradi katerega opazovalec, gledalec postaja vse pozornejši, vse bolj v svesti vseh svojih čutov – vida, sluha in tudi dotika. Okvirjenih slik, čistih slikarskih podob s preprosto berljivo vsebino je zelo malo, avtorji zahtevajo angažiranje in aktivni odnos do svojih izdelkov.

Sprehod od eksponata do eksponata bi trajal predolgo in z besednim opisovanjem ne bi dosegli primerljivega vtisa in občutkov, s kakršnimi se človek poslavlja od Documente. Razstavljeni dela tudi niso informacija o vseh pomembnih vidikih sodobnega likovnega ustvarjanja, niso pregled vseh kreativnih naporov zadnjih petih let, na osnovi katerih bi si ustvarili dejansko sliko svetovne tvornosti, pač pa so, kot rečeno, raziskava najpomembnejšega gibalca v uresničevanju umetniškega dejanja, umetniškega udejanjanja skozi gledalčeve čute.

Documenta je tisto, kar sama o sebi napoveduje v prikazu zbirke del Davida, Gaguina, Giacomettija, Ensorja, Newmana, Beuysa, Daniela in Byarsa s skupnim naslovom Kolektivni spomin, torej nekaj, kar lomi konvencije in omejitve, odpira novo in do včeraj nezamisljivo in odstrinja sveža likovna obzorja.

Enči Šibila

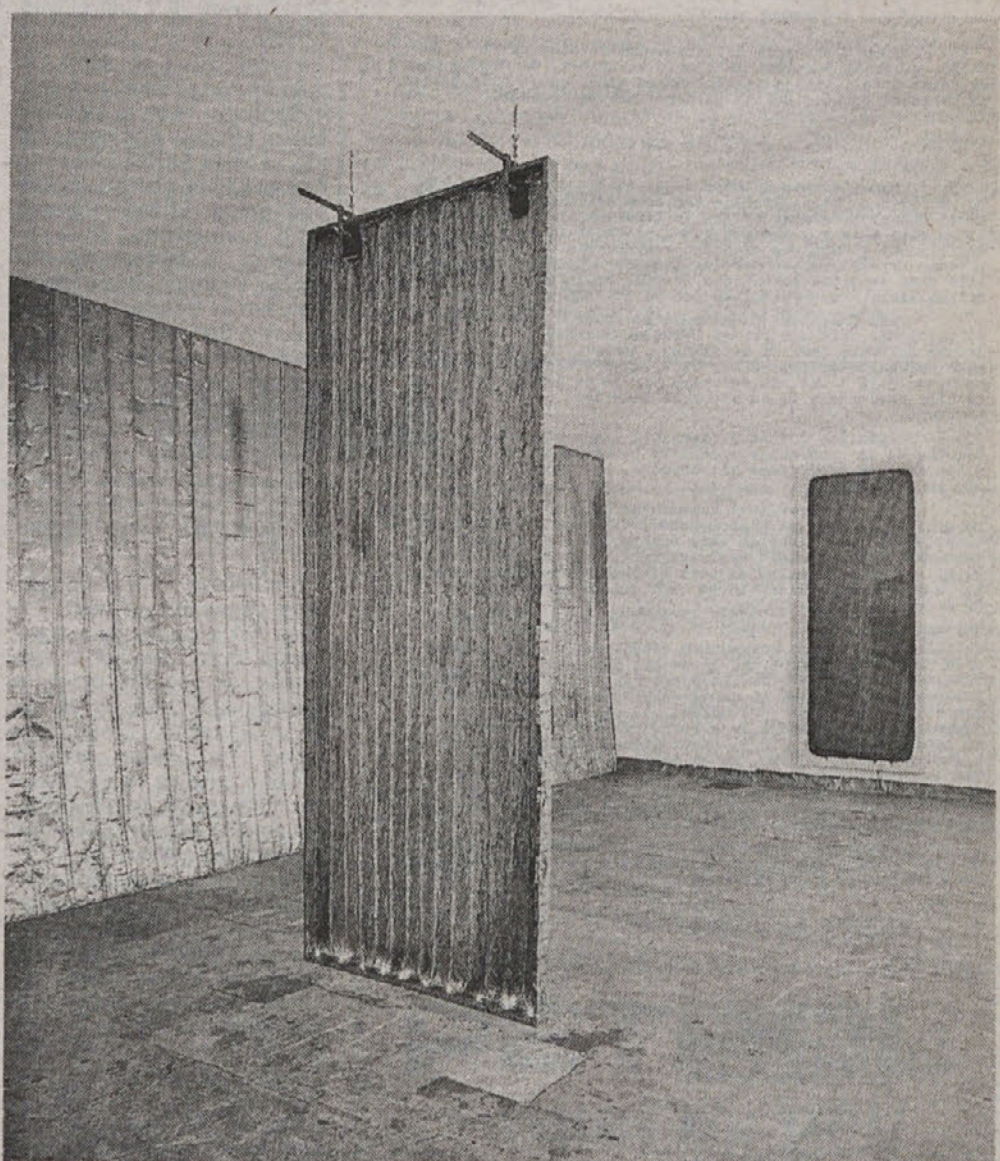
Jan Fabre, Roka za poslušanje

starih in na planem. Zrasla je v petdesetih letih iz želje, da bi se Nemčija aktivneje vključevala v kulturna dogajanja Evrope in danes je ta cilj ustanoviteljev Arnolda Bodeja in Wernerja Hautmanna več kot dosežen.

Documenta vsakih pet let spremeni Kassel v ogromen galerijski park, po katerem se sprehaja pisana množica več kot pol milijona obiskovalcev, ki jih prireditve spremlja na vsakem koraku, budi v njih iskro zanimanja in stopnjuje zmožnost dojetja.

Tokratna Documenta je nastajala v dolgem procesu polemičnih preverjanj, kritičkih soočanj in sestopanja v samo bistvo psihovizuelnih značilnosti ustvarjalnega postopka in njegovega odprtega, večplastnega vpliva na opazovalca, gledalca. Kot takšna ponuja čarobno izkušnjo, ki odpira željo opazovanja in temeljitejšo percepcije sveta.

Documenta IX daje na ogled eksponate stodevdesetih avtorjev iz tridesetih držav, ki so jih organizatorji navdse domiselno in učinkovito razporedili po etažah osrednjega poslopja Fridericianuma, po vrtovih Ottoneuma, v novi sodobni hali Documente v imenitni in funkcionalni arhitekturi Johena Jourdana in Bernharda Müllerja, v dvorani Orangeie, v priložnostnih paviljonih v kasselskem parku, obilica del pa je tudi na prostem, na Friderichovem trgu in v okolici

Pier Paolo Calzolari, Brez naslova

MUZIKA JE
BIZNIS

Izmed vseh obdobij v letu je morda ravno čas kislih kumaric najbolj nevhvaležen za prirejanje koncertov. Če že ne gre prav za prireditev na prostem, ki od poslušalcev ne zahteva kaj več od lagodnega posedanja v bližini odra in srkanja blago-alkoholnih napitkov, bo organizator le stežka privabil zavidanja vredno število obiskovalcev v svojo štalo. Saj veste, dopusti, vročina in te stvari. Tako ostanejo na voljo le stadionski mega žuri, ki pa se pri nas očitno omejujejo na redke izjeme v koncertni puščobi. Govorimo seveda, kot že tolikokrat poprej, o rock koncertih.

Tako se mora povprečen rockovski mladenec mladenka v zgodnjem avgustu zadovoljiti z vsem kar mu pride pod roke, pa naj bo to Joe Cocker ali zadnja psevdo rock veselica pod kozolcem. Jasno, ideološko nabriti poslušalci si običajno postavijo bolj ali manj zahtevne ravni kvalitete izvajalcev in sploh celotnega dogodka, toda v končnem dejanju se običajno pokaže presenetljiva podobnost med enim in drugim: obiskovalci so lahko zadovoljni ali pa tudi ne. Vsakomur svoje, bi lahko rekli – in brez zmrdovanja, prosim.

Bržkone bi večina izmed nas prav z veseljem zamenjala kakšen rock koncert za tretjerazredno glasbeno atrakcijo na terasi ob morju. Končno je pri trideset stopinjah v senci mnogo udobneje obleči kopalke in natikače kot pa kavbojske škornje in usnjene jopiče. Morda so se še najbolj znašli v Puli, kjer zopet organizirajo veliko fešto na odprtem. Letos se jim obeta res lep obisk, saj je lstra polna takšnih turistov, ki poznajo tudi naše rock bende. Domači za domače, kajne?

Ob višku turistične sezone so nekateri klubi izkoristili priložnost za nujna vzdrževalna dela, dopuste in podobno, drugim pa podjetniška žilica ne da miru in obratujejo tudi čez poletje. To je pravzaprav ena izmed redkih pridobitev osiromašenja, saj pomeni košček zabave tudi za tiste, ki si iz kateregakoli vzroka ne morejo privoščiti oddiha na morju ali kje drugje. Še pred leti je bila med poletjem najbolj puščobna stvar posedati v domačem kraju, medtem ko so vsi, vključno z gostinci in organizatorji koncertov vred, namakali noge v morju. Jasno, vsi so imeli dovolj denarja. Zdaj je moč tudi med dolgim vročim poletjem slišati kakšno nabijačino v živo. Torej,

za vse tiste, ki niso šli na morje: ko pridete zvečer iz bazena, pojdite na koncert.

VIDENO

Za Velenje bomo lahko kmalu rekli, da je pravo mesto, saj jim je uspelo pripraviti in tudi izpeljati pravi rokerski koncert. Ze sam začetek je deloval podobno, saj sta benda prišla pravočasno, na tonski probi pa sta tudi že dodobra ogrela prisotne in seveda okolico, dvorana, kjer je koncert potekal je stacionirana namreč v strnjem stanovanjskem okolišju. Še predno pa so se balkoni napolnili z začudenim prebivalstvom, ki tako hrupnega praznovanja doslej niso bili vajeni, se je koncert tudi začel. **IT'S NOT FOR SALE**, skupina, kjer sodelujejo tudi domačini se je na odru počutila kot doma, občinstvo pa dosti bolje kakor da bi doma gledali TV. Za rajanje, ki je nastopilo s pojavom zvezd večera, ansambлом **MILADOKJA YOUNEED**, pa je v dnevni sobi tako pre malo prostora. Morda so Olimpijske igre pripomogle k športnem vzdušju, salte, premeti, skoki v višino so napolnili dvorano. Na srečo nikjer nobenega sodnika, ki bi komu prisodil prekršek nad soplesalcem, pa tudi miličniki so se držali bolj po strani, saj so bili v občutni manjšini in verjetno tudi preveč okupirani z glasbo. Morda pa so bili le hvaležni, ker jim ni bilo treba plačati vstopnine. Kakorkoli že, lahko bi rekli, da se v Velenju kar dobro razumejo, saj kakšnih incidentov ni bilo, razen za kakega demokrata, ki mu je že sam koncert z rokersko vsebino incident.

Tekst in slika
Lucas

NOVICE

Čez dobrih štirinajst dni bodo izgotovljeni posnetki za kompilacijo priredb – legendarnih elektro-bardov **KRAFTWERK**. Priredbe bodo naredili slovenski bendi, disk pa naj bi izšel nekje na hektičnem zahodu. Na kompilaciji sodelujejo: **LAIBACH** (Hall Of Mirrors), **BORGHE-SIA** (Ohm Sweet Ohm), **MILADOKJA YOUNEED** (Pocket Calculator), **DEMOLITION GROUP** (The Model), **LO-LITA** (Trans Europe Express), **COPTIC RAIN** (The Robots) **TEKTON** (Radioactivity), **VIDEOSEX** (Spacelab), **BEITHRON** (Airwaves), **STRELNIKOFF** (The Man Machine), **RANDOM LOGIC** (Home Computer), **ANALYSE** (Computer World) in **BORUT KRŽIŠNIK** (Music Non Stop). Kompilacija naj bi predvidoma izšla do konca leta.

Niso naprodaj: It's Not For Sale.

KONCERTI

Kljub vročim dnevom bo v mesecu avgustu moč pogledati nekaj zanimivih koncertov. 14. 8. bodo v okviru ljubljanskega Trnfesta nastopili kranjski **HOWITZER**, ki jih ni potrebno posebej predstavljati. Koncert bo na prostem, pred KUD France Prešeren, začetek pa so organizatorji postavili na 21. uro.

18. 8. bo na istem mestu prireditev pod imenom **BOSNA**. V okviru tega dogajanja bo v KUD F.P. razstava bosanskih slikarjev, gledališka predstava beguncev, fotografska iz begunskega centra in koncert skupine **BALKAN REDOVNA LINIJA**.

21. 8. pa bodo pred KUD-om nastopili **GARAGE MONSTERS** iz Zagreba.

Kot kaže bodo koprške ulice v mesecu avgustu vendarle drugačne od napol izumrlega mesta – tako vsaj trdijo Koprčani. Za spremembo bo poskrbela »Obalna scena '92« s svojo IV. programsko sezono. Za člane kulturnega društva, ki bo organizirala vrsto prireditev, je značilno sprotno reagiranje na okoliščine in aktualne dogodke. V letošnjem letu to pomeni koncentracijo raznovrstnega, predvsem glasbenega programa z gledališkim dopolnilom, v prostorih starega mestnega jedra.

V letošnji sezoni se Koprčanom obeta glasbeni izum, etno godba, sodobna jazz produkcija, sodobna klasična glasba, in izbor iz Novega Rocka z gosti iz tujine. Rock koncerti sicer ne bodo v mestnem jedru, saj bodo organizirani na ankaran-

skem polotoku, kljub temu pa je vredno omeniti te prireditve, ki bodo predstavljale nadaljevanje poletnega dogajanja v zgodnjo jesen. Natančen spored prireditev bo mo objavili v naslednji številki.

Tudi v Kranju ne mirujejo – skupina občanov pod skupnim imenom **Gledališče-Lutke-Glasba-Kranj** je namreč organizirala program prireditev z naslovom **KISELŠTAJN KULTURI**. Osnovni namen akcije je oživljanje starega mestnega jedra. Kranjska občina si je sicer zastavila svoj program revitalizacije mestnega središča, vendar po mnenju mnogih občanov ta program namenoma izpušča aktivno udeležbo kranjske kulture in njenih kulturnikov. Zaradi tega je skupina **GLG Kranj** že v mesecu juliju organizirala vrsto koncertov in predstav, med drugimi so na vrtu gradu Kieselstein nastopili **Miladokja Youneed, Zoran Predin, Javna Traja, Vlado Kreslin** in **Kranjski Dixieband, Avtomobili, Let 3** in **Sokoli**, s programom pa nameravajo nadaljevati tudi v avgustu. Tako je za 7. 8. napovedan nastop **JANIJA KOVAČIČA**, dan kasneje, 8. 8. bo nastopil **RADE ŠERBEDŽIJA**, 14. 6. **MARKO DERGANČ**, 15. 8. **HOWITZER**, 28. 8. **NEW SWING QUARTET**, medtem ko za 29. 8. organizatorji napovedujejo presenečenje. Omeniti še velja, da kranjska občina finančno ni podprla tega projekta in da so organizatorji zbrali sredstva izključno s pomočjo sponzorjev.

Za vse, ki bi radi obiskali kakšen rock koncert in se hkrati tudi okopali v morju, prihaja iz Pule razveseljiva novica: od 6. do 8. avgusta

bo na puljskem Kaštelu potekal **MELODY FESTIVAL**, po trditvah organizatorja največja rock & roll fešta na prostoru Hrvaške in Slovenije v tem letnem času. Paradise City, sekcija foruma mladih poskuša na ta način nadaljevati tradicijo letnih open-air koncertov, ki v Puli vsako leto zberejo zavidljivo število obiskovalcev, deloma naključnih turistov, veliko pa je tudi obiskovalcev, ki se v Pulo podajo izključno zaradi koncerta. Letošnji Melody festival bo predstavil veliko domačih skupin, največ seveda iz Hrvaške.

Prvega dne bodo nastopili revitalizirani **MESSERSCHMITT**, ena izmed najboljših puljskih skupin, ki je po različnih začetkih in zelo dobrem odzivu, tako medijev kot občinstva, razpadla, zdaj pa se pojavlja v novi postavi, z novim programom. Kot drugi bodo nastopili Zagrebčani **PHANTASMAGORIA**, bend, ki gradi glasbo na bazičnem, skorajda »cultovskem« hard rocku. Kot tretji in četrti bodo nastopili dve italijanski skupini: **MELT** iz Neaplja in **CRIPPLE BASTARDES** iz Astija. Za njimi bodo nastopile še **TRAUMA** iz Poreča, **PNEUMNIA** in **DISSECTION**, obe iz Pule. Zadnji bodo nastopili posebej za to priložnost zbrani glasbeniki skupin **The Spoons** in **Messerschmitt** pod nedvoumnim imenom **FUNKY JUNKIE**.

Drugi dan bo potekal v znamenju punk in post hardcore skupin. **OVER-**

FLOW in **POLSKA MALCA** sta skupini, ki jih gotovo ni potrebno posebej predstavljati, omenimo lahko le, da so oboji popularni tudi izven meja bivše Juge. Ob njih bodo nastopili še Riječani **TRANSMISIJA**, ki je to leto izdala ploščo v Italiji in nalepila na navdušen odziv pri kritikih in italijanskem občinstvu. **ANASTESIA** iz Zagreba bodo razveselili vse metal-fane, ob njih pa bodo nastopili še puljski **SEXTON**. Njihovi someščani **MEGABITCH** pa bodo nastopili pred legendarnimi **LAMPA** in **TRIO PORCO DIJO**.

Tretji dan bo pripadel trenutno največji hrvaški alter rock zasedbi **LET 3**. Nastopili pa bodo tudi genialni **REGOČ**, domačini **ANTIOTPAD**, zagrebški **RHCP** z imenom **MAYER ON ACID**, njihovi someščani **HLADNO PIVO** in izvrstni **DON'T** iz Koprivnice.

Tisti, ki imajo raje ljuti metal, bodo morali malce dlje kot do Pule, točneje v Mannheim, kjer bo 15. 8. veliki **SUPERROCK '92** festival, na katerem bodo nastopili **SLAYER**, **IRON MAIDEN**, **BLACK SABBATH**, **WASP**, **HELLOWEEN** in drugi.

Na **METALLICO** pa bo treba počakati do pozne jeseni, saj bodo v Münchnu nastopili šele 22. 11.

TREND

Urinirati v plavalnih bazenih.

TIRALICA

MACK DADDY

Ime in priimek: Chris Kelly
Rojstni dan: 10. avgust 1978
Rojstni kraj: New Jersey
Telesna višina: 1,53 m
Telesna teža: 44 kg
Barva las: Črna
Barva oči: Rjava
Najljubša hrana: pizza, hamburger

NUDIMO VAM SATELITSKE ANTENE
MONTAŽO IN SERVISIRANJE
V CELJU TRG SVOBODE 9
TEL / FAX : 26 - 008

ELEKTRONIZENIRING
eISat LILJA

30 LET
IZKUŠENJ

Moda
TRGOVSKO PODJETJE P.O. CELJE

LESTVE

- Velika Britanija /NME/ – singli
1. JIMMY NAIL – Aint No Doubt
 2. SMART ÈS – Seame Street
 3. SNAP – Rhythm Is A Dancer
 4. ERASURE – ABBA – esque
 5. MARIAH CAREY – Ill Be There
 6. URBAN HYPE – A Trip To Trumpton
 7. PRINCE AND THE NPG – Sexy MF
 8. U2. Even Better Than The Real Thing
 9. THE SHAMEN – L. S. I.
 10. RICHARD MARX – Hazard

- Velika Britanija /NME/ – albumi
1. ORB – U. F. Orb
 2. LIONEL RICHIE – Back To Front
 3. MARIAH CAREY – MTV Unplugged EP
 4. JOE COCKER – The Legend
 5. MAGADETH – Countdown To Extinction
 6. NEIL DIAMOND – The Greatest Hits 1966 – 1992
 7. MICHAEL CRAWFORD – Performs Andrew L. Webber
 8. ELTON JOHN – The One
 9. PREFAB SPROUT – A Life Of Surprises
 10. SIMPLY RED – Stars

- ZDA /Billboard/ – albumi
1. BILLY RAY CYRUS – Some Gave All
 2. KRIS KROSS – Totallay Krossed Out
 3. MARIAH CAREY – MTV Unplugged EP
 4. PEARL JAM – Ten
 5. RED HOT CHILI PEPPERS – Blood Sugar Sex Magik
 6. GARTH BROOKS – Ropin' The Wind
 7. GARTH BROOKS – No Fences
 8. BOOMERANG – glasba iz filma
 9. SIR_MIX_A_LOT – Mack Daddy
 10. DEF LEPPARD – Andre-nalize

- ZDA (Billboard) – singli
1. SIR_MIX_A_LOT – Baby Got Me
 2. MARIAH CAREY – Ill Be There
 3. RED HOT CHILI PEPPERS – Under The Bridge
 4. BILLY RAY CYRUS – Achy Breaky Heart
 5. TLC – Baby-Baby-Baby
 6. ARRESTED DEVELOPMENT – Tennessee
 7. MADONNA – This Used To Be...
 8. CELINE DION – If You Asked Me To
 9. THE COVER GIRLS – Wishing On A Star
 10. JOHN SECADA – Just Another Day

- Ultrazvočne erozije radia
- MARŠ
1. SONIC YOUTH – 100%
 2. FATIMA MANSIONS – Evil Man
 3. CHUMBAWAMBA – Shhh
 4. SATOR – Wère right, You're wrong
 5. THE MISSION – Like A Child Again
 6. THE B 52s – Good Stuff
 7. ROLLINS BAND – Tearing
 8. ALL – Dot
 9. LEMONHEADS – Its Shame About Ray
 10. THE JESUS AND MARY CHAIN – Almost Gold

- Slovenija – Vibratorjeva lestvica Koroškega radia
1. PANKRTI – Gospodar
 2. MERCEDES BEND – Ona ni
 3. THE KAMN'S – Kaj bi narodu
 4. RDEČI BARON – Srečna
 5. MAD DOG – Če pridem v nebesa
 6. STROGO ZAUPNO – Veze in poznanstva
 7. LAČNI FRANZ – Okupator
 8. LET 3 – El Desperado
 9. CZD – Hanging Paradise
 10. REGOČ – Toyota

DP REKLAMA, opravljanje storitev s področja ekonomske propagande in trgovine. CELJE, UL. XIV. DIVIZIJE 6

REKLAMA

REPORTER NOVE DOBE PO VROČI ISTRI

SLOVENCİ »DVIGNILI« CENE

Tudi to poletje številni Slovenci sedaj kot tuji turisti preživljajo svoje počitnice v Istri. Mnogi odhajajo tudi po nakupe v bližnja hrvaška mesta, zlasti v Umag in Novigrad, ki so postala resna konkurenca bližnjemu Trstu.

Slovenci največkrat obiskujejo znani Diskont, ki se nahaja ob cesti na vzhodu v Umag in blagovnico v središču mesta. Kupci iz Kopra, Pirana, Portoroža in drugih mest so masovno kupovali prehranske proizvode, cigarete, tudi kozmetične preparate. Z malo denarja so polnili svoje prtljajnike.

Vzemimo za primer kavo. Ob menjavi je 1000 SLT vred-

na. V času našega obiska je gostila okrog 100 tisoč gostov, med katerimi jih je bilo največ iz naše države.

»Veliko pomeni, ker jemljejo Slovence kot domače goste in zato so zanje cene, ki smo jih določili v posebni ponudbi, zelo ugodne. Julija je bila ogromno slovenskih gostov in upam, da bodo prišli tudi v avgustu. Polni tedenski penzion bo cenejši,

brezplačni šoli tenisa in smučanja na vodi ter popusti za otroke, ki na morju letujejo s starši.«

»Santa Maria« najboljša

Blodeči reporter Nove dobe je obiskal tudi številne restavracije na območju Umaga, Novigrada in Poreča. Gostilničarji niso bili razpoloženi kot pred vojno. Število gostov je na splošno pod pričakanje, cene vsakodnevno rastejo in se bodo kmalu ize-

ATLETI PRED ODHODOM V BARCELONO NA TISKOVNI KONFERENCI V ROGAŠKI SLATINI UPANJE V USPEH

Cvet slovenske atletike je dan pred odhodom v Barcelono gostilo Zdravilišče Rogaška Slatina kot sopokrovitelj ljubljanskega kluba IBL Olimpije, ki pošilja na olimpiado kar tri potnike: Britto in Boruta Bilač ter Brigito Bukovec. Četrti potnik v glavno mesto Katalonije je Ptujčan Mirko Vindiš, ki je edini na olimpiadi že sodeloval. Športniki so v prijaznem in sproščenem vzdušju preživeli prijetno popoldne.

Atletsko ekipo je najprej pozdravil direktor Zdravilišča Milan Zagoda in izrazil zadovoljstvo z dosedanjim sodelovanjem ter atletom zaželel, da bi uresničili zastavljene cilje. Janez Aljančič, predsednik Atletske zveze Slovenije, se je gostiteljem zahvalil, saj nedvomno pripomorejo atletom k udeležbi na tekmovanju, ki je sen vsakega športnika. Članom atletske reprezentance pa je zaželel najboljše: »Lepo bi bilo, če bi vsak dosegel to, kar po tistem upa. Kot nekdanji atlet

dobro vem, da bo na vaš uspeh vplivala še vrsta dejavnikov, splet okoliščin in dobrodošel je še kanček sreče. Apeliram na vas v smislu športnega duha, če dosežete manj, ne smete biti razočarani. V športu moraš znati prenašati poraz. Tudi, če svojih načrtov ne boste uresničili, ne smete kloniti. Vsi ste mladi in pred vami so še pomembne preizkušnje. Seveda pa tudi sam najbolj želim, da bi na olimpiadi dosegli kolajno ali vsaj uvrstitev v finale.«

Napovedi športnih rezultatov so velikokrat tvegane in varljive. Želje in upanja pa so vendarle del občinstva in tekmovalcev. Kaj lahko torej od naših atletov pričakujemo? Borut Bilač upa na preboj skozi kvalifikacije, saj načrtuje skok v daljino čez osem metrov. Britta Bilač želi preskočiti v višino najmanj 193 centimetrov, s tem bi si zagotovila nastop v finalu. Brigita Bukovec bo tekla tako, kot zmore, kar ji lahko prinese polfinale teka na sto metrov z ovirami. Maratonec Mirko Vindiš prihaja z uspešnih visokogorskih priprav, izkušen in dobro pripravljen upa na solidno uvrstitev na 42 kilometrov dolgi progi, ki bo zadnja preizkušnja na 25. letni olimpiadi.

K. Lekić

PRIVATIZACIJA NA MADŽARSKEM

BUDIMPEŠTA SE PRODAJA

Kot vse vzhodnoevropske prestolnice doživlja Budimpešta hitro rast podjetij za nepremičnine, ki neokapitalistom veliko obetajo. V določeni mestni četrti znaša cena kvadratnega metra od 50.000 do 150.000 forintov (625 do 2.000 USD), ki je za Madžare s povprečnimi plačami okoli 10.000 forintov (130 USD) nedosegljiva. Je pa neizkoriščena prednost za madžarsko državo, ki je lastnica več objektov v centru prestolnice.

Agencija za očetnjava, državna organizacija za nadzor privatizacije, je pred kratkim lansirala program postopne privatizacije sedežev desetih velikih kompanij in uradov za raziskovanje, ki zajemajo površino 70.000 kvadratnih metrov. »Ti prostori predstavljajo kapital petih milijard forintov. Podjetja, ki so jih doslej uporabljala brezplačno, so

začela plačevati najemnino. Da bi v teh prostorih tudi ostala, bodo morala plačati zakup, ki bo v dveh letih dosegel tržno vrednost. Če ne, se bodo morala izseliti izven Budimpešte, kjer je zemljišče cenejšo,« komentira Peter Geroe, direktor podjetij za upravo Belvarosi.

Geore računava z dohodki dvestotih milijonov forintov

na leto, ki so se doslej izgubljali v madžarski vladi. V večjih primerih bo potrebna temeljita obnova, saj je več zgradb v zelo slabem stanju.

Madžarska vlada, ki se za razliko od Češkoslovaške ni odločila za vrnitev nepremičnin bivšim lastnikom, name-rava privatizirati s posebno prodajo odškodninskih kuponov, katerih ceno bodo odredili na borzi v prihodnjem letu.

Ker so tuja podjetja pripravljena kupiti cele zgradbe v centru Budimpešte in jih restavrirati na svoje stroške, se nekateri Madžari bojijo vandalizma razprodaje narodnega bogastva.

Po naši izbiri najboljša:
restavracija »Santa Maria«,
Ul. O. Radovana 2, Novigrad – Citanova.
Odperta je od 7. do 23. ure.
Ponuja vse vrste rib, istrske specialitete.
Kvalitetna hrana in postrežbal
Prijazno osebje!
Ambient, ki si ga želimo.
Za goste tudi penzion!

nih 2.500 HRD in za ta denar je moč kupiti tri kilograme odlične kave. Podobno je z drugim blagom. Ker so se onstran meje zbal, da jim bomo Slovenci vse odnesli, so pred nekaj dnevi za trideset odstotkov zvišali cene. Sedaj je vprašljivo, če se nakupovanje v sosednji Hrvaški še spleča.

Privlačna poreška Laguna

V Istri je za Slovence najprivlačnejša poreška Lagu-

na. od 8. do 15. avgusta bo za paket aranžman treba odšteti 11.900 SIT, od srede avgusta pa bodo v nekaterih naših hotelih na voljo tudi sedemdnevni polni penzioni po 9.100 SIT. Tudi v apartmanih so cene nižje,« pravi Sergio Stojnić, direktor prodaje v poreški Plavi laguni.

Dario Baldaš, direktor te turistične organizacije, je tudi zadovoljen s številom slovenskih gostov. »Našim gostom ob sedemdnevem paketu aranžmanu ponujamo še druge ugodnosti, kot sta

načile s cenami gostinskih storitev v Sloveniji. Kvaliteta hrane je različna, nekateri gostinci pa se s potrebo »trudijo«, da gost nikoli več ne pride. Žal njihovo razpoloženje preide na goste.

Naša tričlanska ekipa je med tridesetimi obiskanimi restavracijami le uspela najti ambient, ki je po kvaliteti in raznovrstnosti hrane in prijaznosti osebja boljši od drugih. To je restavracija »Santa Maria« v Novigradu.

»Restavracijo sem vzel v najem in zaposleni se trudimo, da zadovoljimo goste, ki bodo potlej ponovno prišli. Naš glavni adut je kvaliteta hrane. Zanj skrbi izvrstni kuhar Milorad Jerkan«, pravi Marko Lipovac, ki še ne ve, da smo njegovo restavracijo razglasili na najboljšo.

Na svidenje iz Istre, ki bo verjetno tudi v tem mesecu gostila številne Slovence.

Zoran Vlajič

Z INTELEKTO NA ČRNO MORJE

ROMUNSKA PUSTOLOVŠČINA

Črno morje je modre barve

Avtobus se ustavi pred (za spremembo) rjavim blokom, do sedaj smo si ogledovali samo sive, z napisom hotel Pelican. Ob prvih požirkih za dobrodošlico postreženega romunskega vina in mineralne vode v avli zgradbe se zavemo, da smo končno na cilju. Le na kaj nas spominja okus mineralne vode? Če se nam je kdaj zgodilo, da smo si zvečer v kozarcu navadne (klorirane) vode raztopili tabletko aspirina, pozabili na napitek, ki smo ga po pomoti popili šele zgodaj zjutraj, imamo odgovor na vprašanje.

Še pred večerjo se srečamo z najpomembnejšim človekom v Pelicanu. »Lambe«, menjalec denarja neustrudno izgovarja stokrat slišano be-

ki še vedno mislijo, da je rjavo lepo in zdravo, za dolge sprehode, jogging ali jahanje.

Kdor ima vsaj kanček Co-

ljeni, poskrbi prijazni Boris Farkaš tudi za organizirane ogledne določenih stvari, ki jih je v Romuniji potrebno videti.

Velikanski muzej v Constanti je le ena izmed njih. Izgleda, da tudi romunski muzealci bolujejo za megalomanijo. Neštete sobane so polne najrazličnejših eksponatov od prazgodovine do danes. Romuni pač ne morejo skriti svoje slavne preteklosti, ko so se Dačani uprli in se osvobodili nadvlade Rimljanov. Precej z umazani-

Bodočnost Romunije je v mladih. Bo lepa kot je druga oseba z leve?

sedo »tausch« in nam moli pod nos svežnje lejev. Ker ne ve, da je za nami dvaintrideseturna vožnja z avtobusom, je pripravljen tudi na prva drobna ljubezenska posredovanja.

Po večerji, na kateri sosed pri omizju, ki zna ravno toliko italijansko in francosko, da si misli, da ga romunske natakariče razumejo, ustvarja prave shove, je najboljšje poiskati zatočišče v svežih rjuhah v sicer po plesnobi smrdeči sobi.

Pozno jutro je lepo. Najboljše je pozabiti na bolečine v sklepih, se stuširati in zapustiti sivo domovje. Pred hotelom se spreha pripadnik Securitate. Čuva Slovence pred Romuni ali obratno? Poznejša srečanja z uniformiranci nam lahko predočijo, da je Romunija še vedno policijska država. Najbrž, da še danes velja vic iz Cheauscescujevih časov, ki govori o tem, da je v naključni skupini treh Romunov eden v državni službi, drugi je policaj (Securitate), tretji pa njegov špicelj.

Sprehod ob jezeru Suit nas lahko prepriča, da so Romuni resnično delovni ljudje. Stoječi na obali ali do pasu v zeleni vodi, polni drobnih zelenih kač, neutrudno namakajo trnke. Sodeč po polnih bisagah ne brez uspeha. Vsaka riba je vsekakor dobrodošla ob ohranjanju pozitivnega družinskega proračuna.

V vodi Črnega morja, par deset metrov od hotela, na srečo ni kač, je pa zato čez sto petdeset vrst rib. Voda je temno modre barve in, pravi jo, čista. Je pa sigurno manj slana od tiste v Jadranskem morju. Mogoče ravno zato ni na plaži nobenega tuša. To pomanjkljivost omili belosivkasta peščena obala, primerena za sončenje entuzijastov,

lumbrove krvi, se lahko popelje s čolnom na vesla ali na pedale. Če je prijazen, so domačini še bolj in ga z malo boljšim čolnom na vesla popeljejo malo naokrog. V zahvalo je dovolj krigelj piva in pogovor. Slednji je več vreden kot pivo, saj je mogoče od domačinov marsikaj izvedeti. Mnogi med njimi obvladajo angleščino ali nemščino, najboljše seveda klatijo po romunsko. Ugotoviti je mogoče, da romunščina ni niti pol tako težka kot kakšna madžarščina ali albanščina. Z uporabo nemško-romunskega slovarja, ki ga je v Constanti mogoče najti brez večjih naporov, se je mogoče kar hitro pomeniti najosnovnejše.

Ob sprehodih po plaži ugotovimo, da so romunske mladenke brez poročne oprave še lepše. So pa tudi komunikativne in pripravljene na vse mogoče. Če izgubimo kaj ugleda v dekliških očeh, ko povemo, da stanujemo v hotelu Pelican, ga lahko k sreči nadomesti samo prirojen šarm. Res škoda, da smo se namestili v najslabšem hotelu v Mamaii, saj bi za par lejev več lahko bival v najboljšem, kot je na primer tisti z imenom Dorna.

To pa ne pomeni, da je v Dorni boljše hrana od tiste v Pelicanu. Je namreč slabša, zato smo zadovoljni tudi s ponudnim. Malce se je treba privaditi na to, da Romuni kljub ogromni tonazi pridelane pšenice pojedjo zelo malo kruha, da so bolj navezani na ovčje zadeve in da živijo v zmotni veri v obilne večerje.

Po obisku muzeja v Constanti na trebušni ples

Da se izletniki iz Slovenije ne bi počutili preveč izgub-

mi zavesami zagrnenih in za turiste prepovedanih prostorov priča, da se določenega obdobja tudi sramujejo. Skrivni vstop novinarja v eno izmed njih in kratek pogled na tleh ležeče fotografije Nikolaea Cheauscescuja, potrdi že pred razvozlanost skrivnost. Škoda, da kustosinja prepreči ekspedicijo v neznano in grobo onemogoči fotografiranje razdejanih socialističnih razstavnih artiklov.

Obisk v nočnem klubu Orient, kjer se ob zvokih vznemirljive glasbe zvijajo prelestne, pomankljivo oblečene (sploh oblečene?) mladenke, je vsekakor zanimivejši kot ogled muzeja. Show je malce boljši kot je bil nekoč tisti po zakotnih oštarijah na planoti Manjače nad Banja Luko. Škoda je le, da nam tu pa tam lep razgled na oder zakrijejo ogromne silhete bele barve s črnimi glavami. Seveda, gre za pijane mornarje z ameriške fregate John L. Hall, zasidrane v Constanti, ki bo kmalu odplula proti Jadranu. Za Boko Kotorsko mornarji še niso slišali. Čudno.

Med popestritve bivanja na Črnem morju sodijo še organizirani ogledi Constante, ki je svojčas gostila v znameniti igralnici še bolj znamenitega diktatorjevega sina Nika, obisk v Delphinariumu, kjer simpatični delfini dokažejo, da so pametnejši od (mnogih) homo sapiensov, izlet v Tulcejo in križarjenje z ladjo po donavski delti.

Zadnji pelikani v Evropi

Triurna vožnja z avtobusom od Constante do Tulceje je za »avtobusne ljudi« mačji kašelj. Tulceja nas preseneti z lepimi poslopji, zelenimi površinami in urejenostjo. Ob vkrcavanju na la-

Hovnika so oropali

Srečanje tretje vrste je imel Franc Hovnik, upokojenec s Ptuja. Po tistem, ko so mu v Mamaiji dolgoprstneži ukradli denarnico, je bil nesrečen tudi v Constanti: »Sem najbrž eden najbolj nesrečnih dopustnikov v Romuniji. S prijateljem Brankom sem se odpeljal s taksijem v Constanto. Ko sva prišla pred menjalnico, naju je obkrožilo šest menjalcev na črno. Sam nisem nameraval prodajati mark, ker sem imel še dovolj lejev. Branka je eden odpeljal za vogal in mu zamenjal marke, pri čemer ga je, kot bi mignil, ogoljufal za tri tisoč lejev.

Po tej neprijetni izkušnji sva hotela oditi drugam, saj si z goljufi ni mogoče pomagati. Eden izmed njih naju je vztrajno spremljal, ni se hotel odlepiti niti takrat, ko sem ga nagnal in sunil s koplcem. Še več: od zadaj je zagrabil mojo zlato verižico, vredno približno 40.000 SIT in mi je strgal z vratu. Od sunka bi skoraj padel. Gonja je bila neuspešna, na nesrečo pa je nepridiprav izgubil zlati obesek, ki ga je našla majhna punčka in mi ga vrnila.«

Franca Hovnika so oropali. Ostal je brez verižice.

leno je trstje levo in desno. Tudi favna je bogata. Vidimo ptiče ibise in pelikane, krokodilov začuda ni opaziti. Donavska delta je zadnji kraj v Evropi, kjer še prebivajo pelikani. Kar ne moremo verjeti, da je voda Donave tako čista, saj predstavlja kanalizacijski zbiralnik matere Evrope.

Pristanemo in si ogledamo ribiško vasico, v kateri živijo pretežno Rusi. Njihovi domovi so skromni, njihova preproščina in gostoljubnost sta veliki. Sredi vasi stoji pravoslavna cerkev. Zanimiva je zaradi svoje posebnosti – ima zabetoniran oltar. Od domačinov ni mogoče točno izvedeti, ali so ga zabetonirali zaradi velike poplave ali za-

ca, nakupovanje in podobne neumnosti.

Mornarji na ameriški ladji so prijazni, veliko pokažejo in povedo. Na žalost pa v Georgiji še niso slišali za državo Slovenijo. (Petrič, zakaj nisi bolj priden?)

Kdor ima veselje do nakupovanja, lahko z majhnim denarjem nakupi veliko stvari. Splača pa se kupovati samo uvožene stvari, saj so romunske dokaj neokusne. Obisk v knjigarni bo knjižne molje pustil dokaj razočarane. Knjige v romunščini so sicer zelo poceni, so pa tiskane na izredno slabem papirju. Romunski lahek tisk je trenutno naklonjen Karlu Mayu in njegovim cenanim avanturam.

Ameriška fregata John L. Hall v Constanti. S svojimi štirimi torpedi vrste »Harpoon«, 36 raketami tipa »standard«, 7,6 centimetrskim topom in dvema helikopterjema sodeluje pri pomorski blokadi ZRJ.

lahko na obali občudujemo stare ribiške vasi in črede krav ter konjev. Voda je motno zelena in rekli bi, globoka. To, kako globoka je, bi najbrž lahko povedali mornarji na prevrnjeni, potapljaški ladji od desnem bregu. Posadka nas vljudno povabi v podpalubje, da ne bi videli nesreče. Kljub temu se da za delo fotografirati, na žalost perspektiva ne dopušča veliko.

Ladja izvede v sklopu zapletenih rečnih rokavov obilico briljantnih manevrov. Po kosilu si lahko nadebudneži iz Slovenije privoščijo tudi kopanje v rečni vodi.

Prebijamo se skozi zeleni blodnjak. Zelena je voda, ze-

radi še večjega strahu pred norim Cheauscescujem. Ne vedo niti povedati, kako jim ga bo uspelo rešiti iz betonskega objema. Neumnost, mati norosti.

Ob vrnitvi v Tulcejo so sončni žarki že skoraj vodoravni. V Mamaijo se vračamo z novimi, lepimi vtisi.

Vsak po svoje

Časa imamo vsekakor dovolj. Kogar plaža posebno ne privlači, lahko zapolni prosti čas tudi kako drugače. Ena izmed variant je druženje z domorodkami. Druga, precej slabša, je vožnja s taksijem v Constanto, ogled privezanega ameriškega rušil-

Dan odhoda se neusmiljeno približuje. Kljub različnim neprijetnostim, smo z Romunijo vsi zadovoljni. Videli in doživeli smo nekaj novega, nenavadnega.

Zadnje formalnosti na letališču v Constanti in vkrcavamo se v DC-9 Adrie Airwajsa. Še trenutek in pod nami je dežela Romunov in Ciganov. Nekje nad Madžarsko se zavemo, da je za nami pustolovščina, ki je mogoče v kakšnem srcu pustila neizbrisne sledi. Ravno zato poročemo: »Nasvidenje Romunija, Slovenija, dober dan!«

tekst in slike
Franc Furland

RES JE ...

– da je v vročini težko delati. Še težje pa je govoriti in poslušati neumnosti. Posebno v dvorani slovenske skupščine brez ustrezne prezračevalne naprave.

– da so olimpijske igre nekaj posebnega. Slovenski športniki so zaradi tega imeli toliko treme, da niso mogli iztržiti več od bronastih odličij.

– da je pisanje knjig v Sloveniji silno moderno. Slovenski bralci komaj čakamo, da izvemo, kakšno kleno besedo uporablja policaj Čelik.

– da se ne vé ali je bila prej kura ali jajce. Isto velja za časovni primat med Frantarjem – komunistom in Frantarjem – protikomunistom.

– da ima vsak narod takšnega predsednika, kot si ga zasluži. Naši sosedje so se že izkazali, Slovence pa preizkušnja še čaka.

– da bog razume vse jezike. Prav tako Slovenci v Razkrižju prav dobro razumejo in govorijo srbohrvaščino. Kljub temu bi lahko končno dobili, če ga res tako potrebujejo, dušnega terapevta, ki zna slovensko.

– da je v Sloveniji že pol stoletja mir. Kljub temu pa turisti še vedno mislijo, da divja vojna. To najbolj občutijo turistični delavci.

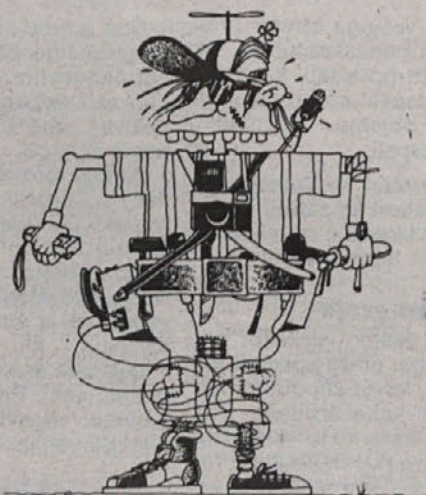
– da je več vredno, če utoneš v morju kot v reki. Še več pa kotira utapljanje v pivu. Posebej če je laško, ki ga varijo z majhnimi dodatki nekvalitetnega hmelja. Najboljšega namreč izvažajo.

– da je Miša Molk lepa gospa. Mnogi pa trdijo, da je njena dvojnica Marjeta Golavšek iz Šešč še lepša. Prav imajo!

– da so prometne nesreče nerodna stvar. Posebej še, če so udeleženci pijani, milični ki pa trezni. In obratno.

BREZ DLAKE NA JEZIKU

SRAMOTA EVROPE

OBREŽJE, JULIJ '92

Foto Luca

HUMORESKA KAKŠNA PODKUPNINA!

Vedno sem imel rad kuverte. Bodisi take, v katerih mi je kdo kaj sporočal, bodisi one, v katerih je kaj puščal. To so tako imenovane plave kuverte, čeprav običajno sploh niso plave. Se pač tako reče. Najbrž zato, ker so običajne kuverte v glavnem bele.

Če sem odkrit, moram priznati, da sem dobil kar nekaj plavih kuvert, ki so me zelo razveselile in mi pomagale iz stiske. Res je tudi, da si nikoli nisem delal slabe vesti, saj nisem edini. Lepo vas prosim, koliko pa je ljudi, ki dobivajo plave kuverte? Zakaj bi bil jaz izjema?

Zadnjič pa mi je bilo vendarle malo nelagodno. Ampak kaj sem mogel? Za kuverto sem moral namreč reči sam. Bilo je tako. V pisarno je prišel moški.

»Ste uredili tisto zadevo?« je vprašal. Oba sva vedela, katero.

»Nisem, žal ne, ni šlo,« sem rekel.

»Kako pa to? Pa ste obljubili,« je rekel moški.

»Imate kuverto?« mi je ušlo.

»Saj smo vam jo poslali. Mora biti tu.«

»Ne mislim tisto kuverto z vlogo.«

»Kakšno kuverto pa?«

»Ono drugo,« sem rekel.

»A plavo? Saj je bila plava,« je zatrdil moški. »No, dobro, saj vem, kaj mislite. Dobite.«

Bil sem vesel, da je razumel in sem si pomel roke, saj sem vedel, da mi bo kapnilo nekaj. Priznam namreč, da imam zelo slabo plačo in ne vem, kako bi preživel, če se ne bi malo znašel. Kdo se pa ne zna, lepo prosim? Ste slišali za onega lumpa, ki je bencin pretakal iz službenega avta v svoj privatni avto, pa je dobil državno funkcijo? Ali za tistega, ki je dobil isto funkcijo pred njim, ker je goljufal v prejšnjem režimu?

Potem se je čez nekaj dni med vrati pisarne pojavil moj »pismošča«.

»Tu jo imam,« je rekel in se nasmehnil, ko je segel pod suknjič.

Zagledal sem kar precej debelo kuverto, ki ni bila plava, ampak rumena. Barva pač ne igra nobene vloge, sem pomislil, važno je, kaj je v njej.

»Ne mislite, da ni plava,« je rekel moški, ko je prebral moje misli in mi jo pomolel. Bila je zelo težka in debela, kar pomeni, da so morali biti v njej manjši bankovci. Jih je najbrž pač dolgo kupoval in nalagal.

»Je zdaj vse urejeno?« je vprašal moški in ko sem pritrdil, se je zahvalil in se pobral iz pisarne.

Nekajkrat sem potežkal kuverto, nato pa jo hitro odprl. Kakšno presenečenje! Pomislite, v njej je bilo približno milijon švicarskih frankov! Ampak takih, ki se z njimi otroci igrajo trgovino. Zraven pa, da bi ga strela, še sporočilo: jaz bi uvel del podkupnino s takim denarjem. To bi bila edina poštna podkupnina!

NI RES...

– da so letošnje blokade na cestah. So namreč v skupščini.

– da je disciplina v Teritorialni obrambi boljša, kot je bila v JLA. Je namreč dosti slabša. Zato imajo teritorialci prilliko streljati svoje žene in njih starše.

– da so informacije neodvisne od tehničke. Takoj, ko se je na STA pokvaril računalnik, je bilo manj informacij. To ne pomeni, da je bilo tudi manj dogodkov. Bilo pa je več lenobe.

– da je cerkev še vedno ločena od države. Dejansko ne odprejo niti stranišča, ne da bi ga blagoslovil božji namestnik na zemlji. Za novogradnje bližje bogu dajejo blagoslove višji cerkveni uradniki. Kranjsko kočjo na Ledinah je požegal sam metropolit.

– da minister za turizem Janez Sirše ne ve kam po turiste. Res pa je, da zaradi njega Nemci ne bodo letos kar pritekli. Je prepozno.

– da so vsi Slovenci verni. Ateistov je namreč skoraj pet odstotkov. Koliko je tistih, ki ne verjamejo niti v državo, statistika ne ve.

– da je Marko Voljč zameril sonarodnjakom potegavščino z bananami. Kot direktor Ljubljanske banke si bo lahko privoščil kaj boljšega.

– da je nov most tudi trden. Zadnje čase slovenski mostovi nihajo, kakor potegne veter. Z njimi tudi ljudje, samo da že dlje časa.

– da je z uradnim priznanjem Slovenije vse rešeno. Za to državo v tujini vedo samo v posvečenih krogih. »Navadnim ljudem« se o njej niti ne sanja, nekateri pa jo zamenjujejo kar z Romunijo.

KOROŠKI
radio
slovenj gradec
UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

S.O.S. IZ POSTELJE

NA VPRAŠANJA BRALCEV ODGOVARJA SEKSOLOG AMATER ANTON KORITNIK

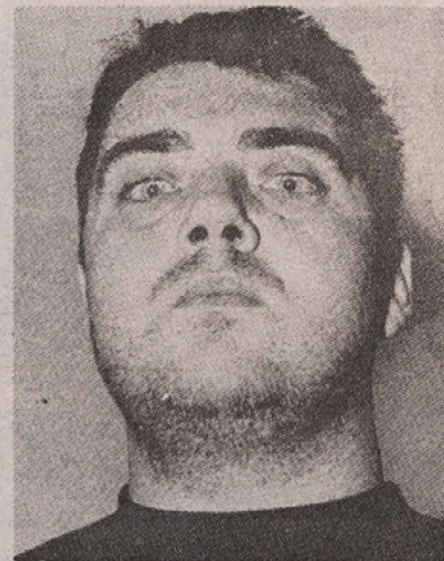
Spoštovani gospod Koritnik, rad bi vas poprosil za mnenje o moji dilemi. Star sem dvajset let in imam prijatelja, ki je homoseksualec. Ker živim v manjšem mestecu, je njegova spolna usmerjenost splošno znana. Problem je v tem, da me ljudje velikokrat postrani gledajo, včasih pa se celo norčujejo iz mene, da sem njegova »ljubica« in podobno. Sicer se s prijateljem dobro razumeva, jaz vem, da je gay in o ve, da sem heteroseksualen; v tem ni nobene težave. Problem je v tem, ker so mi zdaj začeli starši prepovedovati, da bi se družil z njim. Kaj naj naredim?

BORIS

Dragi Boris, le kaj pa naj bi naredil? Morda odšel k mami in očku in se pokesal, ker se družiš s človekom tako dvomljivega slovesa? Ali pa svojemu prijatelju javno pljunil v obraz in ga ozmerjal s pederskim toplovodarjem?

Začniva lepo od začetka: nekje na jugu Združenih držav Amerike obstaja verska ločina, ki poleg ostalega verjame, da plastične lutke za napihovanje niso nič drugega kot hipertrofirani kondomi. Vsled tega jih je vodja sekte, prečastiti John Winston Cows spoznal za satanovo delo in vse vkup anatemiziral. Gotovo se sprašuješ, kakšne zveze ima to s tvojimi težavami. Poglej: Slovenija ni ravno verska ločina, se pa Slovenci včasih obnašajo zelo podobno kot omenjeni fanatiki iz Amerike. Kot primer lahko navedem stereotip Slovencev o homoseksualcih. Povprečen Slovenec je nekje globoko v sebi prepričan, da so homoseksualci vsevprek pobebljavljene tetke, ki ves prosti čas preživijo v pisarjenju časopisnih oglasov v slogu: »Mladim fantkom napolnim ritke in izpraznim jajčka.« Zato me ne čudi, da je tvoj prijatelj glavna snov vaških obrekovalk. Pa tudi domači fantje vaju kdaj po moško podražijo in se nato še ure in ure režijo drug drugemu ter se trepljajo po ramah, češ: »To smo jima zagodli!«

Torej, dragi Boris: kar boš storil je čisto tvoja stvar, prav tako kot je spolna usmerjenost izljučno stvar vsakega posameznika, opozarjam te le na to, da imaš doma malce dementne in retardirane starše – priporočam ti, da si poiščeš svoje stanovanje. Poglej: homoseksualce privlačijo osebe istega spola, heteroseksualci prisegajo na odnos žensko-moški, medtem ko biseksualci trdijo: »Naj bo muček al' pa pèsek, važn' da je mesek.« Poleg naštetih obstaja še četrta skupina ljudi, ki se jim reče Zagovedni bebci. Ti so prepričani, da morajo biti ostali ljudje natanko takšni, kot so oni sami. Upam, da ti je jasno, kdo izmed štirih je največji zdrhar.

HOROSKOP

Oven 21. 3.–20. 4.

 Pred vami so dnevi, ki bodo pomembni za nova prijateljstva in ljubezen. Bodite strpni in upoštevajte mnenja drugih. Ne bodo vam zamerili, če boste prišli na dan s pravo in odločno besedo. Pozor pred stresom. Srečne številke 5, 6, 8, 10, 21, 30.

Bik 21. 4.–20. 5.

 Trenutno ste zelo aktivni. Ta čas bi lahko izrabili za podvige, o katerih že dolgo sanjate. Zdaj je tudi čas, da storite več za svoje bližnje. Za prazen nič boste zapravili veliko denarja. Srečne številke 23, 24, 25, 40, 42, 44.

Dvojčka 21. 5.–21. 6.

 Dolgo si že želite obiskati stare prijatelje, zdaj bo čas za to. Razveselili jih boste, pa še pomagali vam bodo rešiti nekatere vaše probleme. Pazite na svojo težo, v nevarnosti bo vaše zdravje. Srečne številke 9, 12, 15, 17, 22, 37.

Rak 22. 6.–22. 7.

 V denarnih rečeh boste imeli srečno roko, kljub temu pri odločitvah dobro premislite, da vas od navdušenja ne bi preveč zaneslo. Imeli boste dobro priložnost za dodatni zaslužek. Zdaj je čas za počitek. Srečne številke 2, 3, 13, 15, 18, 45.

Lev 23. 7.–23. 8.

 Kot kaže, boste napredovali v poklicu. Polni ste zamisli, kar bi kazalo s pridom izrabiti. Nekdo vas bo razočaral in presenetil hkrati. Pazite na denarnico, ne spuščajte se v dvomljive, čeprav vabljive psole. Srečne številke 5, 6, 16, 23, 28, 37.

Devica 24. 8.–23. 9.

 Pred vami je čas streznitve. Privoščite si sprostitve in počitek ter poglejte malo tudi vase. Premislite, če ste v preteklosti vedno prav ravnali, upoštevajte napake, ker bo le tako prihodnost lepša. Srečne številke 5, 7, 17, 21, 23, 35.

Tehtnica 24. 9.–23. 10.

 Če ste na dopustu, vam bo sicer zelo koristilo, a ne pretiravajte z lenarjenjem. Soočite se z neko sicer zoprno rečjo, ker ji boste le zdaj tudi kos. Neprijetnosti, ki so pred vami, sprejmite mirno. Srečne številke 3, 5, 9, 17, 31, 41.

Škorpion 24. 10.–22. 11.

 Pogumno se lotite nalog, ki ste jih odlašali in se jih bali, kajti zdaj je trenutek, da se jih znebite. Zaupajte bolj vase kot v vse druge, ki se vam dobričkajo. Nikakor ne precenjujte zdravstvenih težav. Srečne številke 10, 11, 14, 23, 25, 34.

Strelec 23. 11.–21. 12.

 Znebite se pritiskov, ki vas že dolgo obremenjujejo. Četudi bodo vaše odločitve naletele na odpor, ostanite trdni in prepričani, da imate prav. Izgibajte se zaprtih prostorov in prevelike gneče na cesti. Sreče številke 5, 9, 11, 16, 28, 36.

Kozorog 22. 12.–20. 1.

 S partnerjem načrtujete večji nakup. Če dvomite, da je potreben, bo zdaj zanj pravi trenutek. Izdatek vam bo nadomestil nepričakovani vir. Svojim poklicnim prijateljem ne zaupajte in bodite previdni v prometu. Srečne številke 8, 18, 22, 25, 33, 40.

Vodnar 21. 1.–19. 2.

 Vaši živci so precej razrvani. Zunanje vplive jemljete preveč resno, kar ni dobro za vaše razpoloženje. Obvladajte se v vsakem primeru in ne dajte povoda drugim, da bi se obrnili proti vam. Srečne številke 7, 17, 19, 27, 35, 39.

Ribi 20. 2.–20. 3.

 Čeprav imate velike načrte, ne prehitujte, ker jih v prihodnjih dneh ne boste mogli uresničiti. Važno je, da bi opravili z nekaterimi malenkostmi, ki hromijo odnose. Ne pretiravajte s hrano in pijačo. Srečne številke 1, 3, 8, 38, 41, 43.

Nadaljevanje z 19. strani

blodnje, zlobe, negativni transfer, kverulantstvo, kriminogene impulze, spolno zlorabo otrok. Za te navedbe, boste plačali visok davek in to kmalu.

S kančkom cinizma se vam moram že vnaprej zahvaliti za velikodušno povabilo v vašo norišnico. Hvala! Šimenci se nismo nikoli opravičevali za napake, ki jih nismo storili. Šimenci so šli ponosno skozi zapore prastare Juge (oče) skozi gestapovske zapore (oče). Po vojni pa zaradi pokončne drže skozi udbovske zapore in šikane. In vi, Rugelj, v vsakem intervjuju vsaj enkrat omenjate boljševizem, ko pa je znano, da ste tik pred zdajci DEPONIRALI svojo partijsko knjižico.

Vse ljudi, ki so se obrnili proti vam, etiketirate z najbolj podlimi nazivi (recidivisti, posiljevalci, ljudje na robu družbe... Ali delate to iz maščevanja, hudobije ali iz nevednosti. Vaša tako velika skrb za moje duševno zdravje je odveč. To je čisto navadno podlo etiketiranje, ki je produkt razklane osebnosti.

Rugelj, vzeti človeku pošteno ime z lansiranjem podlih laži, pomeni človeka ubiti. Kdor tega ni doživel, tega tudi dojeti ne more. Ali ste storili to iz zlobe ali iz strokovne nesposobnosti, za mene niti ni več pomembno.

Da sem vso to Kalvarijo preživel in to pokončno, je dokaz, da so vse vaše podle obtožbe na moj račun le plod neke preko vseh meja pokvarjene osebe. Rešil sem se tudi s tem, da sem kot poklicni analitik študiral vse dosegljive materiale, večinoma podpisane od samega velikega Ruglja. Hotel sem dobiti potrditev mojih sumov, da s tem človekom nekaj ni v redu. Zato sem si pisal zabeleške, dnevnik, koncepte in del tega v prvotni nepopravljivi obliki pošiljal tudi Ruglju. Niso me motili ponarejeni dopisi, ki ste jih pošiljali na razne naslove, da bi me s tem strli. Jaz sem ostal pokončen, vi pa ste ostali še vedno tragična figura. Rad bi še več napisal, vendar moram štiti uporabljenе akterje, ki sami niso bili krivi, da so postali umazano orodje v še bolj umazanih rokah. Od vas sem pobegnil, ker sem hotel ohraniti svojo osebnostno integriteto. To mi je uspelo.

Če pa vaši »nasprotniki« dovoljujejo, da stalno zlivate gnojnico nanje, je pa to njihova stvar, stvar njihovega slabega okusa. Spoznali pa so, da ste nevzgojilivi ali, da citiram izjavo komisije, ki vam je pred leti odklonila kandidaturu za docenta: »ste še nezreli«.

Rugelj! Popolnoma se zavedam, kaj pišem in da vse to presega določila 3. odstavka 106. člena KZ, vendar pa bom šli po vrsti.

Ko boste dokazali, da je vse to res, kar ste zapisali o meni, se vam bom jaz za vse opravičil. Sicer pa, v Delu plus od 12. 3. 1991 piše, da se neka vdova že 12 (beri dvanajst let) bojuje proti anonimnemu zdravniku, ki je zakrivil smrt njenega moža. To zadržje pa ne leti na vaš račun.

V zadnjem prispevku pravite, da je vaš prispevek obrambnega značaja. Moj odgovor je tudi.

Sicer pa mi niste v enem stavku ovrgli mojih »klevet«, ki sem jih izrekel proti vam. Vi osebno dobro veste, da sem dobro podkovan. Niti enkrat niste bili sposobni odgovoriti naravnost in mi dokazati nasprotno, znate pa metati blato, tipično po sistemu kanonade iz dobro skritega gnezda nekje nad Sarajevom, potem pa pade kamor pade. Kako brez argumentov ste bili na častnem razsodišču, ko vam je bilo nastavljeno čisto ogledalo pred oboz.

Javno vam ponavljam: za svinjarje, pri katerih ste skušali uporabiti neboljgane osebe, zaslužite samo sigurno pogled preko mišice. Lahko me za to izjavo tožite. Lahko ste to dela-

li v časih boljševističnega enoumja.

Ponovno naj zatrdim, da mene nihče ne izkorišča, ampak jaz izvajam pritisk na odgovorne, snemam vaše parter-ske izjave na TV, zbiram vse, kar naročeno izide v slovenskem tisku.

Mimogrede naj omenim, da sem na polovici Slovenčeve strani naštel preko tridesetkrat ime dr. J. R. ali Rugljev zdravstveni sistem. Naslov članka je ZNANOST PROTI NEVEDNOSTI, podpisan pa je neki V. G. poznan kot znanec Rugljeve šole, teksta pa očitno ni napisal on, posodil je samo podpis. Tudi tako se dela. Enako je z dopisom-dokumentom, ki zagovarja Rugljev sistem, podpis pa je tuj — priimek bivšega moža vaše lastne hčere.

Mimogrede naj vas vprašam, kar mi ni jasno. Slovenskemu ortodoksnu zdravstvu ste na oddaji na Kanalu A vrgli očitke, da zavira pritek sodobnih informacij o zdravljenju in še nekaj zelo obtožujočih očitkov. Kasete je posneta in bo služila kot dokazni material. Od kje vam take informacije in koliko svetovnih jezikov obvladate, da ste prišli do teh ugotovitev.

Rugelj, predno poskušate pometati pred tujimi pragi, pometite pred svojim. Veliko gnoja in smeti imate za počistiti.

Vesel sem, gospod Rugelj, da imate tako sistematsko urejeno moje koncepte in zapiske. Vi imate od države plačano tajnico, jaz pa sem to delal poleg rednih obveznosti.

Niti ene stvari, ki sem jo zapisal v tistih listih, ki jih je že preko 600 strani, se ne sramujem. Ugotovitev, ki sem jih uspel najti, so bile za mene hladeči balzam. Vedel sem, da imam prav. Zato Rugelj, jaz vas še terapije ne potrebujem, lahko pa pridem k vam za svetovalca, seveda za primerno nagrado. Kakor pa vemo, vaše storitve in eksperimenti družbo precej stanajo. Nihče pa ne kontrolira načina obračuna!!!

Materiala je vedno več in preveč samo za en dr. ROMAN. Mogoče ga bo za celo knjigo. Bomo videli.

Opozoriti vas moram samo na sledeče: Zapisalo se vam je.

Moja sedanja preokupacija je, da vržem velikemu MAČKU laso.

Če ponovno prečitam moje zadnje »ljubeče pismo« naslovljeno na vas, z dne 25. 6. 92 velikega MAČKU ne pa MAČKU. Mačku meče laso Nace Polajnar, očitno še vedno s slabim uspehom!!

Tudi to je en dokaz, ki je takoj dokazljiv, o vaših metodah ponarejanja dokumentov z namenom škoditi nasprotniku.

In nadalje »Šimenčeva cvetka, da sem vaši ženi telefoniral, da bom ubil enega njegovih otrok.« Glede te izjave ne mislim razmišljati o moralnih kvalitetah vaše sedanje žene. V resnici pa jaz tega nisem izjavil. Res pa sem izjavil, da gorje mu, če se mojemu otroku kaj zgodi.

Ko sta prišla miličnika, sem jima obrazložil vse okoliščine in zahteval, da o njunem obisku naredimo zapisnik. Odšla sta brez besed.

Nemogoče je, da bi povprečni bralec mogel razumeti igrice, ki jih v slovenskem prostoru vodi enkratni strokovnjak dr. Rugelj.

So stvari, ki so skoraj neverjetne, vendar se dogajajo. Zato naj bralec ponovno skrbno prebere moj prispevek od 8. 7., v katerem pa so nekatere stvari le nakazane, ker jih zaradi osebnih tragedij nisem smel javno zapisati. Rugelj pa lahko širi nakazovano laži in insinucije in mu prezaposleni slovenski zdravniški kolegi na odgovornih mestih ne stopijo na prste. Sicer pa, kjer ni sodnika, ni tožnika. Njegovi bivši—preživeli pacienti pa si iz sramu ne

upajo povzdigniti glasu ali pa nimajo sposobnosti in poguma.

Posebno poglavje za razmišljanje pa je objava skrajšane pisma vašega sovražnika, kateremu očitati stvari, ki ste jih sami dopočeli. Ker ste tako dosleden (!), to smo danes že imeli priliko prečitati, se sprašujem, zakaj ste izpustili kar pet odstavkov tega pisma. Ta trenutek mi ni jasno po kakšni pomoti (!) je zašlo to pismo, ki je izredno korektno v primerjavi z vašimi izpadi, v vaše roke.

Mogoče sem ga zamenjal z ovojnico in je bilo namenjeno komu drugemu. Avtorju se opravičujem za napako, katere sem mogoče jaz kriv. Je pa dokaz, kako korespondirajo uglajeni ljudje, ki so v mladosti končali gimnazijo in kako diplomanti podoficirskih šol.

Če želite, lahko naknadno radovednim bralcem posredujem tistih po vaši »krivdi« izpadlih pet odstavkov.

V zvezi s to objavo, ki je posledica neke bolne histerije do »trikratnega dekana Medicinske fakultete« naj povem, da imam v arhivi pozdravno pismo nekdanjega člana vaše nekdanje družine z dobrimi željami za uspeh v moji pravični borbi. Ali naj ga objavim brez izpuščanja odstavkov?

Meni očitati iztrganost iz konteksta, sami pa delate isto.

Nadalje poseđujem boderilno pismo vašega mentorja, ko ste delali znanstveni doktorat. Verjetno je vsaj ta doktor objektivni in poznan mi je njegovo pošteno stališče ob vašem barabskem početju pred štirimi leti. Ali naj ga objavim, gospod Rugelj?

V mapi imam še nekaj pisem, zdravnikov, ki so doživljali z vami neprijetne »šove«. Bodite brez skrbi, ne bom jih objavil.

Veliko razmišljate o psihopatih. Malo smeha prosim. Če mislite s tem mene, si tega psihopata zatakните za svoj klohub.

Ne vem v kakšnem položaju so letos nebesna telesa za ljudi, ki so rojeni v znamenju LEVA. Letos ste naročili toliko intervjujev, objav velikih fotografij, raznih člankov, danih izjav, ki so bile vse provokativne, TV predstavitve. Nekaj se dogaja. Ali je to mogoče LABO-DJI SPEV preganjanega psihiatra. Organizirali ste poimenovanje RUGLJEVE TRANSVER-ZALE Ljubljana—Triglav.

V Mladinskem Manipulatorju so kar tri Rugljeve slike. Ena je 9x16 cm. Vredno ogleda in premisleka. Mladina, 14. 7. 92. Z brizgalko v roki ponujate svoje usluge za zdravljenje narkomanov. 3000 DEM za ozdravitev enega narkomana. Ali se ne morate obvladati vsaj med fotografiranjem, da bi bralci lahko gledali neko normalno sliko. In kaj mislijo gledalci TV ob srečanju z Manco. Komentar je v TV prilogi petek 29. 5. 92.

Rugelj, ne morete več opraviti hudodelstva, ki ste ga povzročili. Jaz pa vam tega nikoli odpustil ne bom. Neusmiljeno pa bom preganjal odgovorne ljudi v slovenskem zdravstvenem vrhu, odnosno vodstvu. In ker ste vi, gospod Rugelj začeli napad na mene z lažnimi trditvami v ND 17. 6. 92, bom jaz tisti, ki bo zadnji odgovoril na morebitna nova vaša izivanja. Ta opomba pa je namenjena predvsem odgovornemu uredniku Nove Dobe.

Jože Šimenc
Črnuče

Podpiramo pobudo

Na podlagi velikega števila predlogov, pobud in mnenj posameznikov in organizacij v SDP Slovenije in zaključkov v vodstvenih organih SDP Slovenije Vas obveščamo, da

podpiramo pobudo

Zveze združenj borcev in

udeležencev NOB Slovenije, Zveze društev Upokojencev Slovenije, Društva izgnancev Slovenije in Koordinacijskega odbora civilnih in vojaških invalidov Slovenije

za dodelitev odlikovanja predsedniku Predsedstva Republike Slovenije Milanu KUČANU

kot enemu najzaslužnejših osebnosti v državi za obrambo svobode, osamosvajanje in mednarodno priznanje Republike Slovenije.

Naj ob tem k številnim že navedenim in nespornim dejstvom pridružimo tudi oceno našega predstavnika na nočnem zasedanju Skupščine Republike Slovenije v času vojne, po kateri je Predsedstvo Slovenije pod vodstvom Milana Kučana z uspešnim in učinkovitim usklajevanjem vseh vojaških in političnih aktivnosti v času vojne bistveno prispevalo h končnemu uspehu, in pri tem pokazalo veliko načelnost, spretnost in enotnost.

S spoštovanjem!
dr. CIRIL RIBIČIČ, pred. SDP Slovenije, Ljubljana

Dr. Rugelj ima prav!

V zadnjem času sem našel v slovenskem časopisu na članke različnih avtorjev, v katerih je po moji sodbi precej krivično ovrednoteno delo in osebnost dr. Rglja.

Dobro leto se urejam pri njemu v skupini in menim, da bodo tudi moji utrinki na omenjene članke vsaj toliko pomembni kot le ti. Torej sprašujem se, poznajo ti gospodje njegovo delo, so si kdaj vzeli čas in prišli malo bližje, da bi nas doživeli?

Predvsem mislim na slovenske psihiatre, čeprav ne le nanje.

Zakaj ne pridejo bližje? Bodo ob dober glas, kariero?

Strahopetnost, koristoljublje? Kaj za božjo voljo jih moti?

Ne razumem, kako so lahko odklonili do nekoga, ki vplaga v naše zdravljenje in razvoj toliko energije, toliko truda in prostega časa. Doživljam ga kot človeka, ki se tako posamezniku kot skupini stoprocentno posveča. Čutim njegovo ljubezen in skrb. Ob njemu, v skupini se počutim varno, močno. Bohoričev doživljam kot dom, kot kanal večne ljubezni.

Prvič v svojem življenju doživljam, da nekam spadam, da se nekdo ukvarja z menoj. Prvič v življenju čutim nesebično očetovsko ljubezen.

Ne vem, kaj bi bilo danes z menoj, če bi ne prišla do dr. Ruglja. Iskala sem pomoč tudi v uradnih institucijah, a nihče se mi ni bil pripravljen posvetiti zares. Ni znal, ni zmogel?

Kaj bi torej z menoj bilo?

Bi bila tudi sama tako prazna in mlahava od tablet, ki jih včasih odgovorno, včasih pa prav neodgovorno do pacientov predpisujejo psihiatri v slovenskih bolnišnicah in ambulantah?

Bi me priključili procesiji neboljganih, doživljenjsko obsojenih na vegetiranje, neboljganih, s pogledi, ki rotijo in kličejo po rešitvi, a rešitve ni. Je le družbeno kontrolirana in obvladana norost.

Norost, ki ni nujno, da je vedno norost.

Imate kaj proti, če sem vzljubila tek, če se vedno bolj čutim na samotnih gorskih poteh, če sem se po desetih letih ponovno vpisala na fakulteto? Če se vedno bolj približujem ciljem, ki sem si jih zadala sama, pot pa mi je pokazal dr. Rugelj?

Pa kaj če hočemo živeti bolje? Kaj zato, če ne sprejemamo tablet in elektrošokov? Če se ne tolažimo s cigareti, s kavo? (PB Idrija) Kaj zato, če se ne zadovoljimo niti s povprečnim, dolgočasnim življenjem? Kaj imate proti rednemu teku? Kaj proti branju knjig?

Kaj proti našemu duhovnemu razvoju?

Kdor tega programa ne zmo-

re ali noče, gre pač drugam. Poudarjam pa, da je ta program narejen za vsakega povprečnega človeka. Če nekdo zmore več, je to zelo vzpodbudno, če pa zmore manj, je tudi to dobro. Ne postane ravno vzor skupini, ga pa tudi nihče ne podi iz nje. Pa čeprav nekateri samovoljno prekinejo z zdravljenjem, so jim vrata nazaj vedno odprta.

Poudarjam, da dr. Rugelj sprejme vsakega, ki to želi. Predstavnik uradne psihiatrije je bil ta, ki mi je dejal, da napiše napotnico za pregled mojega bivšega fanta pri dr. Ruglju samo zaradi mojih staršev. Namreč, to se je zgodilo po neuspešnem hospitalnem zdravljenju alkoholizma v PB Idrija.

Dr. Rugelj pa mu je dal roko. Fant, sicer pije naprej, vendar to ni to, kar hočem poudariti. Poudariti hočem to: čeprav človek zdrsn, pade devetkrat, mu dr. Rugelj optimistično poda roko deseti.

Vedite, da nimate pravice onemogočati delo človeku, ki nam tako požrtvovalno pomaga.

Sami smo ga izbrali. In če pravi on: »Preko mojega trupa«, vedite, da ni edini, ki tako misli.

Če ne vi, ga bo priznala prihodnost, to sem prepričan. MARJETA MANFREDA, Tolmin

Nekaj o najbolj strupenih drogah in zasvojenosti z njimi

Staro spoznanje govori, da mora ljudi tepsti, kdor hoče, da ga bodo spoštovali in mu sledili. Izkušnja našega časa potrjuje to žalostno dejstvo. Primerov ne manjka. Poglejmo npr. na velikonomsko ekspanzijo. Vsa prejšnja stoletja je Slovenijo klestila, poniževala in zasluževala. Kljub temu so slovenski politiki v zadnjih usodnih letih spet iskali podporo in pomoč pri istih velikonomskih krogih. Bič preteklosti jih je udaril s slepoto, da niso spoznali nepretrgane zveze med fevdalno, cesarsko, nacistično in »demokratsko« naravnostjo stalnic v politiki severnih sosedov. Na koncu je slovenska oblast celo podelila najvišje odlikovanje poznim naslednikom starih Frankov, Bavarcev Habsburžanov in nacistov... Bilo je kot v posmehu Prešernu, Levstiku, Cankarju. Ni torej čudno, če se dogaja, kot nedavno v Novi Gorici, ko je skupina objestnežev sredi noči mimo kulturnega doma skandirala »Sieg heil!« Ali pa, ko širo množica nastopa skupina Laibach.

V pomoč taki politiki je njej enaka propaganda. Kar si domislil, pričenjajo ljudje v en glas ponavljati ne da bi se zavedli duševnega posilstva nad seboj, ponavljajo sodbe, gesla in puhlice, s katerimi jih zasipajo moderni tehnološki množične manipulacije. Pod sodobnim bičem duševnega nasilja se spreminjajo v robote, ki po ukazu obračajo glavo v eno smer in tulijo iste besede. Gorje, če jih kdo opomni na njihove nesposobnosti. Zato spet ni čudno, če so v javni anketi uvrstili v sam vrh priljubljenosti misel, ki jih tepe in zavaja.

Za vsem tem je zelo veliko strahu, samoljubja in slepote. Zaradi slepote kak sicer razgledan učenjak zgodovine, pravnik, novinar itd. itd. ne vidi, kako strahotno maže svojo čast, ko se pušča poslušno vpreči v voz najhujšega sodobnega nasilja, nasilja, ki je ljudem vzelo duhovno svobodo in osebno čast. Vsi vprek tekmujejo v prilizovanju arhitekturne manipulacije, ko uporabljajo besede, ki so jih le-ti vrgli mednje, ter jih ponavljajo in si izmišljajo nove. Psujejo celo

sami sebe, ko ponavljajo žaljivke o Balkanu in jih bogatijo še z novimi. Govoričijo o balkanalijah, o balkanskem sindromu, bizantizmu, primitivizmu, orientalizmu, divjaštvu itd. Najprej so se spravili na Jugoslavijo, Srbijo in vojsko. Dovčerajnje besede o herojski osvobodiljski vojski so čez noč spremenili v psovke o okupatorju, morilcu, agresorju, zločincu. Duhovnik in propagandist sta si pri tem podala roke. Sedaj je pričenjajo toliči tudi po Hrvatih, prebujen šovinizem pa vse bolj preklinja Bosance.

Uniformirane množice, kot v času Hitlerja in Mussolinija, ponavljajo besede, od katerih je vsaka nov jarem, nova veriga njihove nesvobode in nov madež na njihovem obrazu.

Strah, pohlep in slepote so najprej zaslužili javno mnenje in ravnanje v odnosu do drugih. Brat je postal sovražnik. Ljudem so natakili lisice in jih uklenili z verigo, ki je vse skupaj pričela vleči v isto smer. Od svobode k nesvobodi, od resnice k laži, od socialnega blagostanja k zlagani obljudi bodočega kapitalističnega raja v Evropi, od sodobne neoprednosti k duševnosti hlapčevanja in pokvarjenosti, od napredka k belogardističnemu kolaboracionizmu...

Ni čudno, če se je strup potem razlil povsod. Življenje je postalo le še igra. V občilih beremo o igrah in igricah v medsebojnih odnosih, v družini, v vojni, v diplomaciji, skratka povsod. TV kamera se je v takem duhu najprej sprehajala po razmesarjenih truplih v Sarajevu, pri tem obsojala dejnega krivca, potem pa brez težav preskočila na pravičnega politično hudo prometno nesrečo in postregla z grozotnimi prizori v občilih o zoglednem truplu ob volanu. Poročanje, ki se v svoji posurovelosti ne zna več ustaviti. Še taka groza ljudi ne gane več. Samo ugrabimo lahko, ali je hotel novinar, ki je zapisal, kako so četniki nekega ujetega Hrvata mučili, natakili na kol in potem spekli na ražnju, grozo še stopnjevat, ali pa se je na tak način edino še upal lotiti poročanja, ko naj bi do skrajnosti pretirano grobost vendarle streznil poročevalce in bralce.

Surovost, brezbriznost in moralna otopenost so se nasešili v ljudeh. Delavci ostajajo brez dela, propaganda pa govori o Evropi. Zgledna podjetja razpadajo, ali pa jih poceni razdajajo tujcem in domačim izkoriščevalcem. Razpadajo tudi družine, celo smrt kosi, ki jo je prižgala histerična evforija zadnjih let. Bleščijo se zvoniki novih in starih tempeljev, ljudje pa ostajajo brez duhovnega vodstva in pomoči. Vsak nov mercedes gospode pomeni na desetino novih revežev.

Toda množice kljub temu ne spregledajo. Da le vidijo nov baker na zvoniku in da le slišijo o bogati Evropi, že zdrivijo v smrt preteklosti, saj ne spoznajo prevare blišča in lepih besed. Bič propagande pa, ki ga vihti roka popolne amoralne a zvrhanega intelektualizma, vedno močnejše priganja k poslednjemu pohodu.

Tolaži nas zavest, da vkljub vsemu popolnega zločina. Pride čas, ko bodo morale podgane propagande bežati nazaj v zakotne rokave kanalizacije.

Dr. J. Zalokar,
Radovljica

Osvojimo srečo življenja

V mavrici našega življenja se sestavljajo trenutki sreče. Toda velikokrat ju nočemo ali ne moremo zaznati in občutiti. Hitri koraki v vsakdanu nas kar nekako preusmerjajo na tisto pot, kjer ob cilju ne najdemo pomena in bogastva našega potovanja. Skrbni, težave in zahteve po potrditvi pa nam zabrišejo še tiste sledi, po katerih hočemo do svoje sreče.

Namen mojega članka je odpreti in prikazati smer razvoja vsakega posameznika, ki prinaša spoznanja o resnici o sebi, o življenju in o svetu v katerem živimo. Marsikdo od vas bralcev verjetno ne posega po revijah za mejna področja znanega, kljub temu pa v sebi občutite potrebo po duhovnem razvoju. Kdor premaga temo neznanja, si pridobi spoznanje, ki mu ostane za vedno ter pozitivno izoblikuje vsakdanje življenje in delovanje. To neznanje si lahko odpravite z spoznanji ob prebiranju in doživljanju knjige našega pisca – bioenergetika Slavka MAHNETA z naslovom SAMOREALIZACIJA POPOLNE OSEBNOSTI.

V samem uvodu navaja avtor pomen duhovnega razvoja za dosego uspehov v svojem življenju. Veliko ovir si na svoji poti postavljamo sami. To so strah, laž in sovraštvo. Zaradi strahu se bojimo pokazati svojo šibkost in se zato krčevito oklepamo svoje majhnosti, kar ustvarja pretirani egoizem. Kadar lažemo želimo prikriti svojo šibkost in nesposobnost ter prikazati nekaj prazno iluzijo, ki je v nasprotju z našim notranjim ali splošnim resničnim stanjem. To nas oddaljuje od samega sebe. Sovraštvo pa je produkt obeh. Ker si človeku ne upamo povedati v obraz tega, kar mislimo, ga sovražimo. Vendar sovraštvo mnogo bolj razjeda nas same kot tistega, ki ga sovražimo.

Kdor zbere pogum, da se odpravi po poti resnice in na njej tudi ostane, bo uredil svoje življenje. Vsekakor bo njegova pot na začetku precej trnova, vendar si bo to trnje nametal pod noge sam, z lažnim odnosom do okolja. Ko bo naš odnos postal en sam tok življenja, ko bomo napor vlagali v tisto, kar se veselimo in pričakujemo se bodo vse stvari odvijale same od sebe, mi pa bomo le kot nevtralni opazovalci. Narava nam daje vse kar rabimo, zato jo moramo spoštovati in do nje negovati odnos hvaležnosti in vračanja.

V knjigi je opisana evolucija človeka v vseh treh aspektih, njihova področja pri človeku, povezava med njimi in vpliv energije ter hrane na pravilno ravnanje v vseh treh nivojih. Hrana, katero uživamo ima veliko globljih pomen kot ji ga običajno pripisujemo. Hrana namreč poleg fizičnih sestavin vsebuje tudi eterično energijo, ki jo s hrano v snovni obliki vnašamo vase. Ta energija našemu duhu trenutno ne ustreza, ampak se šele s transformacijo spremeni v energijo naše osebnosti. Če imamo ustrezno duhovno-fizično aktivnost, lahko to energijo redno transformiramo v osebnostne lastnosti, to je v dejavnosti, ki jih opravljamo. Ljudje si z uživanjem različnih poživil in prevelikih količin hrane ustvarjamo energetske tvorbe – tujke, ki zaslužujejo um. V knjigi je tabela prehrane, njene zdravilne lastnosti ter vpliv na posamezne čakre-bioenergetske centre v našem telesu. S PRAVILNO PREHRANO LAHKO PREMAGAMO VSAKO BOLEZEN!

Z dihanjem, skozi kožo in z naravno rastlinsko hrano vnašamo v telo obliko hrane imenovano prano. Prana je najmanjša osnovna enota fizičnega plana in vseh ostalih nivojev oblik. Zato je dihanje glavni življenjski proces in pravilna tehnika dihanja prinaša zelo dobre rezultate. V knjigi je opisano nekaj tehnik dihanja, s katerimi si odpravimo marsikatero težavo, preženemo strah pred stresnimi situacijami in pomagamo pri fizičnem obolenju.

Avtor nam nazorno s slikovnimi pregledi posameznih vaj približa HATA JOGO. S hata joga si enakomerno obudimo zavest v vseh delih telesa. Vse gibe delamo počasi, s sproščenostjo telesnih mišic in s popolnim zavedanjem-vizualnim opazovanjem giba, ki ga delamo. Za telesne in dihalne vaje

bomo porabili vsak dan le malo časa, fizične in duševne koristi, ki jih imamo od tega, pa so zelo velike. Ne samo duševni mir in sprostitve, ampak dosežemo tudi boljše zdravje, veselje do življenja in jasnejše, bolj živahno razmišljanje. Z njo si pomagamo živeti z duševnimi obremenitvami modernega časa.

Na kratko sem vam poskušala predstaviti vsebino in pomen knjige Samorealizacija popolne osebnosti Slavka MAHNETA, ki jo lahko temeljito doživite in spoznate na enem od tečajev, ki jih vodi sam avtor.

Cilj svobodnega, odkritega odnosa, v besedah in dejanjih, v odnosu do ožjega in širšega okolja je ta, da spoznamo resnico življenja. Da se torej ne zadržujemo na posameznih spoznanjih, ampak pustimo, da nas tok življenja nosi naprej, mi pa pri tem le pobiramo sadove resnice.

Če tudi vi iščete semena za bodočo žetev, vam toplo priporočam knjigo Slavka MAHNETA, ki jo lahko naročite po tel. 063-726-241 (dopoldan) in 061-213-964. Semena bodo zagotovo vzcvetela in vam rodila čudovit in obilen sad.

SALAMON MAGDA, Gomilsko

Vladi Republike Slovenije

Komisija Skupščine Republike Slovenije se – v skladu s predpisanimi postopki, v razpravi o zakonih, ki jih pripravljala vlada, vključuje takrat, ko ta besedila pridejo v skupščino.

Iz vladnih pojasnil je razvidno, da vlada še ni oblikovala besedila osnutka zakona o družinskih prejemkih, ki med drugim ureja tudi pravico do porodniškega dopusta in dopusta za varstvo in nego otroka. Ker pa se o delovnem gradivu že javno polemizira, se komisija v te razprave vključuje že pred skupščinsko obravnavo – v podporo rešitvam, ki ohranjajo dosedanje raven pravic zaposlenih (predvsem gre tu za dolžino omenjenega dopusta in nadomestilo plače) in vsaj delno rešujejo tudi problem nezaposlenih z t.i. starševskim dodatkom.

Ta zakon skupščina sprejema po normalnem trofaznem postopku. Prvo fazo – tezo, smo v skupščini obravnavali že januarja 1992. Teze niso predvidevale nikakršnih poračunov plače. Iz sredstev javnega obveščanja je razvidno, da je predlagatelj v delovnem osnutku, o katerem tečejo polemike, vendarle upošteval predlog naše komisije, ki smo ga oblikovali v razpravi o tezah, in zakonsko opredelili tudi proračun. Ker pa tega besedila nimamo, seveda ne moremo presojati o posledicah načina poračunavanja za višino nadomestil.

V javnosti se pojavlja tudi informacija o tem, da se predvideva določba, po kateri naj bi zaposlene osebe nadomestilo plače namesto 365 dni prejemale le 105 dni, potem pa je le minimalno nadomestilo. Zanimljivo nas, ali je res, da predlagatelj zakona računa tudi na to možnost, in če – na čigavo zahtevo? Tako drastično zniževanje pravic namreč nima nikakršne osnove v skupščinski razpravi in seveda mu tudi komisija odločno nasprotuje.

Upamo, da bo ta naša izjava pripomogla k temu, da proračunskih težav v Sloveniji ne bomo reševali na račun porodniških niti ne na račun drugih nadomestil ali zajamčene plače.

METKA MENCIN, pred. kom. Skupščine R Slovenije za žensko politiko

Razkriške zdrahe

Zveza s hudičem, če ne gre drugače...

Nobena skrivnost več ni, da sta bivši partijski sekretar v Ljutomeru Štefan Tompa in

g. dekan – razkriški župnik, Stjepan Slaviček, navezala trdno prijateljstvo že v času svoje politične, oz. hierarhične moči. Po naravi dela in načinu osebnih karakterjev zelo podobna kadar je potrebno v množice vnesti nemir in primitivizem. Oba se še danes spretno poslužujeta vseh mogočih intrig in umazanij, lažnih potvorb. Največja žalost je v tem, da preko medijev skušata zavajati slovensko javnost za dosego nekega že vnaprej izgubljenega cilja. Preko dvomljivih avtorjev pa grobo kršita etiko poštenega ter objektivnega pisanja. Dvomljivi avtorji celo pišejo, da so na Razkriškem pokopališču številni nagrobni napis v hrvaškem jeziku. Kako kruta laž! Vsakdo, ki je bil na tem vaškem pokopališču se je lahko prepričal, da so na vseh nagrobniških kamnih zapisana samo slovenska imena in besede. Res, žal izstopa samo eden, ki ima dodatno vnešeni hrvaški napis.

Spuščajo se v pravično odločitev notranjega ministra Igorja Bavčarja, ki je na osnovi javnih ter strokovnih služb Službe državne varnosti, na osnovi preverjenih podatkov o kršitvi javnega reda in miru tudi po posegu fizičnih groženj do posameznikov, ni mogel izdati dovoljenja o državljanstvu zgoraj imenovanemu duhovniku.

Verjetno bo moral minister poseči še po ostrejših merah, v kolikor se bodo tovrstne grožnje še nadaljevale. O tem bo moral razmisлити duhovnikov prijatelj ter mu svetovati, da tako naprej ne vodi pot nikamor. Malo v šali povedano: »Pravijo, da so si nekoč partijski sekretarji in nekateri duhovniki pomagali v pisanju političnih govorov, oz. pridig.« Pa nič hudega ne bi tokrat storil g. bivši partijski veljak, če bi g. dekanu svetoval da vsaj v sanjah skuša posnemati-misijonarja iz ZDA, našega rojaka, g. Mirka Flaca, kateremu se je že sanjalo o spravnih maši in o spreobrnitvi g. Slavičeka, ki je s kesanjem priznal svoje grehe, kar so enako storili tudi verniki in zopet je zasijalo sonce upanja in bratske ljubezni v očeh faranov.

MARIJA VSEVEDNIK, Polana

Razkrižje:

prvi znani lastniki so bili celjski grofje

Ta podnaslov je v prvi vrsti namenjen hrvaškim cerkvenim oblastem ter posameznikom, ki so naivno naselili hrvaški ekspanzionistični politiki v posameznih krogih HDZ-jevcev ter razkriškemu dekanu g. Stjepanu Slavičeku. Ravno tako pa vsem dvomljivim novinarjem, ki pišejo in širijo lažne zgodbe o posameznikih in o naših slovenskih krajih, ki mejijo s sosednjo republiko Hrvaško.

Do leta 1456 so bili celjski grofje v Štrigovi in Razkrižju prvi zapisani lastniki Štrigove ter Razkrižja z daljino okolico. Šele po izumrtju celjskih grofov so kraji večkrat menjali lastnika. Hrvati so kasneje večkrat vdirali na to vinorodno ozemlje. Za celjskimi grofi se je pojavil grof Hampe, pa Peter Keglevič in grofje Zrinjski; ko je bil leta 1671 usmrčen Peter, zadnji grof Zrinjski, je kraje prevzel grof Altheim. Cerkev Sv. Janeza je bila sezidana 1784. Cerkev je dolgo časa oskrboval Salezijanski red kar od leta 1928 naprej. Kasneje so se lastniki menjavali. Bratje Salezijanci imajo velike zasluge za vsestranski razvoj kraja. Nesporna je resnica, da so celjski grofje kot prvi navedeni lastniki teh krajev dali ogromen in neizbrisani pečat v zgodovinskem in kulturnem razvoju.

Leta 1241 so tod divjale tatarske horde, ki so popolnoma uničile pokrajino in jo oropale ter osiromašile prebivalstvo. Grof Friderik Celjski, ki je

pregnal divje Tatare, je dal postaviti Strigovski grad, ustanovil Pavlinski samostan poleg sedanje župnijske cerkve.

Žal je potres leta 1738 porušil grad in samostan. V Štrigovi stoji tudi lepa s fresko slikana kapela Svetega Jerohima. Ravno tako cerkev Svete Marije Magdalene je delo celjskih grofov ter samo obzidje, ki je bilo zgrajeno v 14. stoletju. To je bilo v času moči in vzpona celjskih grofov. Radi veličine in velikih zaslug za slovenski narod smo tudi Slovenci v njihov spomin in večno slavo vnesli v državni znak ter zastavo republike Slovenije tri zlate zvezde v modrem polju.

Bratje Hrvatje! Umirite žogo, sprjaznite se z dejstvi in argumenti, ki so dovolj očitni. Osebnost, kar se mojega stališča tiče, bi v celoti zahteval, da nam vrnete Štrigovo s celotno okolico takratne Dravske banovine (ker so vaši Bakaričevi junaki to ozemlje nasilno ukradli republiko Sloveniji). Enako bi zahteval del Istre vsaj do reke Mirne. G. Jelincič bi se gotovo šel naprej, po Kozlerjevih zemljevidnih zapisih slovenskih pokrajin iz leta 1853 vse do Reke.

Istra bi morala biti svobodno ozemlje za vse tri narodne skupnosti Slovence, Hrvate in Italijane. To bi bilo sožitje narodov na tem delu Evrope.

LENART HORVATIČ, Celje

Zahteva!

S tem zahteva od Štefana in Jožice Brezočnik iz Lovrenca na Pohorju Ob Radoljni 56, vrnitev posojenega denarja 11.280 nemških mark – DEM z 12% letnimi obrestmi od dneva posoje. In sicer:

1), za 3500 DEM od 15. 6. 1983 – plačilo Marles hiše – Brezočnikovima

2), za 2000 DEM 25. 8. 1984 – nabava elektro materiala v Avstriji

3), za 5780 DEM 8. 12. 1984 – plačilo njunega avta – golfa na letališču v Mariboru – plačal Štefan Brezočnik osebno.

b), Predaja vseh računov – original, kakor je bilo z BREZOČNIKOVIMA domenjeno, ter sta si 26. 12. 1984 osebno, le na osnovi, da bi naj material, njune osebne »veze« toliko stale, prevoze z njunim osebnim avtomobilom, kakor pa tudi z avtom postaje milice v Rušah, s katerim je delal Štefan Brezočnik 2x prevoze, »zaradi kontrole dela, in zaradi »delavske kontrole« zaradi nabave – barake – katero je nabavila Jožica Brezočnik na podjetju Marles, »pod roko«, ter za katero do 26. 12. 1984 nista dobila računa. Za telefonate, katere je, oziroma naj bi imela zaradi naše gradnje hiše v Lovrencu na Pohorju, Delavska pot 42. Kakor tudi vse račune, za material; kupljen pri njima – oziroma preko njune »stanovanjske zadruge, katere člana sta bila Brezočnikovata. V vsoti 350.000,00 takratnih dinarjev (ju-din), kateri so bili predani Jožici Brezočnik – 150.000,00 din novembra 1984 za nabavo opeke, za katero je nakazala 100.000,00 din, ob prejemu računa – razlike pa je še zahtevala od mene razliko 47.670 din, pa čeprav je sama oziroma sta nama oba dala nasvet, da naj izročiva 1000 DEM šoferju – prevozniku iz Lovrenca na Pohorju, za plačilo prevozov, kakor tudi za plačilo razlike med nakazanim denarjem 100.000 din in končno vsoto. Za 35 vreč »starega njunega cementa« kupljenega od njiju, za katerega sta nama »ustno« zaračunala 26. 12. 1984 35.000,00 din čeprav sem od njiju takrat 26. 12. 1984 in pozneje zahteval račune zanj – cement kakor tudi za druge stvari, jih do sedaj še nisva dobila, oziroma jih nama nista dala na vpogled.

c) Predaja posojenih stvari z dne 28. 4. 1985 pri nama na gradbišču stanovanjske hiše, kabla 2 kom, kakor tudi žeblice za »rigipslošče ter prtlačnik za avto, katerega sta si sama

vzela, brez prejšnjega vprašanja pri materi Štefana Brezočnika, oziroma pri njegovi sestri Slavki Brezočnik Gornji trg 22 d) Kakor pa tudi denar kate-rega si je pod pretezo vzela Jožica Brezočnik na poti – vožnji iz Javorj na Gorenjskem v Brezno pri Podvelki 12. 12. 1984, in sicer 100.000,00 dinarjev.

Njena preteza je bila v tem. Tega dne 12. 12. 1984 smo za hišo, – gostilno, katero smo prodali v Javorjih dobili od Rupca Franc-a Urh-a denar – predplačilo za hišo pri odvetnici v Škofji Loki pri kateri je bila navzoča tudi Jožica Brezočnik, katera je pomagala tudi »preštevati denar«.

Med potjo, blizu Medvod je zaprosila mojo ženo naj ji izroči vrečko z denarjem, katero je imela moja žena pri sebi na prednjem sedežu. Na poti iz Breznega v Javorje je Jožica Brezočnik sedela spredaj nazaj na poti iz Škofje Loke pa je sedela zadnjem sedežu, zakaj???? Ker sta si zaračunala vse njune stroške za njuno delo, v skupnem času 42,5 ur, za katero sta dobila 50.000,00 din naprej kakor posojeni denar 11. 12. 1984 za tehnični pregled in za zavarovanje njunega avta – golfa za katerega sva midva posodila 5780 DEM s katerimi je Štefan Brezočnik plačal na letališču v Mariboru njun avto–golf. V devizah, pa čeprav je takrat kot policaj – pomočnik komandirja sam vedel da tega po zakonu ne bi smel delati. Tako sva jima tisti posojeni denar, dala kod darilo za »god in rojstni dan Štefana Brezočniku.

Istega dne 26. 12. 1984 sta naju povabila na slavnost k njima ob priliki Štefanovega rojstnega dneva in godu, pa ob kateri priliki nama je Jožica Brezočnik izročila prošnjo, katero je napisala in predala sama na ravnateljstvo osnovne šole v Breznem, vse brez njunega prejšnjega znanja. Navedbe v prošnji za dodelitev stanovanja, ne le, da so bile netočne, ampak lažne. (naj bi se stiskali – stanovali pri njima na njunem stanovanju v Breznem, oziroma naj naš sin ne bi znal dovolj slovensko. Po najinem je bil njun, posebej pa Jožičin cilj da bi nama »zrihtala stanovanje, da ne bi obstajalo nobenih prič za njune namene, kako bi lahko nemoteno od naju zvaljajala stvari in denar kar sta tudi nekajkrat še tudi poskušala (Jožica za ograjo in druge stvari)

Vsi najini poskusi, da na lep način prideva do posojenega denarja niso obrodili nobenega sadu, še več grozila sta nama na raznorazne načine, na primer z policijo, katera je na več načinov zaradi njiju tudi z grožnjami tudi posredovala (mejni prehod Vič – prinašanje vabil za sodišče v Mariboru – pritisk na najinega odvetnika, kateri je »moral svoje usluge na sodišču nama zaračunavati v DEM, kakor tudi pritisk UNZ Maribor – policije z vplivom na sodišče v Mariboru, oziroma na sodnika kateri je zaželel do sedaj vodil na sodišču v Mariboru, ter z grožnjo prejšnje »komunistične partije« z groziljivimi besedami da naj ne pozabiva da sta člana partije, posebej pa še samohvaljenje gospe Jožice Brezočnik, da naj ne pozabiva, da sta oba sodelavca policije – tajne, za katero sta me tudi oba želela pridobiti, da naj bi z njo sodeloval – z tajno policijo. Posebej je bilo to njeno – Jožičino hvaljenje okrog TAJNE POLICIJE, ko je dobila »soglasno« odpoved kod sekretarka takratnega direktorja Šilc-a. Preko veze policije naj bi dobila potem zaposlitev na občini Ruše, ob tem naj povem, da je bil takrat njen mož Štefan Brezočnik pomočnik komandirja postaje milice Ruše. Po nalogu UNZ Maribor pa naj bi bil leta 1989 preseljen na postajo milice Maribor – Tabor. Inšpektor, ki je to zadevo vodil – sedanji prometni inšpektor Franjo Kozelj, je na najino zahtevo 20. 4. 1989 povedal pri nama v Lo-

vrencu na Pohorju v najini hiši, da je preseljen v Maribor, da ima UNZ večjo kontrolo nad njim, posebej ker naj bi bil večkrat bolan, oziroma naj bi »simuliral«. Ob tem zahtevava samo točne račune za vse, oziroma original potrdilo katero sem moral na njuno zahtevo z grožnjo napisati 26. 12. 1984. Na katero se pa moja žena Marjeta Kavaš ni podpisala nikoli, je pa na sodišču predložena kopija napisanega potrdila z njenim (prikopiranim podpisom. Podpis je sličen – enak podpisu kakor se je moja žena podpisala na pooblastilo najinemu odvetniku Sergeju Majnemu iz Slovenske Bistrice za zastopstvo najinih pravnih zadev okrog vrnitve denarja in drugih stvari.

Odvetnik ni želel – hotel imeti o tem razgovora z menoj – z nama, pa čeprav sem imel z njim termin decembra 1988, pa naredil zaradi tega razgovora pri njem v odvetniški pisarni v Slovenski Bistrici, je – oziroma še isti dan postal bolan, prav tako naj bi bil še bolan tudi naslednjih nekaj dni.

Zahtevava tudi točen opis vseh del kaj bi naj ona dva oziroma njuna sinova Sandi in Zoran delala pri nama na gradbišču, zaradi katerega dela je Jožica Brezočnik izjavila na sodišču, da so od dela pri nama imeli vsi krvave žulje, oziroma, da so bili od dela pri nama na gradbišču tako umazani, da se je od pranja njihovega perila pokvaril njihov (13 let star) pralni stroj, ter da so imeli ob tem velike stroške. Sama sta pa se pohvalila kako zna oziroma je Štefan 19. junija sam popravil pralni stroj (ob priliki, ko sta še dodatno hotela od mene izvašiti pri njima podpis na potrdilo katerega je 13. 6. 1985 napisal in sestavil sam Štefan Brezočnik na pisalni stroji, za dobo 8 let z 4,75% letnimi obrestmi za dinarje. Ker tega nisem napisal – podpisal so se začeli od takrat grožnje in napadi.

Septembra 1984 ob izročitvi zahtevanega potrdila za 5500 DEM, mi je Jožica Brezočnik sama povedala, da za Štefana nisem »človek«, ker zahtevam potrdilo od njiju. Saj sama morava znati, da je pošten, ne le kod brat moje žene, ampak, da je policaj, da ne sme delati, dolgog, posebej pa je prepovedano si sposojati devize, in z njimi trgovati. To kar sta delala prav ona dva, ne le da sta devize katere sva jima midva posodila za nabavo deviznega kredita – prosila sta naju 2000 DEM posodila sva jima 3500 DEM, prodala po ugodni ceni (mar ni to prekupčevanje deviz), kakor tudi, da sta posojene DEM 2000 uporabila za nakup elektro materiala v Avstriji, v trgovini »Mahkovec« v Lavamündu (Laboth) ter po »vezi« pripeljala čez mejo – Radeljski pas – prez plačila vseh dajatev in carin – septembra 1984.

Kakor tudi, da mi je 7. aprila sam ŠTEFAN Brezočnik povedal v obraz (v pričjo moje žene), da bi me »ubil, ker zahtevam od njiju pisмено potrdilo o prejemu posojenega denarja 5780 DEM posojenega za njun nakup avta – golfa.

Želiva z ženo oba, da pride tudi vsa resnica »na dan«, zaradi vsega groženj njiju njunega odvetnika Toplaka, UNZ Maribor, postaje – delavcev milice Ruše, kakor tudi ves potek dela na sodišču, za katero pa imava, da ni bilo korektno, oziroma se je delalo z strano sodnika in sodišča »enostransko. Ne le, da to želiva, ampak to tudi zahtevava. Obenem pa je tudi najina zahteva v tem, da nama plačata najine usluge in moje delo, kajti nama nista nobene stvari podarila – šenkala, zaradi česar bi pa morala midva njima. Mar ni minil pri nas v »svobodni Sloveniji« čas komunistične in policijske diktature, ali pa še vedno veljajo »staro jugoslovanski« zakoni – zakon močnejšega – partijsko.

JOŽE, MARJETA KAVAŠ, Lovrenc na Pohorju

NAJBOGATEJŠE NEMKE

V Nemčiji je 44 milijarderjev, med njimi so tudi štiri ženske. Te se še nikoli niso srečale, skupno jim je, da so vdove, da so podedovale ogromno premoženje in ga še obogatile. Živijo tako rekoč v zlatih kletkah, zaupajo le malo ljudem in jih je nenehno strah ugrabitev.

JOHANNA QUANDT

Najbogatejša Nemka je Johanna Quandt. Njeno premoženje je vredno 8,6 milijarde mark. To je 63-letna vdova dr. Herberta Quandta (umrl 1982). Je delničarka v avtomobilski industriji BMW, Varti (baterije), Kuki (roboti), Altani (tovarna zdravil), njeni firmi sta Milupa (otroška prehrana) in Van Laale (moška oblačila).

Johanna Quandt je najbolj nevidna med super bogataši, saj jo še sodelavci redko vidijo. V njeno belo vilo v milijonarski četrti v Bad Homburgu imajo dostop le redki, med njimi svetovalec Hans Graf von Goltz. Najbogatejši Nemki pravijo »lady Skromnost«, ker nosi pepelnate lase spete v preprosto figo.

Johanna je bila tajnica lastnika koncerna Herberta Quandta, dokler je 1960. leta ni poročil kot tretjo ženo. Svojemu možu, ki je 16 let kasneje oslepel, je bila v nenadomestljivo oporo. Imela sta dva otroka, ki bosta nekoč prevzela imperij. Dotlej ga 1,66 metra visoka gospa vodi z železno disciplino. Priložnostno potuje po Evropi pod izmišljenim imenom, dopust preživlja na družinskem posestvu v Italiji.

HEIDI HORTEN

Najbrž ni verjela, da se bo njena prva ljubezen tako končala: Heidi je bilo 19 let, ko je postala tajnica v grajskem hotelu Velden ob Wörtherskem jezeru. Helmut Horten je bil 31 let starejši in lastnik cele verige trgovin. Kljub temu je zakon vzdržal do Helmutove smrti 1987.

Danes je Heidi stara 52 let in s premoženjem, ki ga cenijo na 5,2 milijarde mark, med najbogatejšimi Nemci. Ima torej denar, jahto, zasebno letalo (z njim pogosto prevažajo le pse) in čudovita posestva v raznih krajih. Toda srečna ni, kajti ni se ji izpolnila želja, kot je želel njen mož, da bi našla življenjskega partnerja. Nazadnje se je ločila od avstrijskega grofa Goesa (41 let).

GRETE SCHICKENDANZ

Ni med tistimi bogatašinjami, ki samo ubijajo čas. Pri osemdesetih letih šefinja koncerna Quelle še danes dela v centrali in odloča. Po smrti moža Gustava 1977 je duša te hiše. Kot šestnajstletnica se je začela 1927. leta učiti v tekstilni delavnici svojega kasnejšega moža, leta 1942 sta se poročila.

Gospa Quelle je lastnica združenih papirnic, pivovarne, tovarne pohištva in banke – vse vredno 4,6 milijarde mark. Njena najbolj dragocena »posest« pa je sedem vnukov njihovih obeh hčera. Pri srcu ji je tudi gojenje kaktej v Španiji.

CHANTAL GRUNDIG

Ko ji je bilo 21 let, je postal dama družbe Maxa Grundiga in pri 32 letih njegova četrta žena. Ko je tovarnar milijarder 1989. leta umrl, je lepa Chantal (43 let) zavoljo skrbi težko zbolela. Zdravnik dr. Günther Dietze (58), ki je zdravil že njenega moža, ji je rešil življenje. Zaljubljen se je vanjo in se po tridesetih letih ločil od svoje žene.

Prav zdaj gradijo v Baden Badnu vilo po željah Grundigove vdove. Preden se bo vselila vanjo, si bo lahko privoščila bivanje, na primer, v Vista palace pri Monacu, v gradu Fuschl pri Salzburgu, v villi v Monte Carlu ali še kje. Vse njeno premoženje cenijo na 3,3 milijarde mark.

MATI KOT SEDEMLETNA HČERKA

Kadar gre tridesetletna Sue MacKenzie s svojo hčerko na sprehod, ljudje pomislijo, da sta sestri. Le 1,30 metra visoka mati namreč ni nič večja od sedemletne hčerke Gabriele. Obe nosita oblačila enakih velikosti, menjavata jopice, bluze, krila, čevlje.

Zgodba gospe, ki živi v malem mestu v bližini Adelaide (Avstralija), je nenavadna. »Ko sem bila stara dve leti,« pravi, »sem zbolela za kroničnim polyartritisom. Zdravniki so me zdravili s preparati kortizona, kar je povzročilo, da sem nenadoma nehala normalno rasti.«

Sue MacKenzie ne zanika, da čuti pogosto hude bolečine in ima vročino, vendar vse pogumno prenaša in pravi, da bi rada doživela sto let, kar bi bilo fantastično.

Z nosečnostjo je Sue, ki se je medtem ločila, tvegala življenje, saj so bili zdravniki prepričani, da se bo bolezen še poslabšala. Ni pa je hotela prekiniti. In zgodilo se je prav nasprotno. »Še nikoli se nisem počutila tako dobro,« pravi, »saj mi potlej ni bilo treba jemati nobenih zdravil več.« Toda bolezen se je povrnila lani, ko ni mogla skoraj premakniti rok, dvigniti glave na blazini in vstati. Zdravniki so menili, da si ne bo več opomogla, toda zdaj ji je spet nekoliko bolje. Sue živi od invalidnine in ima seveda hišno pomočnico. »Ko je bila hčerka dojenček, sem jo komaj nosila in so mi morali pomagati starši, danes mi že sama v marsičem pomaga. Dostikrat se prepirava, a nazadnje se objameva.«

Sue, ki sicer igra klavir, poje in se uči govoriti, ob vsej odvisnosti od drugih ne bi hotela biti sama. Njena največja želja je, da bi našla človeka, s katerim bi lahko delila življenje. Želi pa si tudi, da je ljudje ne bi jemali kot otroka, ampak kot odraslo žensko in mati.

VZHODNE NEMKE NEZADOVOLJNE

Po združitvi Nemčij 81 odstotkov državljanek v zveznih deželah meni, da živijo slabše, kot so živele prej. Vzrok: težave s zaposlitvami in problemi s poklicnim delom. Kar 72 odstotkov zahodnih Nemk pa je zadovoljnih. To so ugotovili v študiji demografskega instituta v Allensbachu, v kateri so za mnenja vprašali 4355 žensk. Petinštirideset odstotkov žensk, ki so prej živele v NDR, je prepričanih, da po združitvi ne bodo zmogle družinskega življenja in poklicnega dela po zahodnonemškem vzoru.

SANJAJO O PLAVOLASKAH

Vsak tretji moški sanja o plavolaski, sta ugotovila francoska sociologa Michael Bozon in François Heran. Podjetnikom ni pomembna barva las, pač pa telesna višina. Partnerke naj bi bile višje od njih. Zdravniki dajejo prednost brinetkam, inženirji in strokovnjaki plavolaskam. Toda sanjska ženska mora imeti plave oči in mora biti vsekakor vitka – o tem si je enotnih vseh 3 tisoč moških.

TOM CRUISE:

VERJAMEM V AMERIŠKE SANJE

Tom Cruise, rojen 4. julija 1962, se je nedavno vpisal na listo tridesetletnikov. Fant veliko obeta, še posebej po zadnjem filmu »Far and Away«, v katerem ponovno igra skupaj s svojo ženo Nicole Kidman. Honorar – 12 milijonov dolarjev!

Veljate za osebo, ki močno stoji na zemlji, kljub veliki slavi in denarju. Kako je to mogoče?

»V tem ne vidim nič težkega. Slava in denar, status zvezde, vse to prinaša določeno »moč«, če se to lahko tako imenuje. Seveda se pri tem ni treba delati nevednega, da je takšna moč nekakšen dvorezen meč in je boljše, če nisi tako ponosen. To, kar me v resnici zanima, je možnost izbiranja dobrih vlog.«

Poimenovali so vas »človek kontrole«?

Zavedam se, da od svojih sodelavcev veliko pričakujem in da postavljam visoke standarde ljudem okoli sebe. Ampak to ni stvar kontrole, ampak doprinosi k filmu.

Koliko se je vaše življenje spremenilo?

»Ne preveč. Še naprej živim v malem apartmaju na Spodnji Zahodni strani. Nimam časa, če pa ga že imam, takrat so mi ure predolge in zelo počasi minevajo v pričakovanju novega projekta. Najbolje se počutim takrat, ko delam, ko ne mislim, katere čevlje bom moral obuti in se lahko prepuščam svojim ljubim in najljubšim majicam.«

Koliko vam je važen denar?

»Ne preveč. Priznam, da imam rad nekatere stvari, ampak le te niso razlog, da vse to delam, tudi denar ni bil nikoli razlog. Nisem oseba, ki mora vedno biti v najboljših hotelih, Nic in jaz sva lahko kjerkoli. Ne hrepeniva po materialnih dobrinah in luksuzu. Zelo važni so mi najini odnosi in čustva.«

Kaj imate raje – da je vaš film velik komercialni hit ali da je uspešen pri kritiki?

»Velik komercialni hit. Takrat vem, da so ga gledalci dobro sprejeli. Seveda ideal-

no bi bilo, če bi film izval komercialni uspeh in odlične kritike.«

Kdo so vaši prijatelji? Ne koč sta to bila Sean Penn in Timothy Hutton?

»Še naprej je to Sean. On in njegovo dekle sta naju prišla obiskat v Irsko, ko sva tam snemala »Far and Away«. Tima pa že leta nisem videl, ampak veliko mislim na dneve, ki smo jih preživeli skupaj. Še vedno se družim z Emiliom Estvezom. No, najboljši prijatelj mi je moja žena. Skupaj sva štiriindvajset ur na dan, sedem dni v tednu in imava se prelepo.«

Mnogi v Hollywoodu govorijo, da boste za vlogo v filmu »A Few Good Men« si-

gurno kandidirali za Oskarja?

»O Bog, torj že začenjajo »pritiski«.

Koliko vam je to važno?

»Gotovo vsak igralec želi osvojiti Oskarja, saj je to vrhunec našega poklica, zadnji cilj, ki ga mnogi nikoli ne dosežejo. Iskreno mislim, da bi to bilo noro, kot uresničevanje mojih mladostniških sanj, kot da sem osvojil Super Bowl.«

Kaj vam je všeč pri ženskah?

»Ha. Avstralski naglas, rdeči lasje, plave oči... Rad imam nekoga, ki je neodvisen. Vse to je Nic, moja žena. Najbolj me pri njej impresionira, da je sama ustvarila svojo kariero. To me je razveselilo in spremenilo, saj sva v zakonu dosegla idealen odnos, poln sproščenosti in duhovitosti, brez konkurence, brez zavisti.«

Težko ste delali in dosegli svoj cilj, ali verjamete v »ameriški sen«?

»Absolutno. Verjamem v »ameriški sen«, kljub temu da imamo trenutno neke manjše problemčke z mlajšo generacijo. No, ta svet potrebuje moč in energijo. Gledam mlade obraze po šolah in čutim, kako važno jim je dati šanso, da »sanjajo«, vzgajati jih tako, da se bodo zavedali svojih želja, vendar tudi svojih obveznosti.«

Po intervjuju Branke Šömen, Novi Vjesnik

tom cruise

nicole kidman

SIMON AŠIČ POMOČ IZ DOMAČE LEKARNE

Omotica

Splošni nasveti: Skrbimo, da bo hrana zadostna, prebava redna in dovolj nočnega počitka. To bo ugodno vplivalo na neurejeni krvni pritisk in odpravljajo omotico, če jo ta povzroča.

Zdravljenje: 1. Čaji: jetičnik, kopriva (z omelo in preslico), melisa, rman, vinska rutica, tavžentroža, žajbelj.

Drugi pripravki: korzna moka (eno žličko moke namočimo zvečer v kozarcu vode in zjutraj to popijemo); oljčni listi (nekaj listov skuhamo v vodi in pijemo potem trikrat na dan po eno skodelico).

2. Izvlečki: meta (po nekaj kapljic na sladkorju).

3. Jedi: česen (surov); jogurt; na vodi kuhan riž; koruzni žganci.

4. Masaže: arnika (tinktura, mažemo čelo in sence); sivka (tinktura, mažemo čelo); švedske kapljice (za mazanje čela in senc).

5. Ovitki: s švedskimi kapljicami (okoli glave).

Oparine, opekline

Splošni nasveti: Pri delih v zvezi z ognjem, vročino, bodimo posebno previdni. Če se oparimo ali opečemo, pustimo, da na prizadeto mesto nekaj časa teče mrzla voda, nato začnimo z obkladki.

Zdravljenje: 1. Mazanja: laneno ali šentjanžvevo olje; ognjič (mazilo).

2. Obkladki: z listi ajbiša (namočenimi v olju); s sokom hranovih listov; z jabolčnim kisom; z naribanim korenjem; z naribanim krompirjem; z lanenim oljem; s stolčnimi listi ognjiča ali repuha; z močnim ruskim čajem; s poparkom sivke (eno pest cvetov kuhamo deset minut v enem litru vode); s švedskimi kapljicami; s kislim zeljem; s svežimi zelnatimi listi; z zelnico.

Oteklina

Splošni nasveti: Pazimo, da oteklega dela telesa ne prehladimo. Začnimo čim prej z obkladki.

Zdravljenje: 1. Čaji: slezenovec.

2. Kopeli: s poparkom preslice.

3. Natiranja: kamilično olje.

4. Obkladki: s poparkom lanenega semena, materine dušice; s stolčnimi listi lapuha (namočenimi v kisu), preslice (namočene v kisu), repika (z dodanim beljakom), repuha, trpotca ali zlate rozge; s švedskimi kapljicami.

Krvni pritisk

Splošni nasveti: Izogibajmo se jedi, ki so bogate s proteinom (npr. fižola, jajc, mesa, mleka, orehov, repe, sira, zelja) in jejmo hrano, ki vsebuje ogljikove hidrate (čim več riža, sadja, zelenjave). Varujmo se soli, začimb, alkoholnih pijač in vročih kopeli.

Zdravljenje: Visok krvni pritisk: 1. znižujejo: A) Čaji: jetičnik (dve skodelici dnevno), melisa (listi), peteršilj (cela rastlina), regrat (listi, korenine), tavžentroža (z meto, rmanom, žajbeljom ter limono – na tešče); B) drugi pripravki: eno žličko koruzne moke (ne zdroba!) namakamo 24 ur v kozarcu vode. Pijemo čez dan po malem; 8–10 oljčnih listov zrežemo in jih damo za čez noč v 2 dcl mrzle vode. Zjutraj jih 5 min kuhamo in nato pijemo po požirkih; jabolčni kis (dve žlički trikrat na dan s čajem, z vodo ali na juhi); C) obkladki: s posušanim lisičjakom (vrečko z njim damo na ledvice); Č) sokovi: eno žlico cikorijske Frank kuhamo v 3/4 litra vode pet minut in pijemo čez dan po požirkih; česen (stroke ene glavice zdrobimo, namakamo čez noč v 1/2 litra vode in pijemo večkrat na dan po požirkih); tri glavice česna namakamo v 1/2 litra vode in dodamo sok treh limon. Pijemo na tešče;

2. uravnavajo: glog, meta, oljčni listi (kuhani skupaj z janežem, kamilico, preslico in rmanom – v enem litru vode kuhamo 15 minut, pijemo po požirkih), omela (listi in vejice – namočena v jabolčniku pa niža pritisk), plešec (ga le poparimo, dve skodelici dnevno); švedske kapljice (z vodo pred spanjem); vinska rutica.

Nizek krvni pritisk: 1. višajo: A) Čaji: omela (sesekljamo liste, jih 12 ur namakamo, odcedimo in pijemo), plešec, rožmarin, zelena (pet vejic skuhamo v enem litru vode, pijemo čez dan). B) Jedi: zelena: kot solata, zmleta s sadjem ali kot dodatek juham, omakam. C) Pripravki z vinom: rožmarin. Č) Sirupi: zelena (v kozarec nalagamo izmenoma plast zelene in plast sladkorja). D) Tinkture: zelena.

TELEVIZIJSKI KANAL MTV GLEDAJO MILIJONI

GLASBA JE ZAMENJALA BESEDE

Ko je pred nekaj več kot desetletjem John Reardon z enim glasbenim spotom v žepu poskušal prepričati ljudi s kabelske televizije, da mu dajo prostor za nov, izključno glasbeni kanal, na katerem bi vrteli samo glasbene spote štiriindvajset ur na dan, so mu govorili, da je nor. Kdo bo gledal samo to in povrh še plačeval?

Ideja je bila nova, originalna, da ne rečemo nora. Glasbena televizija v ZDA je začela delovati. Takrat je bil njen program namenjen trem milijonom predplačnikov, danes se njih število ne dá ugotoviti. MTV gleda več kot dvajset milijonov gospodinjstev samo v Evropi, da o Ameriki sploh ne govorimo. MTV gledajo povsod po svetu, od Aljaske do Grenlanda, od Toronta do Havajev, od Pekinga do Butal.

Fenomenologi se trudijo razvozlati značaj in vlogo tega televizijsko-glasbenega fenomena. Pravzaprav ga ni tako težko raztolmačiti. Po vsem sodeč lahko svet združi samo glasba-pesem. Če je

bila nekoč nekje beseda, se je izgubila, postala je nepomembna. MTV je edina televizija na svetu, ki se na naslanja na sliko, kar je nekakšno nasprotje sami sebi. Osnova MTV je vendarle glasbeni spot, ki je hkrati slika glasbe, vizualizacija zvoka. Beseda pri tem ni važna. Zaradi tega glasbena TV enostavno prestopa meje, ruši jezikovne popreke. MTV je mogoče, kot nič doslej, združila ljudi vseh ras, barv in narodnosti. Tipično za čas, v katerem živimo. Vse manj se pogovarjamo, kot da bi pozabili na besede, ali smo že zdavnaj drug drugemu vse povedali.

Kakorkoli že, podjetniki so skapirali človeško potrebo

Keana Reevesa imajo rade predvsem ženske

po molčečnosti, samoti in glasbi ter jo dobro vnovčili. MTV cveti. Po bombastičnem uspehu v ZDA je pred petimi leti začela delovati v Evropi, ki pa je ni dočakala

oboječno. V začetku je veljala za še eno ameriško medijsko vpletanje. Evropa pa ni imela nič ponuditi v zameno. V ekspanziji MTV na starem kontinentu je odigral pomembno vlogo pokojni Robert Maxwell.

MTV ni samo prenašalec dogodkov. Jih tudi proizvaja. Danes nekdo težko predstavlja nekaj na glasbeni sceni brez MTV. Glasbena TV pa ne ustvarja, podpira, temveč tudi uničuje. Pred kratkim so v Los Angelesu prvič podelili MTV filmske nagrade, ki so jih dodelili na podlagi želja gledalcev. Prvo nagrado je dobil film Terminator 2 z Arnoldom Schwarzeneggerjem v glavni vlogi, ki je dobil tudi nagrado za najboljšega igralca. Najboljša igralka je postala Linda Hamilton, ki je poleg tega dobila tudi titulo najpoželjivejše ženske. Po dobenu naslov je dobil tudi Kean Reeves, ki je nastopil v filmu Moj Idaho.

ANONIMNEŽ GROZI ŠPORTNI DRUŽINI ZAMEJSKIH SLOVENCEV V TRSTU

»MAŠČEVANJE SLOVENSKE MAFIJE«

Ni še dolgo tega, kar smo pisali o športni družini Macchiut zamejskih Slovencev iz Trsta. Tačas jo je doletela precejšnja neprijetnost. Oče Marcello je dobil anonimno pismo iz Izole, v katerem ga neznanec žali in mu grozi. V slabi italijanščini ga obtožuje, da je škodoval slovenskemu nogometu, ukradel za svojega sina prostor v moštvo, sin pa naj bi v Dekanih igral zelo slabo. Neprijetne besede je naslovil tudi na ženo Nevo, po rodu iz Dutovelj. Marcello naj bi tudi zase ukradel trenersko mesto. Na koncu neznanec grozi s slovensko mafijo, ki je na slovenski obali menda celo močnejša od sicilske in pravi, da se bo v primeru, če se Marcello pojavi v Izoli, mafija maščevala njegovemu sinu.

Marcello Macchiut je večkrat pozorno prebral pismo in se zamislil nad psihičnimi bolniki, ki brez razlogov vznemirjajo mirne in poštene ljudi. »Ne morem razumeti, kaj je neznanca sploh vzpodbudilo, da mi je poslal grozljivo pismo. Kaj slabega naj bi napravil slovenskemu nogometu? Osebo sem kupil športno opremo za 3.553 nemških mark in jo podaril NK Koper. V zadnjih treh letih sem za mlajše slovenske nogometaše (NK Koper, NK Izola, Jadran Lama Dekani in Galeb Ankarani) organiziral številne turnirje v Trstu in v bližnjih mestih. Za sina nisem ukradel članstva v koprskem moštvo, tja ga je po dveh prijateljskih tekmah

med Koprom in Costalungo povabil koprski nogometni trener. Neznanec me je napadel, da sem tudi v izolskem klubu nekemu ukradel mesto. Res je, da me je predsednik po telefonu vprašal, če bi sodeloval z njimi in vabilo sem sprejel, vendar ne za plačilo. Tudi moja žena je užalila z nesramnimi besedami, a na srečo jo vsi poznajo kot pošteno žensko in osebo brez madeža.

Neznanec mi prepoveduje vstop v Izolo in mi grozi z mafijo. Če že na slovenski obali obstaja mafija, v njej prav gotovo niso slaboumneži, kot je anonimni pisec. Člani mafije so zelo bistroumni ljudje. Pisec očitno ne pozna ne mene ne mojega

CARO SIGNORE MACCHIUT
TI GA COMBINA DETTI
COLORI IN NOSTRA SLOV
MIA
ATTI GA RUBA POSTO IN
SCUADRA DE KOPER
A MIO FIO
9 IN VILADE KEM, TERA
UN BIDON
3 TI SON DESSO IN
SCUADRE IZOLA E
GA PERSO POSTO MIO
GRANDE AMICO E
FRATELO

ORA MIO GRUPO GA
DIFO STOI. BASTA!
E GA DECISSO. KE SE
ENTRO POKOTEMPO
NO TI VADIVA DE IZOLA
TE ROMPEREMO. KOSTE
E DENTI!
FA GUARDIA A TUA
ZEMA KE GA TAKOMA
DA IVAN A TUTI DICHEM
TI DE KOPER

ATTENZIONE SE QUESTE
LETTERE TI DEMUČERA
IN POLICIA. NOI SAVARE
MO E FAREMO PAGAR
TUO FIO AL POSTO
TUO
MA SKRITURA ITALIANI
NON PERFETA.
NOSTRA MAFIA PIU
PERFETA DE CUELA
ZICILIJAMA.

Faksimile anonimnega pisma

Marcello Macchiut, velik ljubitelj športa

sina in na podlagi slabo napisanih stavkov sklepam, da gre za nemočnega psihopata, ki se ne zaveda, da je tisti, ki grozi, kandidat za zapor. Če ga bom uspel odkriti, ga bom osebno odpeljal na policijo.

In še nekaj. Ne verjamem, da je Slovenec, kajti Slovenec ne more biti tako neveden. Mnogo bolj Slovenec sem kot on, materin stari ata je bil Pakič iz Gorice, materina stara mati se je pisala Frank in je bila iz Hrpelj, tudi očetova stara mati je bila Slovenka. Rad bi videl piščevu družinsko deblo.

Nikoli nise maral pavlih, pajacev in podobnih ljudi, ki niso sposobni spoštovati pravil civiliziranega življenja. Moja dolžnost je, da grozljivo pismo izročim slovenski policiji in karabinerjem, ki bodo ukrepali, pravi Marcello Macchiut.

Katy Mavrič

UZENICA: PORAČUN OB POTOKU, EDEN MRTEV IN DVA HUDO RANJENA

S PIŠTOLO NAD OMIZJE

Ker ga nista dovolj resno vzela po strelu iz pištole na dvorišču, se je Marjan Vamlek vrnil v gostišče Ob potoku in pištolo naperil sorodniku v glavo. 24-letnega Rada Rupnika je ubil, Jožeta Deutscha pa hudo ranil v glavo in vrat.

V petek, malo pred polšesto uro, so delavci Livarne Vuzenica v svoji garderobi v mlaki krvi odkrili neznanega moškega, ki se je očitno ustrelil s poleg ležečo pištolo. S tem odkritjem se je kmalu nato končala ena izmed najboljšežnejših policijskih akcij na severni strani Pohorja, Kobanskega in predelov ob meji na avstrijski strani, kjer je naša in avstrijska policija iskala Marjana Vamleka, ki je bil osumljen uboja v gostišču Ob potoku na Muti.

33-letni Vuzeničan Marjan Vamlek, že nekaj časa brezposelni delavec, je osumljen, da je 28. julija približno pol ure pred polnočjo v omenjenem gostišču s pištolo enega ubil, drugega pa ranil. Ranjenemu je uspelo pobegniti skozi vrata in z dvema streloma v glavo ter vrat priti do bližnje hiše, odkoder je poklical pomoč.

»Z Radom sva sedela pri sosednji mizi, ko je pristopil Marjan, Radotov sorodnik, in uperil pištolo v obraz. Mislim sem, da se šali, ko je sprožil,« je pozneje v bolnišnici policiji izpovedal Jože Deutsch. Čeprav tudi sam ranjen z dvema streloma v glavo in vrat, mu je uspelo pobegniti do sosedu, odkoder je poklical na pomoč policijo in reševalce. »Šele tam sem ugotovil, da sem ranjen, naprej se ne spominjam dobro.«

Marjan Vamlek je po streljanju v gostišču pobegnil skozi vrata v bližnji gozd, odkoder se je za njim izgubila sled. Ker je predtem nekaj časa delal tudi v Avstriji, so policaji prišli do prepričanja, da jo je po vsej verjetnosti popihal čez mejo. To tembolj, ker so po poizvedbah ugotovili, da je imel s sabo veljavni potni list. Začela se je najboljšežnejša akcija na tem delu Pohorja, v katero so poleg domače, slovenjegradske, dravogradske, mariborske in celjske policije bili vključeni tudi avstrijski varnostni organi, vendar domnevnega morilca niso odkrili. Zato se je tudi policija nagibala k možnosti, da si je domnevni storilec sodil sam.

To se je potrdilo z najdbo hudo ranjenega možakarja v garderobi livarne na Vuzenici. Še predtem je varnostnik livarne poklical policijo, ker je ugotovil, da se je na območju tovarne pojavil neznanec. Policija je začela na sumljivi del tovarne motriti, ko je bilo prav iz tiste smeri slišati dva strela.

Hudo ranjenega Marjana Vamleka so najprej prepeljali v slovenjegrško bolnišnico in nato v ljubljanski Klinični center. Zanimivo je, da je navzlic hudim ranam policiji še lahko izpovedal, zakaj bi naj streljal v gostišču. Po njegovi inačici bi se naj Rupnik in Deutsch iz njega norčevala, zato je najprej odšel na dvorišče in enkrat ustrelil v zrak ter se vrnil, vendar sta ga onadva zbadala naprej, češ, da je imel samo petardo. On pa je imel pištolo, ki jo je predtem kupil z množico nabojev od L. O. z Mute.

Osumljeni Vamlek ne ve pojasniti, zakaj se je odločil za tako kruto dejanje, ko vendar zanj ni bilo pravega vzroka. Odločitev delno zagovarja z alkoholom, ko pa se je streznil, je občutek krivde pritisnil nanj z vso težo, zato je pištolo uperil še v sebe. In ker s prvim strelom ni dobro zadel, »je potegnil še enkrat«.

Jani Sova

POSILJUJEJO TUDI HRVATI

OTROK NA OLTARJU PRAVICE

Na hrvaško sodišče so kot pričó poklicali desetletno deklico, ki sodeluje na sodni obravnavi zoper svojega šestintridesetletnega posiljevalca. Punčka pod vplivom lastne matere daje o samem posilstvu zelo različne izjave. Kakršnakoli že bo sodniška odločitev, v dekličini duši bo pustila težke posledice.

Nežna, krhka desetletna deklica je po škripavem parketu sodne dvorane stopicala, kot bi jo bilo zelo strah. Kljub temu da so jo obkrožali dobronamerni, prijazni sodniki, tožilci, odvetniki in defektolog, se ni mogla otresti strahu. In ravno zaradi njih. S tresočima se ročicama je venomer vlekla robove hlačnic, s čimer je poskušala premagati tresenje celega telesa.

Na začetna vprašanja ni zmogla odgovorov. Je samo kimala ali odkimavala. Šele po dolgotrajnem prigovarjanju »stričkov«, da se nima česa bati, je zmogla izgovoriti par besedic. Na sodišče je bila namreč poklicana kot pričó in žrtev posilstva, ki ga je po obtožnici zagrešil šestintridesetletni Mladen B., močan, brkat »macho man«.

Dogodek se je zgodil letošnjega januarja v Kerestincu.

»Z uporabo sile in grožnje napada na življenje in telo je na izrazito ponižujoč način izvršil spolno združitve z otrokom in z žensko, s katero ne živi v zakonski skupnosti,« opisuje dogodek hladni pravniški jezik. Druga žrtev posiljevalca je bila osemindesetletna dekličina teta. Tega dne okrog devetih zvečer je Mladen B. po močnem razbijanju po vratih spušen v stanovanje svojih žrtev. Oborožen je bil z avtomatsko puško in oblečen v vojaško uniformo. Z orožjem je ženski ustrahoval in izsilil spolni odnos. Med nje-

govim izživljavanjem nad dekletcem, ga je ta prosila in se mu upirala, kar pa ni nič pomagalo. Šminker (kakor kličejo posiljevalca) jo je oklofotal in ugriznil v roko in nogo. Po končani svinjariji, ki jo je opravil brezvestnež, je deklica močno krvavela in ni mogla hoditi. Podobno torturo je doživela tudi odrasla žena, vendar ni bila poškodovana.

Po Mladenovi verziji je prišel v stanovanje posiljenih, ker je želel govoriti z dekličino mamo. Kar se je dogajalo potem, se ne spominja, ker je bil bojda mrtvo pijan. Ve pa,

da ima s starejšo sestro posiljene (šestnajst let) sodni spor zaradi podobne svinjarije, kot jo je napravil najmlajši.

Čudno je tudi pričevanje matere posiljene deklice. Izjavila je, da ne verjame svoji hčerkici niti starejši posiljeni ženski, ker je slednja menda neravnovešena oseba. Za mater uboge deklice je to zelo nepričakovana trditve.

Vsa tegoba se je tako znašla na šibkih plečih otroka. Po temeljitom zaslišanju in zdravniškem pregledu bo najbrž vse jasno. Vendar obstaja problem v tem, da je deklica preiskovalnemu sod-

niku povedala celo zgodbo, s pomembnimi detajli, na glavni obravnavi pa se ni ničesar spominjala. Defektolog je prepričan, da zaradi ustrahovanja brezvestne matere.

Ko bodo sodniki razbili otrokov strah, se bodo lahko odločili med njeno verzijo in tisto, ki jo bo povedal Mladen B., ki je bil leta 1977 tri leta v zaporu, kjer se je za šest mesecev znašel tudi čez deset let. Prejšnje leto je staknil že pravnomočno štirinapolletno zaporno kazen za posilstvo starejše dekličine sestre...

NAGRADE ZA ZVESTOBO**NAGRADE ZA PRIJATELJE****NOVA DOBA**

**VELIKA NAGRADNA IGRA
ZA NAŠE STARE IN NOVE NAROČNIKE**

**1/2 KG ZLATA ZA POL LETA
ZAUPANJA**

dobi

NEŽIKA POLAJŽER iz Tlak št. 1., 63252 Rogatec

in tolažilno nagrado Laptop Veda
386 SX Meta Poček, Ljubljanska 82,
63000 Celje.

TV sprejemnik dobi Svato Krasnik,
Trg borcev NOV, Dol, 61431 Hrastnik.

Videorekorder dobi Inge Zkrajšek
s Celovške 147, 61000 Ljubljana.

Glasbeni stolp je žreb odmeril Ber-
nardi Klopčič, Belovo 5, 63270 Laško.

Deset dni brezplačnega počitka
v Rogaški Slatini, si je z Novo dobo
prislужil Ivan Bolčič, Na Logu 15,
66280 Ankaran.

Tolažilne nagrade pa bodo prejeli:
Pavel Kumer, c. v Bevče 36, 63320

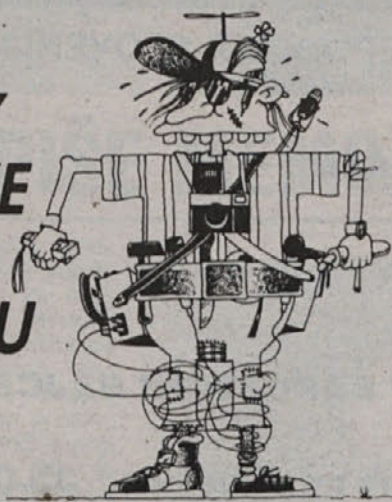
Velenje; Adi Lipuž, Arclin 58 a, 63211
Škofja vas; Frančiška Zajc, Slatine 38,
63327 Šmartno ob Paki; Alojzija Košir,
Zadobrova 76 b, 63211 Škofja vas;
Janez Novak, Strma pot 4a, 66000
Koper; Karel Ocvirk, Šentjakob 33,
61231 Ljubljana-Črnuče; Olga Koš-
čak, Polzela 182 a, 63313 Polzela;
Boris Škapin, Kidričeva 13, 66210
Sežana; Danica Flis, Drapšinova 17,
63000 Celje in Marija Janše, Cankar-
jeva 5, 63310 Žalec.

Nagrade bodo nagrajencem izro-
čene na bližnji svečanosti ob izidu
stote številke Nove dobe.

IN LAPTOP VEDA 386 SX

in brezplačni mali oglas v 2X vrednosti vplačane naročnine dobi izžrebani naročnik,
ki vplača polletno naročnino, ki znaša 1.920 SLT.

**BREZ
DLAKE
NA
JEZIKU**

MARIBORSKI RADIO STUDENT UKV stereo
95,9MHz

NOVA DOBA**NAROČILNICA**

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Novo dobo na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov.
(število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

.....
podpis naročnika

AMERIŠKA VOHUNSKA OPERACIJA PROTI
RUSIJI

KONTROLA JEDRSKEGA OROŽJA

Šef ruske protioveščevalne službe Jevgenij Primakov trdi, da ZDA izvajajo široko operacijo, namenjeno pripravi javnega mnenja v Rusiji in v svetu na to, da bi v primeru težke krize v Rusiji prevzel Washington neposredni nadzor nad strateškimi jedrskimi inštalacijami na vsem ozemlju nekdanje Sovjetske zveze.

Profesor Primakov samo ponavlja tezo, ki jo je pred tremi tedni nakazal bivši šef zunanjih služb nekdanjega KGB Leonid Šerbašin. Gre za

to, da ZDA izvajajo aktivnost, ki se v vohunskem žargonu poimenuje »pokrita operacija«. Beseda je o vrsti specialnih ukrepov, pogosto neza-

konitih, usmerjenih na manipuliranje z dogodki v drugih državah v korist lastne države. »Covert operation« predvideva uporabo lastnih agentov v vladi druge države, v njenem javnem mnenju, medijih, zavezniških državah, ipd.

Šef Jelcinove špijonaže javnosti ni ravno neznan, čeprav je funkcijo prevzel šele pred kratkim. Za njega smo slišali, ko ga je Gorbačov kot kandidata za člana Politbiroja CK KPSS in kot člana Prezidijskega Vrhovnega sovjeta SSSR pošiljal v nemogoče misije, kot je bila tista v Bagdadu, kjer je zaman poskušal pregovoriti Saddama na umik iz Kuvajta.

Svoje trditve Primakov dokazuje z vse pogostejšimi aretacijami oseb, ki so imele pri sebi obogateni uran. V teku je kampanja dezinformacij, kot je tista, da so bile bojne glave premeščene iz Kazahstana v Iran. Na takšen način bi se v ruski javnosti ustvaril lažen vtis, da oblasti ne kontrolirajo teh procesov, da niso zmožne bedeti nad proizvodnjo jedrskega orožja in nad čuvanjem le tega. Primakov trdi, da svetovna javnost nima nobene potrebe za tovrstno zaskrbljenost.

Istočasno trdi, da Rusi »Covert operation« ne izvajajo dolgo, sploh pa ne v kratkem času, odkar je on glavni.

DEMOKRATSKI KANDIDAT ZA AMERIŠKEGA
PREDSEDNIKA

BILL CLINTON PROTI GEORGU BUSHU

Bill Clinton, kandidat demokratske stranke za predsednika ZDA, je Amerikancem obljubil vlado, ki bo delala v njihovo korist, politiko povečevanja števila delovnih mest, boljše zdravstveno zaščito za vse in večje možnosti izobraževanja. Po odstopu teksaškega milijarderja Rossa Perota iz predsedniške tekme je pozval njegove pristaše, naj glasujejo zanj. Obljublja jim, da bo skupaj z njimi oživel Ameriko.

Bill Clinton je mojster preživljanja – tako v življenju kakor v politiki. Očeta je izgubil v prometni nesreči tri mesece pred svojim rojstvom 1946. leta. Medtem ko je njegova mama služila dolarje za njuno preživetje, sta ga vzgajala dedek in babica. Ko je bil star sedem let, je dobil krušnega očeta, ki je bil alkoholik in je oba maltretiral. Bill je pri štirinajstih letih posvaril pijanega očeta: »Da se nikoli več ne dotakneš moje matere!« Grožnja je delovala.

Mladi Clinton se je začel zanimati za politiko že kot učenec, ko je igral saksofon in poslušal Elvisa Presleya. Za idola si je izbral Martina Luthera Kinga in Johna F. Kennedyja. Ko je na šolskem izletu v Washingtonu srečal slednjega, se je odločil, da bo tudi sam postal predsednik. Znanje za to funkcijo si je pridobival na univerzah v Georgetovnu, Oxfordu in Yaleu, kjer je tudi diplomiral.

Ko je na začetku letošnjega leta začel s predsedniško

kampanjo, mu nihče ni pripisal večjih možnosti. Škandalov in obtožb na svoj račun se je branil precej neuspešno.

Bill Clinton s hčerko

no. Med drugim so ga obtoževali, da se je izognil novičenju v vojsko in da je kot študent kadil marihuano. Kljub temu je petinštiridesetletnik z mehko izgovorjavo, tipično za južnjake, pridobil zaupanje volilcev. Na prvih t.i. predhodnih volitvah v New Hampshirju je med peterico demokratskih kandidatov osvojil drugo mesto.

Od takrat njegova kampanja pridobiva na razmahu. Pri tem mu veliko pomaga njegova žena. Ob strani mu stoji tudi dvanajstletna hčerka.

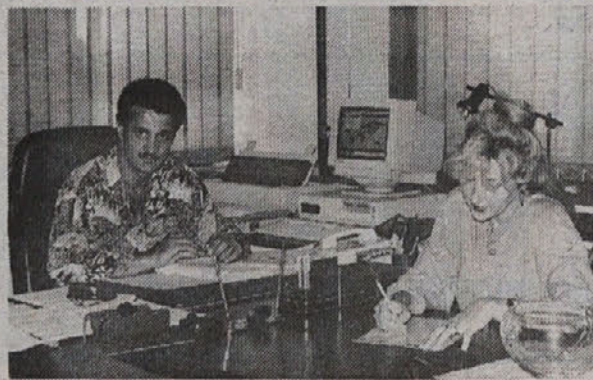
Največja Clintonova prednost je v tem, ker je Amerika naveličana dvanajstletne republikanske prisotnosti v Beli hiši. Demokratska stranka se je tokrat na predsedniške volitve resno pripravila – Clintonova podpirajo vsi vodilni strankarski ljudje. Clintonov predvolilni položaj je ojačala njegova odločitev, da poveri podpredsedniško mesto Albertu Goreju, senatorju iz Tennesseeja. Skupaj nastopata kot politika nove generacije, pripravljena, da povedeta Ameriko po drugačni poti, kot sta jo vodila Regan in Bush.

Eden od tisočev plakatov, s katerimi so demokrati oblepili New York, sporoča sedanjemu predsedniku: »George, umakni se!«

Jevgenij Primakov: »Moti se tisti, ki misli, da je Rusija prenehala biti velika država!«

POSLOVNOST – GLAVNI ADUT

Dragomir Stjepović s poslovno partnerico Snežano Isaković iz Sarajeva v prostorih Transped comerca.

TRANŠPED COMERCE d. o. o., podjetje za mednarodno špedicijo in transport, ki ga v Kopru vodi direktor Dragomir Stjepović, že leta posluje zelo uspešno.

Da je poslovnost glavni adut zaposlenih, dokazujejo različni posli, ki jih opravljajo ne le na območju Slovenije, temveč tudi drugih državah kot so Italija, Avstrija, Nemčija...

Trenutno so se usmerili na tranzit. Največ delajo s kavo raznih vrst in audiovizualno tehniko, ki jo slovenskemu in drugemu tržišču nudijo po zelo ugodnih cenah.

Dolgoletne poslovne zveze in zaupanje, ki ga podjetje uživa pri poslovnih partnerjih, naredili so svoje. Marljivi in zadovoljni delavci Transped comerca v Kopru delajo v novih lepo urejenih prostorih, ki so opremljeni z vso potrebno sodobno tehniko.

Pokličite jih in prijetno boste presenečeni s točnostjo in izrednim poslovnim odnosom na evropski ravni.

Zato ni čudno, da je Transped comerce po gotovi poti že stopil v Evropo.

transped

COMMERCE

MEDNARODNA ŠPEDICIJA IN TRANSPORT d.o.o.

KOPER- CAPODISTRIA, REPUBLIKA SLOVENIJA

Vojkovo nabrežje 30a, p.p. 202, Koper

Telefon 066/34-912, 34-913, 34-914

Fax 066/32-972, 34-892

– **ČE ŽELITE GLEDATI OLIMPIADO V BARCELONI NAJCENEJŠE, VAM PONUJAMO:**

- TV GOLD STAR CDT 9742, ekran 51 cm z daljinskim 35.000,00 SIT
- TV KITT/SAMSUNG, ekran 51 cm z daljinskim 35.000,00 SIT
- VIDEORECORDER GOLD STAR 37.000,00 SIT

POKLIČITE NAS TAKOJ!!!!

CASABLANCA NA ITALIJANSKI NAČIN S PROSTITUCIJO DO SPREMEMBE SPOLA

V zadnjem času je nekatere italijanske kraje zajel nov val prostitucije. Ob domačih in črnih prodajalkah ljubezni iz Nigerije so prišli v modo transseksualci, mladeniči, ki se počutijo kot ženske in nameravajo spremeniti spol. V majhno mesto Nereto v provinci Teramo prihaja na desetine »ženskastih«, kot jim pravijo, ki želijo s prostitucijo zaslužiti dovolj denarja za kirurški poseg.

V Neretu že nekaj časa šušljajo o ilegalni bolnišnici za spremembo spola, a uradni organi to možnost odločno zanikajo. Pravijo, da je bila Bonifica del Tronto, kraj med Abruzzom in Marchejem, že vrsto let križišče moške in ženske prostitucije, odtod so krenile »kraljice noči« po vsej jadranski obali. Sedaj v ta kraj prihajajo transseksualci predvsem iz Neaplja pa tudi Riminija in Milana. Skupaj s preoblečenimi travestiti, Nigerijkami in starimi krajevnimi prostitutkami se sprehajajo po ulicah Bonifice del Tronto na vhodu v Nereto. Predrzno nudijo najboljšemu ponudniku svoja neverjetna, s silikoni napihnjena in z zdravniškimi noži oblikovana telesa, ki so poleg tega prenapeta od podvez in mrežastih nogavic, bodisi poleti bodisi pozimi pogosto edinim kosom obleke. Večje število operiranih ljudi v kraju vzbuja sum, da se nekje v bližini nahaja ilegalna organizacija, specializirana za posebne kirurške posege. Skratka, italijanska Casablanca. V te dvomljive

FAYE PIŠE MEMOARE

Faye Dunaway (51), mlada in lepša kot kdajkoli poprej, ljubimka z dvajset let mlajšim Stephenom Hookom Herreriem in piše memoare za založbo »Simon and Schuster«. Njene memoare publika že nestrpno pričakuje, poleg nje pa tudi mnogi seksualni simboli, kot so Warren Beaty, Marcello Mastroianni in drugi, o katerih bo v spominih veliko slišati. Na vprašanje novinarjev, če ima tega mladega ljubimca samo zaradi ženskega prestiža, je Faye odgovorila: »To pa ne! Razlog je v tem, ker te zahtevni ljubimec prisiljuje, da ostaneš v dobri formi!«

mor iz vseh italijanskih krajev prihajajo vdani kot tudi novi klienti. Operacija je v Italiji sicer cenejša kot v Franciji ali Nemčiji, kljub temu pa je zasoljena, zato je visoka tudi cena ljubezen-

klinike naj bi prihajali žensveni Napolitanci, da bi jim tam odstranili še zadnji del telesa, ki ga z zdravljenji in zdravili niso uspeli spremeniti. Nimajo denarja, da bi v tujini plačali drag kirurški poseg (do štiristo milijonov lir), niti poguma, da bi se zadeve lotili po uradni poti. Italijanski zakon iz leta 1982 sicer dopušča spremembo spola, a premagati je treba številne in poniževalne sodne preverbe.

V Neretu šepetajo, da se »ženskasti« zbirajo na bogati in znani tržnici ljubezni, ka-

skih uslug. Neka Luana še na cesto ne pride za manj kot 300.000 lir. Med njenimi strankami so moški različnih poklicev, največ med njimi pa je voznikov tovornjakov. V kraju se ustavljajo na poti iz severne Evrope proti jugu. Večina želi poskusiti nenavadna zadovoljstva. V dolgih vrstah čakajo preoblečenega moškega, ki je v določenem trenutku v modi, kar pomeni, mlajši, lepši in nesramnejši.

Karabinjeri iz Nereta temu prometu, ki ves čas narašča, ne morejo do živga. Sicer so prepovedali ustavljanje na »postaji« in kaznovali nedisciplinirane čakajoče voznike, a nič ne pomaga. Raje plačajo kazen petdeset tisoč lir in še naprej stojijo v vrsti.

V kraju so uradno zabeležili sedemnajst primerov obolelih z aidsom in v zadnjem letu so umrle tudi tri prostitutke iz Bonifice. A strasti se niso ohladile. Na posnetku sta najbolj znana in cenjena neapeljska transseksualca, ki stalno delata na Bonifici del Tronto.

Vukica Vlajič

VISA

Preprosto na vrhu.

V svetu in pri nas uporabljajo VISA kartico že 280 milijonov ljudi. Z njo lahko plačujete na 9,5 milijonih mestih.

Na kateremkoli od 100.000 VISA avtomatov po svetu se boste 24 ur na dan lahko oskrbeli z manjšimi vsotami denarja, primerna pa je tudi za plačevanje velikih nakupov in storitev, pa tudi za drobna, vsakdanja plačila doma ali v tujini. Razpolagajte s svojim denarjem brez gotovine. Bodite na vrhu!

INFORMACIJE V VSEH POSLOVNIH ENOTAH ABANKE

ABANKA D.O.O. LJUBLJANA
VISA CENTER

KOMPAS DESIGN & ATM

NAJCENEJŠE POČITNICE NA OBALI – ZNANI SMO PO KVALITETI

DOM UČENCEV NA CANKARJEVI 5 V KOPRU PONUJA DO 20. 8. 1992:

POLN PENZION 21 DEM
POLPENZION 16 DEM
NOČITEV DO TREH DNI 9,60 DEM
NOČITEV NAD TRI DNI 8 DEM
NOČITEV Z ZAJTRKOM 12 DEM
ZAJTRK 3,20 DEM
KOŠILO 6,40 DEM
VEČERJA 4,80 DEM

SKUPINE IMAJO DO 10% POPUSTA.

GRATIS MESTA: SKUPINA OD 25 DO 35 UDELEŽENCEV IMA ENO MESTO GRATIS
SKUPINA OD 36 DO 65 UDELEŽENCEV IMA DVE MESTI GRATIS

DOMAČI ŠTUDENTJE IMAJO 10% POPUSTA, TUJI 5%.

OTROCI DO SEDMEGA LETA STAROSTI IMAJO 20% POPUST.

CENE SO PLAČLJIVE V TOLARSKI PROTIVREDNOSTI PO SREDNJEM TEČAJU BANKE SLOVENIJE.

DOM SE NAHAJA V SREDIŠČU KOPRA IN IMA 240 LEŽIŠČ.

IMAMO TUDI TRIM KABINET, BIFE, TV SALON ITD.

PRIČAKUJEMO VAS! ZA REZERVACIJO LAHKO POKLIČETE PO TEL.: (066) 21-197.

NOVA DIMENZIJA V PROFESIONALNEM RAČUNALNIŠTVU

VEDA

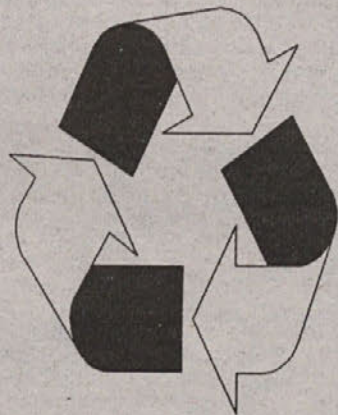
AREAL

VEDA

AREAL

VEDA

◆ Zanesljiv in izmenljiv trdi disk

Visoka tehnologija našega ameriškega partnerja ter naše znanje in izkušnje, dajejo kontrolirano varnost vašim računalniškim podatkom.

Trdi diski so najbolj drag in kritičen element vsakega računalnika. V kolikor se pokvari ali pa je dostopen nepoklicanemu uporabniku, lahko nastane na uporabnikovih podatkih, spravljenih v takšnem disku nepopravljiva škoda, oz. ti podatki lahko pridejo v neprave roke. Do okvare pride v večini slučajev zaradi kratke življenjske dobe večine starejših in tudi novejših diskov. V zadnjem času pa so te okvare še zlasti pogoste na prenosnih računalnikih, ki se močno uveljavljajo, saj so le ti izpostavljeni stalnim tresljajem in sunkom, kar je lahko fatalno za vgrajeni disk in v njem spravljene podatke.

Podjetje VEDA je na sejmu CEBIT 92 v HANOVURU, predstavila rešitev, ki močno zmanjšuje zgornjo problematiko. Gre za vgradnjo izmenljivega trdega diska, ki zdrži dokaj hude mehanske obremenitve in ki ima veliko kapaciteto, dolgo življenjsko dobo ter zelo malo porabo (le 1.5 W). Ker je disk lahko tudi izmenljiv je tudi v varnostnem pogledu izredna pridobitev, saj ga uporabnik po prenehanju dela z računalnikom enostavno potegne iz računalnika ter ga spravi v trezor.

Opisane lastnosti in prezentacija te rešitve, na CEBITU je botrovala temu, da se je med drugimi za tak računalnik odločila tudi nemška finančna policija.

Podjetje VEDA iz Ljubljane vabi vse, ki jim je varnost podatkov najpomembnejša, kakor tudi proizvajalce računalniških sistemov, na demonstracijo. Zaradi lažjega planiranja terminov, VEDA prosi, da eventualni obisk najavite po telefonu oz. po FAKSU.

NOV TRDI 2,5" DISK

ZA STARE IN VSE
NOVE TIPE
RAČUNALNIKOV

TEHNIČNI PODATKI ZA 2,5" TRDI DISK:

- 1 60, 80, in 120 MB, dobava takoj
- 2 180, 240 in 300 MB, konec 1992
- 3 Povprečni pristopni čas pod 19ms
- 4 Odpornost na udarce do 130 G !!!
- 5 Disk je lahko izmenljiv ali stalen, vmesnik je AT-BUS, dolga življenjska doba je povečana tudi zaradi nizkih obratov diska in je nad 100.000h

◆ Komercialno zanimivo

Nov izdelek je zanimiv za končnega uporabnika, ki mu stari trdi diski grenijo življenje, kakor tudi za proizvajalca novih sistemov.

Trdi diski so tudi najdražja komponenta vsakega računalnika. Z rešitvijo, ki vam jo ponujata tako ameriški AREAL kot slovenska VEDA, ki se dogovarja za postavitev tovarne teh diskov v Sloveniji za celotno evropsko tržišče, se cena tega novega tehnološkega čudeža bistveno ne razlikuje od cene po kapaciteti podobnih diskov. To je še zlasti pomemben faktor, saj je ta disk primeren tudi za zamenjavo v starih računalnikih, ki jim z obstoječimi diski poteka življenjska doba. Novi izmenljivi disk, ima tudi to prednost, da jih je lahko več na enem sistemu. To pomeni večji izkoristek enega računalniškega sistema in s tem znižanje stroškov nabave večih sistemov. Vsak uporabnik je odgovoren le za svoj disk, in ni več izgovorov, da je nekdo tretji uničil podatke.

IDEALNO ZA:

- BANKE
- PODJETJA
- TRGOVINO
- ZDRAVSTVO
- POLICIJO
- VOJSKO in

za vse tiste, ki so jim podatki več vredni od najboljšega računalnika.

INFORMACIJE:

VEDA d.o.o. Ljubljana
Brnčičeva ul. 31/ I
Obvoznica za Maribor, prvi semafor
pred Črnučami desno,
(v stavbi UNIS TOS)

Tel.: 061 374 740
FAX: 061 374 063

OSVETLEVANJE!

Grafični oblikovalci, Designerji in vsi, ki pri svojem delu uporabljate

**OSEBNE RAČUNALNIKE
PC ali APPLE MACINTOSH**

IMATE MOŽNOST SVOJE IZDELKE
OSVETLITI NA PAPIR ALI FILM
(RESOLUCIJA 2540 DPI)

SIMONA VOVK
OSTROŽNO 113, CELJE
TEL. & FAX: 063/34-222

MALI OGLAS ZASTONJ KUPON

MOJ NASLOV: _____

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

PAPIRNICARNA

gdeja

Novost
za vas
in vašega
šolarja

šolske in
pisarniške
potrebščine

* šolske torbe
* izdelki usnjene
galanterije, stekla
in porcelana, pri-
mernih za darila

bogata
ponudba in
nizke cene!

AVTOTEHNIKA CELJE d.o.o.

PAPIRNICARNA

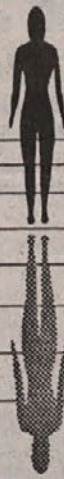
gdeja

Trg oktobrske revolucije 1, CELJE

Prodajalna

KLINKER

STOPITE NA
TRDNA TLA!

STOPITE NA
KLINKER
KERAMIČNE
PLOŠČICE

- V tem mesecu 20% popusta za posamezne vrste klinker keramičnih ploščic.
- Velika izbira italijanske keramike za kopalnice in kuhinje.
- Ugodna ponudba sanitarne keramike.
- Celotna ponudba opečnih izdelkov.
- Nosilci in polnila.

PRODAJALNA KLINKER

Je odprta vsak dan od 7. do 18. ure
in ob sobotah od 7. do 12. ure.

Informacije po telefonu: 063/33-421,
faks: 063/31-808.

Ljubečna Celje
tel. 063/33-421

Avtomobili

GS CITROËN 1,3, letnik 1979
in DAK Diana, letnik 1973,
ugodno prodam. Tel.: (068) 23-
432, Samo.

126 P, letnik 1983, registri-
ran do 31. 5. 1993, prodam,
cena 1.500 DEM. Tel. (063) 27-
592.

Ostalo

NEDOGRAJENO hišo (4. fa-
za) na parceli 950 m² v obrtni
conu Trnovlje v Celju, prodam.
Tel.: (063) 35-193.

COLN MAESTRAL 9 z mo-
torjem Tomos 4, prodam za
50.000 SIT ter vetrobransko
steklo za AX TRE, cena 5.000
SIT. Tel.: (063) 776-337.

PARCELO V KOPRU 2.107
m² s postavljenim kletjo in hišno
številko (pogled na morje),
prodam. Tel. (066) 34-516.

ENCIKLOPEDIJO SLOVENI-
JE, prve štiri knjige prodam za
80 DEM po izvodu. Prodajam tu-
di več knjig s področja: grbov,
zastav, rodoslovja, pečatov,
kovancev... samo resne pon-
udbe v delavnikih od 19. do
20. ure, na tel. (061) 313-137 ali
na naslov: Janez Zadnikar, Je-
senkova 10, 61000 Ljubljana

STROJ ZA KUHANJE KAVE,
italijanski, prodam. Tel.: (061)
738-700.

DVOSOBNO STANOVANJE
v centru Celja, prodamo. Tel.:
(063) 28-083.

VULKANIZACIJA in AVTOPRALNICA

nudi storitve z najbolj
sodobnimi stroji

**Rosando
PREVOLNIK**
Teharje,
tel.: (063) 32-900

FRANCOSKI ŠKANDAL STOLETJA TRANSFUZIJE OKUŽENE KRVI

Francosko prestolnico pretresa nov škandal. Začel se je tako imenovani sodni proces okužene krvi, ki ga v javnosti prežeče in budno spremljajo. Vse glasnejša je dilema o tem, ali so res le štirje zdravniki, ki so leta 1985 vodili osrednje pariške medicinske ustanove, zavestno podaljševali uporabo krvi, okužene z virusom aidsa in s tem povzročili smrt 250 hemofilikov in še 1200 drugih ljudi, ali pa imajo morebiti prste vmes tudi politiki, bivši ministri.

Za zdaj so na sodni klopi le štirje zdravniki, dr. Michel Garretta, tedaj direktor Nacionalnega centra za transfuzijo, njegov pomočnik Jean-Pierre Allain, Jacques Roux, bivši glavni direktor zdravstva in Robert Netter, bivši direktor Nacionalnega laboratorija. Pod pritiskom svojcev nesrečnih hemofilikov in širše francoske javnosti so proti četverici sprožili sodni postopek, ki se mu ni mogel ogniti niti dr. Garreta, nosilec visokega odlikovanja Legije časti. Res pa je, da kljub ugovorom advokatov, sojenje poteka na najnižji možni sodniški ravni, kjer so najvišje zaporne kazni le do petih let.

Tedanjim politikom ne sodijo, so jih pa poklicali kot priče. Zaprisedgli so bivši prvi minister Laurent Fabius, ki je bil zatem tudi predsednik Narodne skupščine in je sedaj prvi sekretar Socialistične stranke, bivša zdravstvena ministrica Georgina Dufouix in tedajni sekretar za zdravstvo Edmond Hervé. Visoki politiki so morali odgovarjati na zelo neprijetna vprašanja, na primer, ali so vedeli, da je bila kri okužena z virusom aidsa, zakaj niso leta 1985 okuženih krvnih za-

log ukazali odstraniti in so s tem čakali več mesecev, ali še niso vedeli zanje in podobno.

Georgina Dufouix je že pred pričanjem na sodišču izjavila, da sicer ni kriva, je pa odgovorna, Fabius je zanimal, da bi karkoli vedel o okuženi krvi, Hervé pa je zatrdil, da je to pač bil le problem strokovnjakov. Medtem ko dr. Garreta ponavlja, da je država še naprej uporabljala okuženo kri, ker ni želela vreči vstran dvajsetih milijonov frankov, to politiki odločno zanikajo.

Bivši prvi minister Raymond Barre, znan po svoji odkritosrčnosti, kategorično pravi, da bi morali ministri plačati. Oni so tisti, ki nosijo politično odgovornost. Drugi bivši premier odkrite besede Michel Rocard meni, da so ministri morali vedeti in so odgovorni, če pa niso vedeli, je toliko slabše.

Sodni proces bo nedvomno dolg in njegovega konca ni pričakovati pred sredo decembra. Takrat bodo porotniki presodili, ali so zdravniki krivi in kolikšen del krivde nosijo.

K. L.

HMEZAD BANKA d.d.

Banka zaupanja in poslovnosti

VAM V JULIJU PONUJA:

21% letno obrestno mero za hranilne vloge na vpogled (1,63% mesečno)
32,70% letno obrestno mero za vezane vloge nad 30 dni (2,43% mesečno)
36,50% letno obrestno mero za vezane vloge nad 90 dni (2,67% mesečno)

Pošteno obrestovano zaupanje

MOJ ZAVIČAJ

MOSTAR - Rakete »Orkan« na Dječji konzulat - Sa svojih uporišta u Podveležu, odakle su po gradu na Neretvi djelovali i s višecijevnim bacačima raketa tipa »orkan«, četnički teroristi napali su i objekt Konzulata Prve dječje ambasade u Mostaru. Karadićevim zlikovcima očito ništa ne znači što je ta zgrada pod zaštitom UNICEF, kao što im ništa ne znače živiti nedužnih ljudi. Od četničke granate ispaljene na Dječji konzulat poginuo je Denis Kokanović, talentirani gitarist, pripadnik »Art forces« HVO.

SARAJEVO - U napadu s Ozrena poginulo dijete - Srpski teroristi iz Sliza, sela na obroncima Ozrena, u subotu navečer u dva sata su na vrata ispalili više desetaka minobacačkih projektila na selo Tupkoviće u općini Živnice. Pritom je poginulo jedno dijete, a jedna je žena ranjena, javio je Radio BiH.

SARAJEVO - Na Visoko bačeno 150 projektila - Pošto je tijekom noći na nedjelju iz svojih uporišta u Piljašu, Čekrtićima i Sovrlama ispalilo više od 40 topničkih i minobacačkih granata na rubna naselja općine Visoko, srpski je agresor u 4,30 sati obnovio napade iz više cijevnih raketnih bacača, tenkovskih i bestrajnih topova te haubica. Na taj je grad neprijatelj tijekom prijedpodneva u nedjelju ispalio oko 150 projektila svih kalibara, javlja radio BiH. Agresor kombiniranim topničko-plojačkim napadima pokušava probiti obrambne položaje Oružanih snaga BiH na liniji Vratnica - Liješevu, Stuparčić - Kralupi - Mandino brdo i Prijeko - Ostrijelac - Pliješevica. Branitelji odbijaju napade i potiskuju neprijatelja. Nema podataka o žrtvama, javlja Radio BiH.

SARAJEVO - Muslimani iz Rogatice odvedeni u logore - Novinar bosansko-hercegovačkog radia javio je, pozivajući se na Informativnu službu općine Rogatica, da je agresor iz Zaganovića, u općini Rogatica, haubičkim projektilima kalibra 155 mm bombardirao Rogaticu i naselja s većinskim muslimanskim stanovništvom. Najteža su razaranja zabilježena u selima Kopači, Vragolovi, Orahovo, Gubrići, Čadovina i Žepa. Srpski su teroristi protjerali muslimansko pučanstvo iz Rogatice, a njihove kuće i stanove opljačkali i zapalili. Mnogi su civili strijeljani, a oko 200 Muslimana zarobljeno je i odvedeno u logore. Prema dojavama pripadnika Oružanih snaga Rogatica, četnici su strijeljali sve Srbe koji su se suprostavili velikosrpskoj agresiji i odbili napasti Muslimane.

GRAČANICA - U Gračanici je subota rano ujutro prošla nešto mirnije, ali je nešto kasnije opet oglašena opća opasnost, javio je Radio BiH. Srpski agresor je u petak s Ozrena svim raspoloživim topničkim i protuoklopnim oružijima napadao Gračanicu i okolna naselja. Gađani su autobusna stanica u Gračanici, Dom zdravlja, stambeno naselje Luke, zgrada stanice javne sigurnosti, industrijska zona i drugi stambeni objekti. Od 12 do 16 sati u petak je na Gračanicu palo dvjesto granata. Svi napadi agresora su odbijeni, a neutraliziran je i vatreni položaj s kojeg je gađan grad, javio je Radio BiH.

MOSTAR - Nove žrtve u Mostaru - Na mostaracom bojištu četnici i srpska vojska bezdušnom topništvom napadaju Mostar i okolinu. Granate su padale i po najužem dijelu grada u petak cijeli dan i u subotu prijedpodne. U petak je u samom središtu, u blizini nekadašnjeg gradskog stadiona, poginula jedna osoba. U gradsku ratnu bolnicu primljene su dvije osobe s teškim, a 16 s lakšim ozljedama. Topništvo HVO Mostara uzvratilo je na agresorske napade tek od 14 sati u petak. U noći na subotu neprijateljski zrakoplovi nadlijetali su širše područje Mostara, ali nisu napadali.

Otkrivamo uzroke i krivce zašto je Sarajevo nakon tromjesečnih borbi još

Zapovjednici TO BiH

Nakon samo mjesec dana s funkcije načelnika štaba smijenjen je Hasan Efendić. Njegovom nasljedniku Seferu Haliloviću poklanja se trostruko više vremena, lako se može pohvaliti samo brojnim intervjuima i kritikama UNPROFOR-a. Istovremeno u Sarajevu funkcionira desetak samostalnih oružanih formacija...

Legenda kaže da je u jednom od rjetkih trenutaka političke opuštenosti general Lewis McKenzie izrekao sljedeću konstataciju: »Način komandiranja vašom (Bosanskom, op. a.) armijom je takav da bi taj posao mogao raditi svaki poručnik iz bilo kojega kraja svijeta - vi jednostavno dopustite da pogine sto tisuća ljudi i uzdate se da će doći Zapad riješiti sve vaše probleme. General McKenzie rekao je tako: »Oružane snage BiH nevjesto i neodgovorno zauzimaju borbene položaje po bolnicama, stambenim i poslovnim zgradama, industrijskim objektima, važnim prometnicama itd., tako da »agresor pružaju savršeno opravdanje da zatim po tim ciljevima žestoko udari.«

Oružane snage BiH postoje već nešto više od tri mjeseca. Podrška, koju su novinari pružali Seferu Haliloviću osobno i oružanoj formaciji na čijem je on čelu često je bila tako intenzivna da je to graničilo i sa lošim okusom, a kako to obično i biva na »ljubav« nije uzvraćeno istom mjerom (pokojni Duško Radović bi rekao: »To nam je hvala za sve što smo prečitali«). Sad je red da se konačno počne razmatrati učinak TO BiH i to ponajprije u obrambenom zadatku »operacije Sarajeva«, koja je bila njen jedini posao. Nesumljivi nosilac najvećeg tereta početne obrane Sarajeva, je aktivni i rezervni sastav MUP BiH. On se vratio svojim ustavnim zadacima održavanja javnog reda i mira i državnog

Štavlja našega ŽR, na katerega lahko nakaržete denarno pomoć beguncom iz BiH, s pripisom za BiH: 50700-723/3-31455. Vaše prispevke bomo razdili med begunce, ki so pomoči najbolj potrebni.

doživljavala poraz za porazom. Uzgred, spomenimo s razlogom jedan od najslavnijih primjera početka obrane Sarajeva: specijalce Dragana Vikića. Ta elitna jedinica MUP BiH, koju je tako vizionarski za sarajevsku olimpijadu osnovao Branko Mikulić, s takvom je lakoćom prevladalo svoju najtežu krizu, odlazak većine Srba na drugu stranu fronte.

U najvažnije rezultate republičkog štaba TO BiH može se ubrojiti i sljedeće: organizirani su tečajevi za komandira raznih formacija, kojih je dosad školovano gotovo 400, pokušava se oživjeti proizvodnja nekih vrlo inteligentno smišljenim borbenih sredstava, unutrašnja organizacija

OS uspostavlja se vrlo temeljito. Ipak, najvažniji je i najkrupniji rezultat TO: Sarajevo još nije oslobođeno! Komandanti su vjerovatno zaboravili, kako su obećavali, da će glavni grad te države biti slobodan »za petnaest dana«, »ubrzo«, »brže nego što građani i očekuju«, »do početka ljeta«, i slično? Moguće. Ali, mora jim biti jasno, da građani nisu. Sve se glasnije gunda, a ima signala da status quo umnogome narušava i moral boraca.

Međutim, zašto polumilijunsko Sarajevo još dopušta da bude blokirano od strane manje od deset tisuća, doduše odlično neoružanih ali još samo nepunih deset tisuća četnika? Ovaj grad ima dovoljno potencijala da probije obruč, mada principijelno tre-

ba kao apsolutno neupotrebljiv odbaciti poklič Stjepana Kljuića da »građani izadu iz svojih podruma, uzmu oružje i protjeraju agresora«, jer nije sigurno postoji li osoba koja bi vodila te silne tisuće građana, uostalom mobilizacija je, valjda, riješila pitanje potrebnih vojnih obaveznika. Kome, ako ne štabovima. TO, Sarajlije mogu zahvaliti što su, čini se, izgubili svaki osjećaj za realnost, pa i dalje bez pogovora prihvaćaju apsurdne činjenice, kakva je ona, da »Kuču Traperu« mogu držati u okupaciji dva najveća sarajevska naselja s preko sto tisuća stanovnika? A uži centar lide, naselje Butmir, Sokolović-koloniju i Hrasnicu s ukupno 30.000 duša? Da su stanovnici Dobrinje i Mojmla isto, onako, neorganizirano

EKSKLUZIVNO IZ SARAJEVA!

Pripadnici rezervnog sastava MUP-a BiH u sve četkim su u teritorijalima. Jedan je bosanski policajac nedavno poginuo pripadnika TO

okupirano

ratni zločinci iz Hrvatske

prema tim strateškim »kućama Traperu«, Sućura - ili tko zna kako se sve ne zove te baba-roga kuće - svakog dana bacili samo po jedan kamen, danas bi jednu od najugroženijih sarajevskih prometnica već štito kamenu grubodran visok deset metara, pa bi Lukavičkom cestom mogli trčati i džogeri.

O tome da jedinstvene obrambene snage s jedinstvenom komandom teško da uopće i postoje i da u Sarajevu praktički funkcionira desetak samostalnih oružanih formacija nad kojima Sefer Halilović, po svemu sudeći, nema efikasnu komandu, već je nešto govorio Velimir Marić, zapovjednik HVO sa Stupa, u svom prvom intervjuju za Radio BiH. Čini se, ipak, da mnogo više i od toga treba da zabrine ono što ovih sto dana rade pojedini pripadnici TO: izvlače stanovnike iz ugroženih naselja uz znatne devizne nadoknade, oko 50 DEM, organiziraju čitave mreže za krađu i plasman razne »tržišnog interesantne« robe, prilikom akcije često »prekoraču« ovlaštenja«, sukobljavaju se s pripadnicima MUP-a BiH i HVO... Netko će, možda, reći, rat je, a u ratu je normalan i kurvlarluk, i šverc, i poplvlak.

Dakle, ako je Hasan Efendić otišao s funkcije načelnika Štaba nakon samo mjesec dana, nije jasno zašto se Seferu Haliloviću poklanja trostruko više vremena, kad se i on kao i Efendić može malo čime

pohvaliti, osim možda brojnim intervjuima u kojima je izricao žestoka obećanja i još zešće kritike na račun UNPROFOR-a i sarajevskih novinara (mada i UNPROFOR i sarajevski mediji imaju izza sebe neke rezultate.

Sarajevo po svemu sudeći, nema svoga generala Tusa. Ali, svejedno, ovaj grad zaslužuje da mu se kaže kako se mora sam osloboditi. Jer, on je to u stanju.

Za Nedić Anu

Broj Hrvatske radio televizije je 041/618-855. Mnogo sreće kolli vam redakcija Nova doba.

Traži se sin i brat

Redić Zjadamir nalazi se u 103. derovski brigadi. Traži ga otac, majka i braća. Sve informacije na tel. (0602) 61-836, škola Gortina Muta. Hvala!

Traži se Sidić Bojra

Traži se Sedić Bojra iz Doboja (Gratko). Traži je Hasanović Mirsada, hotel Govec, Mostarje. Sve informacije javite na tel.: (063) 831-833. Hvala! Hasanović Mirsada

Traži se mama i sestra

Salih Šehmeđević traži majku Dervišu i sestru Zilku Hadžić iz Kula grada kod Zvornika. Ja se nalazim u prihvatnom centru Rameču kot Ormoža. Sve informacije, molim vas, javite na tel.: (062) 714-141. Hvala!

Salih Šehmeđević

Zahvala

Volkla vam hvala na vašoj rubrici, težnji i želji da nam pomognete koliko možete. Želim vam uspeh, zdravlje i sreću. Nedić Ana

Juni Praxina (na štakama), nekadašnji utjerivač dugova, osnovao je elitnu jedinicu »Zelene beretke« koja je danas u sastavu OS BiH. Znaju li »Zelene beretke« tko im je vrhovni zapovjednik?

CENTRIMA

560. LJUBLJANA 061/445-321, LJUBLJANA 061/116-280, LJUTOMER 069/87-871, MARIBOR 062/36-661, MARI-BOR 062/36-695, MOZIRJE - GOLTE 063/831-741, MOZIRJE - BRDCE 063/831-751, MURSKA SOBOTA - VIDENCI (dalje prihodnjici)

Traži se

Ana Nedić traži Bikić Nazifu i Bikić Belkisu iz Bos. Šameca. Ako neko nešto zna, molim ga, da to javi u prihvatni centar Jugo Vini, tel. 064/723-481. Hvala!

Ana Nedić

Traži se sestra

Redić Mirsada traži svoju sestru Čosić Šafiju iz Doboja, koja se nalazi u nekom od prihvatnih centra u Sloveniji. Sve informacije javite u prihvatni centar Kisovec - Zagorje ob Savi. Hvala!

Dević Mirsada

Traži se sin i čerka

Hasa Čosić traži čerku Šafin Hasanović i sina Bestima Mehmedovića iz Lipovaca kod

Zvornika. Ja se nalazim u prihvatnom centru u Rameču kot Ormoža. Sve informacije, molim vas, javite na tel.: (062) 714-141. Hvala vam! Hasa Čosić

Traže se sinovi

Traži se Mirkonjić Šabah (1973), sin Hazima, matere Fikre i Njemčević Haso-Ramir (1961). Oboje su bili ranjeni u Mitkama kot Derwent. Traže ih Mamović Džulsa. Sve informacije na tel. (0608) 77-093, prihvatni centar Hromlje kod Bročica. Hvala! Mamović Džulsa

ZA IZBJEGLICE IZ BOSNE I HERCEGOVINE

ZA IZBJEGLICE IZ BOSNE I HERCEGOVINE

BROJEVI TELEFONA U PRIHVAATNIM

AJDOVŠČINA 065/62-259, BANJOLE 052/73-144, BREŽICE 0608/77-093, CELJE 063/25-614, CERKNICA 061/798-001, ČRNOMELJ 068/53-239, DRAVOGRAD 0602/83-470, GORNJA RADGONA, RADENCI 069/65-377, ILIRSKA BISTRICA - TRNOVO 067/41-700, KAMNIK 061/811-697, 832-539, KOČEVJE 061/851-462, KOPER, ANKARAN 066/52-001, KRŠKO 0608/31-787, LENDAVA 069/75-116, 974, LJUBLJANA 061/216-603, LJUBLJANA 061/288-

SLOVENSKE KONJICE

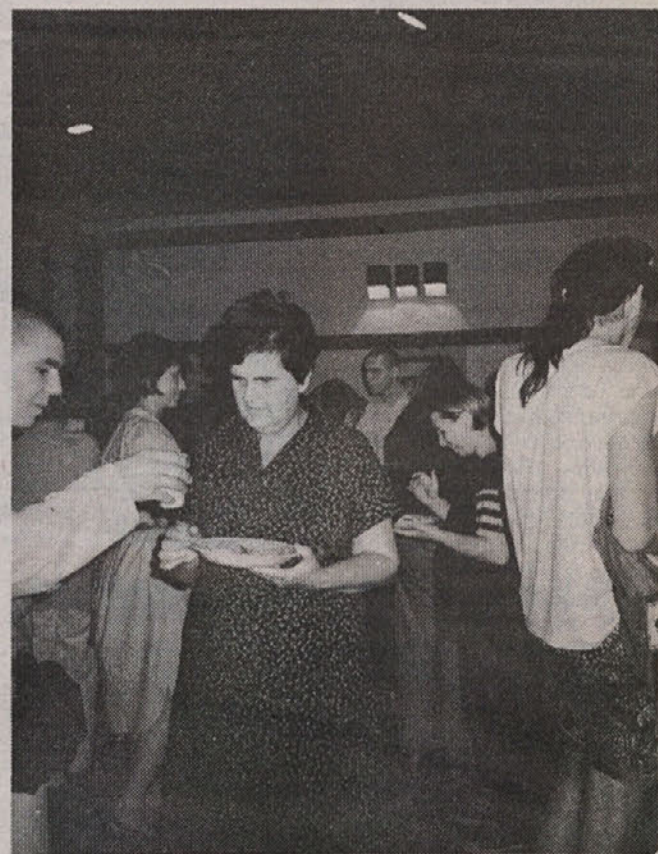
HARE KRIŠNA

Prireditev s spiritualnim, kulturnim programom Hare Krišna festival v Slovenskih Konjicah je bila proti pričakovanju zelo uspešna in obiskana. Organizatorja sta bila mednarodno društvo za zavest Krišne iz Ljubljane in Kulturni dom Slovenske Konjice. Čeprav je program trajal samo en večer, se lahko upravičeno imenuje festival, saj je bil prava paša za oči, balzam za ušesa, nektar za jezik in radost za srce.

Tekst in slike: Božena Balaš

Kulturni dom Sl. Konjice je bil glavno prizorišče dogajanja. Takole se je vse začelo...

Po končanem predavanju »Evolucija zavesti«... kdo sem, kaj sem, zakaj sem itd., so postregli tudi s svojo značilno hrano in pljačo. »Okusno, ni kaj,« so s polnimi usti momljali razpoloženi obiskovalci vseh starosti, ljubitelji vegetarijanske kuhinje.

Radovedni in začudeni otroci so bili med prvimi obiskovalci festivala Hare Krišna

Drugi del programa Mantra rock dance se je odvijal na ploščadi pred kulturnim domom. Pravi rock koncert ob petju Hare Krišna mantre! Prikupna dekleta so ob svojih »rockerjih« tudi zapela in zaplesala...

Prikupni Krišnevcji so ponujali tudi knjige, nakit, dišeče palčke, mošnjičke in pa seveda vero v Krišno...

Kmalu se je pridružila tudi publika in žur se je nadaljeval pozno v noč...